اَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللهُ مَثَلاً كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ اَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاۤءِ تُؤْتِي اُكُلَهَا كُلَّ حِينٍ بِاِذْنِ رَبِّهَاۗ وَيَضْرِبُ اللهُ الْاَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

Görmedin mi Allah, güzel bir söze (tevhide) nasıl bir misal getirdi? Kökü sağlam, dalları göğe yükselen bir ağaç gibidir. (O ağaç) Rabbinin izni ile her zaman yemişini verir. Allah, öğüt almaları için insanlara misaller getirir.

İbrahim Suresi: 24, 25

Hüccet Yayınları: 6

Kitabın Adı: Kelime-i Tevhid, Anlamı ve Etrafındaki Şüpheler

Kitabın Yazarı: Mahmud Ebû Muaz

Sayfa Düzeni: Ebu Yahya

Yayına Hazırlık: Hüccet Yayınları

Kapak Tasarım: İnkreativarts

Baskı: 1. Baskı, 2019

Sertifika No: 35485

Isbn No: 978-605-67510-6-6

Matbaa: Mahmutbey Mah. Deve Kaldırım Cad.
Gelincik Sk. No: 6 Bağcılar/İst
Ayhan Matbaası-Metin SARIAL
0212 445 32 38

Sertifika No: 22749

Hüccet Yayınları İletişim:

Adres: Güneşli Mah. 1258 Sk. No: 1/1
Bağcılar-İstanbul

Tel: 0212 657 04 82

Whatsapp: 0545 371 09 96

Facebook: Hüccet Yayınları

İnstagram: huccetyayinlari

Bu eserin hiçbir hakkı mahfuz değildir. Tahrif edilmediği takdirde çoğaltılabilir, alıntı yapılabilir.

KELİME-İ TEVHİD

Anlamı ve Etrafındaki Şüpheler

Mahmud Ebû Muaz

HÜCCET YAYINLARI

Oku! Yaratan Rabbinin adıyla

İLK SÖZ

Hamd, gökleri ve yerleri yaratan; yerde de, gökte de tek ilâh olan Allah *Subhanehu ve Teala*'ya mahsustur. O Allah ki, Ondan başka ilâh yoktur. Doğmamış ve doğurmamıştır. O'na denk olabilecek hiçbir şey yoktur. O, tüm noksan sıfatlardan münezzeh ve yücedir.

O Allah ki; insanı bir damla sudan yaratmış, ona en güzel şekli vermiş ve onu yarattıklarına üstün tutmuştur. Dünyanın tüm nimetlerinden insanı faydalandırmış, insanın ihtiyacı olacak her şeyi de onun için yaratmıştır. Allah *Subhanehu ve Teala* övülmeye, hamd edilmeye ve buyruklarına uygun olarak yaşanmaya hak sahibi olan tek ilâhtır.

O'nun hidayet ederek doğru yola -Sırat-ı Mustakime- ulaştırdığını kimse saptıramaz. O'nun saptırdığını ise kimse doğru yola eriştiremez. Kalpler ancak O'nun elindedir. Dilediğine hidayet verir, dilediğinden ise hidayeti çekip alır. Şehâdet ederiz ki O'ndan başka ibâdet ve itaate layık hiçbir ilâh yoktur.

Salât ve selam âlemlere rahmet olması ve Allah *Subhanehu ve Teala*'nın razı olduğu yolu insanlara göstermesi için gönderilen Muhammed bin Abdullah *Sallallahu Aleyhi ve Sellem*'e, âline ve ashabına olsun. O ki, insanlara doğru yolu gösteren, onları ateş çukurundan kurtaran ve dini – Kelime-i Tevhidi- eksiksiz bir şekilde öğreten son Peygamberdir. O'na tâbi olan Rabbine ulaşır. O'nun getirdiği şeriâta eksiltme ve ekleme yapmadan olduğu gibi iman eden kurtuluşa erer. O'nun öğrettikleri dışında bir yol tutan, O'nun uygulamadığı, üzerinde bulunmadığı amelleri dindenmiş gibi kabul edip bunlarla amel eden

her kişi bid'at ehlidir. Bid'at ehli, Rasulullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem'den sonra dine bir şeyler ekleyip çıkartan kişidir. Her bid'at ehli bir sapıklık içindedir ve her sapıklık ise ateştedir. Şehâdet ederiz ki Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem Yüce Allah'ın kulu ve Rasulüdür.

"Ey insanlar! Sizi ve sizden öncekileri yaratan Rabbinize kulluk edin. Umulur ki bu şekilde sakınmış olursunuz."[1]

"Ey insanlar! Sizi bir tek nefisten yaratan ve ondan da eşini yaratan; ikisinden birçok erkek ve kadın (meydana getirip) yayan Rabbinize karşı gelmekten sakının. Kendisi adına birbirinizden dilekte bulunduğunuz Allah'a karşı gelmekten ve akrabalık bağlarını koparmaktan sakının. Şüphesiz Allah, üzerinizde bir gözetleyicidir."[2]

"Ey iman edenler! Allah'tan O'na yaraşır şekilde korkun ve ancak Müslümanlar olarak can verin."[3]

[1] Bakara Suresi: 21.
[2] Nisa Suresi: 1.
[3] Al-i İmran Suresi: 102.

Lâ ilâhe illâllah…

"Şahitlik ederim ki, ilâh yalnızca Allah *Subhanehu ve Teala*'dır. O'nun ortağı yoktur."

Bu söz ile yer ve gökler ayakta durmaktadır. Bütün yaratıklar bunun için yaratılmışlardır. Bunun için Allah *Subhanehu ve Teala* peygamberlerini gönderdi, kitaplarını indirdi ve kanunlarını koydu. Bundan dolayı mizanlar kurulur, divanlar tertiplenir, cennet ve cehennem pazarı kurulur. Bu söz ile insanlar mümin/kâfir, iyi/kötü ayırımına tâbi tutulur. Bu söz, yaratma ve emrin, sevap ve azabın kaynağıdır. İnsanların yaratılma sebebi olan hak, işte budur. Sorgu ve hesap ondan ve onun hukukundan olacaktır. Sevap ve azap ona göre verilecektir. Kıble onun üzerine kurulmuş, dinin temeli yine onun üzerine atılmıştır. Allah *Subhanehu ve Teala*'nın bütün kulları üzerindeki hukuku olan cihadın kılıçları, bu söz için kınından sıyrılmıştır. İslâm sözü ve kurtuluş yurdunun anahtarı, işte bu sözdür. Öncekiler ve sonrakiler ondan sorguya çekilecektir…

Muhammedun Rasulullah…

"Şahitlik ederim ki, Muhammed *Sallallahu aleyhi ve Sellem* O'nun kulu ve Rasulüdür."

Vahyini güvenip teslim ettiği, yaratıkları arasından seçtiği, kendisi ile kulları arasındaki elçisidir. Sağlam bir din ve dosdoğru bir yol

ile gönderilmiştir. Allah *Subhanehu ve Teala* onu âlemlere bir rahmet, Allah'tan korkanlara bir lider ve bütün insanlara bir hüccet olarak göndermiştir. Peygamberlerin ardı arkası kesildiği bir vakitte, onu peygamber olarak göndermiş ve en doğru yolu, en aydınlık caddeyi ona göstermiştir. İnsanlara, ona itaat ve yardım etmelerini, saygı göstermelerini, onu sevmelerini, onun haklarını gözetmelerini farz kılmıştır. Allah *Subhanehu ve Teala* cennetinin önündeki yolları kapamış ve artık peygamberin yolundan gelmeyen hiç kimseye yolların açılmayacağını belirtmiştir. Allah *Subhanehu ve Teala* onun gönlünü açmış, şanını yükseltmiş ve yükünü üzerinden indirmiş; küçülme ve alçalmayı onun emrine karşı gelenlere yüklemiştir. Müsned'de Ebu Münib el-Curaşî yoluyla, Abdullah b. Ömer'den rivayet edilen bir hadise göre Allah Rasulü *Sallallahu aleyhi ve Sellem* şöyle buyurmaktadır:

"Kıyamet öncesinde, insanlar yalnızca ortağı bulunmayan Allah'a ibâdet edinceye kadar kılıçla (mücadele vermek için) gönderildim. Rızkım, mızrağımın gölgesi altındadır. Küçülme ve alçalma ise benim emrime karşı gelenlere yüklenmiştir. Kim bir kavme benzerse, o da onlardandır."

İbn Kayyım el-Cevziyye

GİRİŞ

Yüce Rabbimiz Allah *Azze ve Celle* bizleri doğru yola eriştirsin. Bize, Kelime-i Tevhidin gereklerine uygun bir hayat yaşamayı nasip etsin.

Allahumme Âmin…

Kitabın giriş kısmına sana bir soru sorarak başlamak istiyorum!

"Lâ ilâhe illâllah Muhammedun Rasulullah" dediğinde veya bu kelimeyi duyduğunda, bu kelimenin anlamı ve önemine dair aklına bir şey geliyor mu? Kelime-i Tevhidi söylediğinde, Allah *Subhanehu ve Teala*'ya verdiğin söz ve yapman gerekenler zihninde canlanıyor mu? Örneğin İslâm'ın şartı beştir deriz:

1- Kelime-i Şehâdet getirmek

2- Namaz kılmak

3- Zekât vermek

4- Oruç tutmak

5- Hacca gitmek

İslâm'ın şartları arasında "namaz" kelimesini duyduğunda aklına; abdest, ezan, tekbir, rükû, secde gibi namazın rükün ve şartları geliyor değil mi? Veya "Oruç" kelimesini duyduğunda aklına; Ramazan ayı, iftar, sahur, teravih namazı gibi kelimenin şartları ve rükünleri geliyor. Peki, İslâm'ın şartları arasında ilk sırada olan ve kendisi olmadan diğerlerinin asla kabul edilmeyeceği Kelime-i Tevhidi duydu-

ğunda veya söylediğinde, bu kelimenin şartları ve rükünlerine dair aklına ne geliyor?

Şüphe

"Evet, İslâm'ın diğer şartlarında olduğu gibi Kelime-i Tevhidi söylediğimde aklıma kelimenin önemi ve şartları ile ilgili herhangi bir şey gelmiyor. Fakat kişinin Müslüman olması için bu kelimeyi söylemesi yeterlidir. Biz de söylüyoruz zaten."

Cevap

Belki aklında böyle bir şüphe oluşmuştur düşüncesiyle, sana soracağım soru ile bu şüpheye cevap vereceğim:

Namaz için abdest almadan, kıbleye yönelmeden, tekbir getirmeden ve namazın diğer şartlarını yerine getirmeden sadece "namaz" demekle veya "ben namaz kıldım" demekle, gerçekten de namaz kılmış olur musun? Veya sadece bu kelimeleri söylemenin sana bir faydası olur mu?

Hayır, olmaz…

Çünkü namaz kıldım diyebilmen için, bunun gereklerini yerine getirmen gerekir. Abdest alman, kıbleye yönelmen ve sırasıyla namazın rükünlerini yerine getirmen lazım. O halde Kelime-i Tevhidin anlamını ve şartlarını bilmeden, gereklerini yerine getirmeden sadece dil ile söylemenin kişiye bir faydasının olacağını nasıl söyleyebiliriz?

"İnsanlar, sadece 'iman ettik' demekle bırakılacaklarını mı sandılar. Andolsun ki biz, kendilerinden öncekileri de (bu sözü

söyledikten sonra) imtihan ettik. Muhakkak ki Allah, doğru sözlüler ile yalancıları bilir."[4]

Âyette de gördüğün gibi Allah Subhanehu ve Teala iman sözünü sadece söylemeyi yeterli saymamış ve kelimenin gereklerini yerine getirmeleri için kullarını imtihan edeceğini buyurmuştur.

Veya sana bir örnek daha vereyim:

Düşün ki bir çölde susuz kalmışsın ve bu durum senin için artık dayanılmaz bir hal almıştır. Suya o kadar çok ihtiyaç duyuyorsun ki, artık neredeyse düşüp ölmek üzeresin. Tam bu sırada su ile karşılaşıyorsun. Suyu gördüğünde, onun karşısına oturup "su, su, su" demen veya "susadım, susadım" diye defalarca bu kelimeleri söylemen sana bir yarar sağlayacak mı? Sadece bu kelimeleri söylemekle susuzluğunu giderebileceğini düşünüyor musun?

Elbette hayır…

Susuzluğunu ancak bu kelimelerin gereklerini yerine getirerek giderebilirsin. Yani suya doğru yönelip, suyu avuçlayıp ve onu ağzına götürüp içmekle giderebilirsin. Söylediğin sözün gereklerini ve şartlarını yerine getirerek ancak suyun faydasını görebilirsin.

Örnekte olduğu gibi hayatta kalmak için suya nasıl ihtiyaç duyuyorsak, dünya ve ahiret kurtuluşu için ihtiyaç duyduğumuz şey Kelime-i Tevhittir! Ve nasıl ki gereklerini ve şartlarını yerine getirmeden ihtiyacımız olan suyun, sadece ismini zikretmekle hiçbir faydasını göremiyorsak, aynı şekilde Kelime-i Tevhidin de gereklerini ve şartlarını yerine getirmeden hiçbir faydasını göremeyiz.

Sana bir soru sorayım!

---

[4] Ankebut Suresi: 2, 3.

Şayet Kelime-i Tevhid sadece söylemekten ibaret olsaydı ve kişinin Müslüman olabilmesi için sadece söylemek yeterli olsaydı, öyleyse neden Mekkeli müşrikler sadece bu kelimeyi söyledikleri için, başta Rasulullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem olmak üzere birçok sahabeye işkence ve eziyet ettiler? Bu kelimeyi söyleyenler –Müslümanlar- Mekkeli müşriklerin yakın akrabaları olmasına rağmen, neden müşrikler kendi akrabalarını gözlerini kırpmadan öldürmeyi ve onlarla savaşmayı göze aldılar?

Örneğin sen bu kelimeyi defalarca söylemene rağmen, etrafındaki insanlar sana tepki gösteriyor mu? Sen "Lâ ilâhe illâllah Muhammedun Rasulullah" dediğinde kaç kişi sana düşman oluyor? Kaç kişi seninle mücadele ederek sana karşı çıkıyor?

Hiç kimse…

Veya kişi sadece Kelime-i Tevhidi söylemekle Müslüman olsaydı, o halde Mekkeli müşrikler neden bu kelimeyi söyleyip de kurtulmadılar? Söyleyin kurtulun işte, söylemekle ne kaybedeceksiniz! Fakat bu kelimeyi bir defa olsun söylememek için akrabalar arası savaşın çıkmasını, eşlerine ve dostlarına eziyet edip işkence etmeyi göze aldılar. Öldüler, öldürdüler ama yine de bir defa olsun "Lâ ilâhe illâllah" demediler…

Peki, bunun sebebini biliyor musun? Ben sana söyleyeyim. Bunun sebebi, Rasulullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem zamanında bu kelimeyi söyleyen de, duyan da kelimenin ne manaya geldiğini çok iyi biliyor ve anlıyordu. Çünkü bu cümle Arapçadır. Bu davetin ilk muhatapları da Arapça konuşan bir kavimdi. Dolayısı ile o insanlar bu kelimenin manasını çok iyi biliyorlardı. Bugün ise toplumumuz kelimenin ne manaya geldiğini, bunu söyleyen kişiye nasıl bir sorumluluk yüklendiğini bilmiyor. Hâl böyle olunca ne bu kelimeyi söyleyen kişinin

hayatında bir değişiklik oluyor, ne de bu kelimeyi bizden duyan insanlar bize düşmanlık gösterip karşı çıkıyor. Kur'an-ı Kerim de hayatımızda bir anlam ifade etmiyor. Yani başta Rasulullah *Sallallahu Aleyhi ve Sellem* olmak üzere, sahabe ve onların izinden giden nesil Kur'an-ı Kerim'i okur ve onunla amel ederdi. Çünkü okudukları Kur'an'ın ne dediğini, âyetlerin ne manaya geldiğini anlıyorlardı. Fakat bugün bizim toplumumuz Kur'an-ı Kerim'i okuyup amel etmek yerine, amel ile artık hiçbir bağı kalmayan "ölülere" okumaktadır. Düşün ki Türkçe tercümesi "oruç tutun, zekât verin, hacca gidin" olan âyetleri ölülere okuduk yıllarca! Peki neden? Çünkü ne okuduğumuz âyetlerin hangi manaya geldiğini anlayabiliyoruz, ne de Kur'an-ı Kerim'i anladığımız dilde de okuyoruz!

Şimdi sana tekrar sorayım ve sen de Allah için kalbine danış!

İslâm'ın giriş kapısı olan, kendisi ile insanların cenneti veya cehennemi hak ettiği Kelime-i Tevhidi sadece dil ile söylemenin, gerçekten bize bir katkısı olacağına inanıyor musun? Bu kelimenin ne manaya geldiğini bilmeden, kelimenin şartlarına uygun bir hayat ortaya koymadan ve sadece söylemekle bize ahirette bir fayda sağlayacağına inanıyor musun?

"Kelime-i Tevhid, Anlamı ve Etrafındaki Şüpheler" isimli bu kitapta;

Kelime-i Tevhidin ne manaya geldiğini, rükünlerini ve gereklerini açıklamaya çalıştım. Bununla birlikte akla gelebilecek olan şüpheleri ve öne sürülen iddiaları gerek ilgili konularda, gerekse de müstakil bir başlık altında gidermeye çalıştım. Kitapta "sen, ben" gibi zamirleri kullanarak seninle yakınlık kurmayı ve Kelime-i Tevhidi samimi bir şekilde anlatmayı amaçladım. Bu kitabı okurken senin de samimi olacağını ve Kur'an/Sünnet ışığında açıklanan bu gerçekleri

gördükten sonra Kelime-i Tevhidin anlam ve şartlarına uygun olarak bir hayat yaşayacağını ümit ediyorum…

Rabbimiz Allah *Subhanehu ve Teala*'dan bu kitabı ikimiz için de hayra vesile kılmasını diliyorum. Allahumme âmin.

Haydi, gel şimdi Kelime-i Tevhid ne manaya geliyor ve bu kelimeyi söylediğimizde Rabbimiz olan Allah *Subhanehu ve Teala*'ya aslında nasıl bir söz verdiğimizi birlikte inceleyelim. Bu vesile ile hem bildiklerimizi tekrar edip pekiştireceğiz hem de bilmediklerimizi de öğrenmiş olacağız.

Yardım ve başarı; âlemlerin Rabbi olan, her şeyi en iyi bilen, övülmeye ve yüceltilmeye tek hak sahibi olan Allah *Subhanehu ve Teala*'dandır.

KELİME-İ TEVHİDİN ÖNEMİ

Bu başlıkta sana bugüne kadar sadece söylemekle yetindiğimiz ve Müslüman olabilmemiz için sadece bu kelimeyi söylememizin yeterli olduğunu düşündüğümüz Kelime-i Tevhidin önemini anlatmaya çalışacağım. Böylece daha kitabımızın başında, söz konusu ettiğimiz Kelime-i Tevhidin Allah *Subhanehu ve Teala* katında ne kadar önemli olan bir kelime olduğunu anlamış olacağız ve bu kadar önemli olan kelimeyi sadece söylemenin bize hiçbir faydasının olmayacağını da daha iyi idrak etmiş olacağız.

"Hani Rabbin, Âdemoğullarının sırtlarından zürriyetlerini almış ve onları kendi nefislerine karşı şahitler kılmıştı."

Bu âyette Rabbimiz Allah *Subhanehu ve Teala*'nın bizlere hatırlattığı o günü sen de hatırladın mı? Hani Allah *Subhanehu ve Teala* Âdem *Aleyhis Selam*'ı yaratmış ve onun sırtından zürriyetini, yani kıyamete kadar yaşayacak olan tüm insanlığı çıkartmıştı. İşte o gün tüm insanlıktan –senden ve benden de- bir söz almıştı Rabbimiz. O sözün ne olduğunu hatırlayabildin mi?

"(Allah demişti ki): Ben sizin Rabbiniz değil miyim? Onlar da; -Gâlu Belâ- Evet, sen bizim Rabbimizsin. Biz buna şahit olduk, demişlerdi."[5]

İşte daha o gün, kıyamete kadar yaşayacak olan tüm insanlık, dünya hayatına dâhil edilmeden önce bu sözü vermişti:

[5] Araf Suresi: 172.

Lâ ilâhe illâllah…

Rabbimiz Allah *Subhanehu ve Teala* "Sizin Rabbiniz, sizin biricik ilâhınız; sizin için kendisinden başka hiçbir ilâh, hiçbir Rab olmayan Ben değil miyim" diye bize o gün sordu ve bizler de O'ndan başka bir ilâhın, O'ndan başka bir Rabbin olmadığına şahitlik etmiştik. Bu olay bize neyi gösteriyor biliyor musun? İnsanlığın ve tüm kâinatın yaratılışındaki tek amacı gösteriyor. Bu ise sadece "Tevhid" hakikatini ortaya koymaktadır. Bu gerçeği ifade eden bir başka âyette Yüce Rabbimiz Allah *Azze ve Celle* şöyle buyurmuştur:

"Ben, cinleri ve insanları sadece bana ibâdet etmeleri için yarattım."[6]

Allah *Subhanehu ve Teala* cinleri, insanları, kâinatı sadece bu söz gereği yaratmıştır. Düşünebiliyor musun? Cinler, insanlar ve kâinatın tamamı tek bir amaç için yaratılıyor!

SubhânAllah…

Enes bin Mâlik'in bildirdiğine göre Rasulullah *Sallallahu Aleyhi ve Sellem* şöyle buyurmuştur:

"Kıyamet gününde cehennemlik olan kişiye: "Şayet dünya üzerinde bulunan her şey senin olsaydı, buradan kurtulmak için onları feda eder miydin?" diye sorulunca: "Evet, ederdim." karşılığını verir. Ancak Allah: "Oysa bundan daha az olan bir şeyi senden istemiştim. Henüz Âdem'in sulbünde iken bana hiçbir şeyi ortak koşmama sözünü (Kelime-i Tevhid) senden almıştım. Ama sen dinlemeyip bana ortak koştun" diye buyurur."[7]

---

[6] Zariyat Suresi: 56
[7] Ahmed Bin Hanbel, *Müsned*, 1/68. [Sahih]

Peki, bu kadar mı? Hayır! Allah Subhanehu ve Teala sadece bu söz gereğince bütün kavimlere, günümüze kadar gelip geçmiş tüm topluluklara Peygamber göndermiştir. Bu Peygamberler gönderildikleri toplumlara Kelime-i Tevhidi anlatmış ve insanları bu sözün gereklerine uygun olarak yaşamaya dâvet etmişlerdir. Allah Subhanehu ve Teala, Peygamberlerin asıl olarak Kelime-i Tevhidin gereği için gönderildiklerini ve insanları bu kelimeye dâvet ettiklerini Kur'an-ı Kerim'de şu şekilde beyan etmiştir:

"Andolsun biz Nûh'u kendi kavmine Peygamber olarak gönderdik de: "Ey kavmim! Allah'a kulluk edin. Sizin O'ndan başka hiçbir ilâhınız yoktur. Allah'a karşı gelmekten hâlâ sakınmaz mısınız?" dedi."[8]

"Ad kavmine de kardeşleri Hûd'u gönderdik. Hûd onlara: "Ey kavmim! Allah'a kulluk edin. Sizin Ondan başka ilâhınız yoktur. Siz sadece iftira ediyorsunuz." dedi."[9]

"Semud kavmine de kardeşleri Salih'i gönderdik. Salih onlara: "Ey kavmim! Allah'a kulluk edin. Sizin Ondan başka ilâhınız yoktur…" dedi."[10]

"(Ey Muhammed) Senden önce gönderdiğimiz bütün Peygamberlere: "Şüphesiz ki Benden başka hiçbir ilâh yoktur. Öyleyse yalnızca Bana ibâdet edin." diye vahyettik."[11]

Âyetlerde de gördüğün gibi Peygamberlerin gönderilme nedeni Kelime-i Tevhidin tebliğidir. Âyetlerde altı çizili olan kısımların Arapçası "Lâ ilâhe illâllah"tır. Yani "Kelime-i Tevhiddir".

---

[8] Müminun Suresi: 23.
[9] Hud Suresi: 50.
[10] Hud Suresi: 61.
[11] Enbiya Suresi: 25.

Bizden önceki ümmetler için gönderilen kitap ve sahifelerin mesajı ile bizim uymakla sorumlu olduğumuz Kur'an-ı Kerim'in mesajı ortaktır. Yani hepsi tek gaye için indirilmişlerdir, o da tevhid inancını tebliğ etmektir.

"Elif, Lâm, Râ. Bu kitap; hüküm ve hikmet sahibi olan, her şeyden haberdar olan Allah tarafından, âyetleri muhkem kılınmış sonrada açıklanmıştır. Allah'tan başkasına ibâdet etmeyesiniz diye…"[12]

"Bu Kur'an; kendisiyle uyarılsınlar, Allah'tan başka ilâh olmadığını bilsinler ve akıl sahipleri düşünüp öğüt alsınlar diye insanlara gönderilmiş bir bildiridir."[13]

Aktarmış olduğum bu âyetlerden de gördüğün gibi Kelime-i Tevhid, Allah *Subhanehu ve Teala* katında çok önemli bir kelimedir. Öyle ki, bu gerçeğin farkına varan Peygamberler, kendileri bu kelimenin gereklerine uygun olarak yaşamakla kalmamışlar, çocuklarını da bu kelimenin gereğine uygun olarak yaşamaları için terbiye etmişlerdir:

"Yoksa Yakup'a ölüm geldiği zaman siz orada mıydınız? O zaman (Yakup) oğullarına: "Benden sonra kime kulluk edeceksiniz?" demişti. Onlar da: "Senin ve ataların İbrahim, İsmail ve İshak'ın ilâhı olan tek Allah'a kulluk edeceğiz; biz ancak O'na teslim olmuşuzdur" dediler."[14]

Ölüm döşeğinde olan bir baba veya anne düşün. Artık son anlarını yaşıyor. Bu haldeyken etrafına evlatları toplanmış ve onun ağzından çıkacak son cümleleri dinliyorlar. Ölüm döşeğinde olan bu baba veya anne, artık evlatları için son konuşmasını yapacak.

---

[12] Hud Suresi: 1, 2.
[13] İbrahim Suresi: 52.
[14] Bakara Suresi: 133.

Haydi, gel şimdi empati kurarak kendimizi o annenin veya babanın yerine koyalım.

Evlatlarımızla konuşacağımız sadece birkaç dakikalık bir vaktimiz kalmış ve bu konuşmadan sonra artık bir daha onlarla görüşme imkânımız olmayacak. Herhalde bu kısa sürelik vaktimizi, evlatlarımız için en önemli gördüğümüz meseleleri konuşmak için kullanırız…

"Yavrularım! Filanca yerde birikmiş malım var. Onu alın ve şöyle aranızda paylaşın", "Evlatlarım! Benden sonra iyi geçinin ve birbirinize sahip çıkın", "Okullarınızı tamamlayın ve üniversite diplomanızı güzel notlar ile elde edebilmek için çalışın…" Belki de çocuklarımız için o anda aklımıza gelebilecek olan şeyler bu ve bunlara benzer şeyler olurdu öyle değil mi?

"Yoksa Yakup'a ölüm geldiği zaman siz orada mıydınız? O zaman (Yakup) oğullarına: "Benden sonra kime kulluk edeceksiniz?" demişti."

SubhânAllah…

Ölüm döşeğinde olan Yakup Aleyhis Selam'ın evlatlarına yaptığı son konuşmaya bir bak! Çocukları için endişe ettiği tek şey; Kelime-i Tevhid…

"Evlatlarım! Ben öldükten sonra Allah Subhanehu ve Teala'ya verdiğiniz söze sadık kalacak mısınız? Yoksa Ondan başka bir ilâh edinip, O'na verdiğiniz sözü bozacak mısınız?"

Şayet bir baba ölüm döşeğindeyken bu soruyu çocuklarına soruyorsa, o baba için, hayatı boyunca çocukları adına endişe ettiği tek şeyin bu olduğunu gösterir. Ayrıca Yakup Aleyhis Selam'ın evlatlarının, babalarının sorusuna karşılık olarak verdikleri cevap, bu çocukların Kelime-i Tevhidin terbiyesinde yetiştiklerini de gösterir:

"Senin ve ataların İbrahim, İsmail ve İshak'ın ilâhı olan tek Allah'a kulluk edeceğiz; biz ancak O'na teslim olmuşuzdur."

Yine Kur'an-ı Kerim'de Lokman *Aleyhis Selam*, Kelime-i Tevhidi bozan şirk ameli işlememesi için oğluna öğüt vermekte ve bu şekilde Kelime-i Tevhidin gereklerine uygun olarak yaşamasını evladına nasihat etmektedir.

"Hani Lokman oğluna öğüt vererek şöyle demişti: Ey yavrucuğum! Sakın Allah'a şirk koşma. Çünkü şirk büyük bir zulümdür."[15]

Peygamberimiz *Sallallahu Aleyhi ve Sellem*'i nasıl bilirisin? Şefkatli, güler yüzlü, insanlara iyilik eden, kimsenin kalbini kırmayan, kendi şahsına kötülük edildiğinde affeden vs… değil mi? İşte bu sıfatları ile tanıdığımız Peygamberimiz, Kelime-i Tevhidin ne kadar önemli olduğunu bildiren bir hadisinde şöyle buyurmuştur:

Enes bin Mâlik *Radıyallahu anhu*'dan, Peygamberimiz *Sallallahu Aleyhi ve Sellem*'in şöyle buyurduğu nakledilmiştir:

"İnsanlarla 'Lâ ilâhe illâllah' deyinceye kadar savaşmakla emrolundum..."[16]

SubhânAllah…

Âlemlere rahmet olması için gönderilen ve etrafına şefkat saçan Peygamberimiz, insanlar ile Kelime-i Tevhidi söyleyinceye kadar Allah *Subhanehu ve Teala* tarafından savaşmakla emrolunduğunu söylüyor. Ki öyle de olmamış mı zaten! Rasulullah *Sallallahu Aleyhi ve Sellem*'in ve yanında bulunan sahabelerin işkenceye maruz kalmaları, yurtlarından sürülmeleri ve kendi akrabaları ile savaşmayı göze almalarının tek nedeni

[15] Lokman Suresi: 13.
[16] İmam Buhari, *Fethu'l Bârî,* 1/641.

Kelime-i Tevhitti. Müslümanlar, sadece bu kelimeyi söyleyip gereklerini yerine getirdikleri için akıl almaz işkencelere maruz kaldı, müşrikler ise sırf bu kelimeyi söylememek için kendi akrabaları ile savaşmayı göze aldılar.

Hakeza Rasulullah *Sallallahu Aleyhi ve Sellem*'den önce gönderilen Peygamberler de yine sırf bu kelimeden dolayı işkenceyle karşılaştılar ve öldürüldüler:

"Andolsun, İsrailoğullarından sağlam söz almış ve onlara Peygamberler göndermiştik. Fakat ne zaman bir Peygamber, onlara nefislerinin hoşlanmadığı bir hükmü getirdiyse; onlardan bir kısmını yalanladılar, bir kısmını da öldürdüler."[17]

Bu sana aktardıklarım, Kelime-i Tevhidin önemine yönelik nakillerin sadece küçük bir kısmıydı. Fakat sadece bu kadarı üzerinde bile düşünüp tefekkür etsek, anlamını bilmeden söylediğimiz Kelime-i Tevhidin, aslında ne kadar büyük bir söz olduğunu ve bu sözün gereklerine uygun olarak yaşanmadığı sürece asla kurtuluşa eremeyeceğimizi çok iyi anlarız.

[17] Maide Suresi: 70.

ELHAMDULİLLAH TÜRKÜM

Bu başlıkta sana kendi başımdan geçen ve aslında toplumumuzun çoğunluğu tarafından kabul görmüş bir konudan bahsedeceğim.

Bir gün bir kişi ile İslâm dininden konuşurken kendisine; "Müslüman mısınız?" diye sorduğumda aldığım cevap; "Elhamdulillah Türküm" oldu. Allah için sana sorayım! Biraz evvel sayfalarca Kelime-i Tevhidin önemine binaen yazdıklarımı okudun. Sence insanların herhangi bir toprak parçası üzerinde doğması veya herhangi bir ırka mensup olması, onların Müslüman olmasını sağlar mı?

Asla…!

Bir kişinin Müslüman olabilmesi; Türk, Kürt (Kurmanc/Zaza), Çerkez, Arap gibi ırk ve soyu ile değil, Kelime-i Tevhidin gereklerine göre yaşaması ve Allah *Subhanehu ve Teala*'ya olan kulluğu ile mümkün olur. Eğer böyle olmasaydı, Türkiye'de doğmayan kişilere zulmedilmiş olurdu. İsrail, Amerika, Rusya gibi ülkelerde doğduysan gayrimüslim, Türkiye'de doğduysan Müslüman! Bu Âlemlerin Rabbi olan Allah *Subhanehu ve Teala*'nın adaletine uymayan bir durumdur. Bu tutumun bir benzerini Yahudiler ve Hristiyanlar takınmışlar ve kendi ırk ve soylarını Allah *Subhanehu ve Teala*'nın rızasına bağlayarak bu şekilde kurtulabileceklerine inanmışlardı:

"Yahudiler ve Hristiyanlar: "Biz Allah'ın oğulları ve sevgilileriyiz" dediler. De ki: Öyleyse günahlarınızdan dolayı (Allah) size niçin azap ediyor? Doğrusu siz de O'nun yarattığı (diğer) insanlardansınız. O, dilediğini bağışlar ve dilediğine azap eder. Gök-

lerde, yerde ve ikisinin arasında ne varsa mülkiyeti Allah'a aittir. Sonunda dönüş de ancak O'nadır."[18]

"Dediler ki: "Sayılı günlerin dışında ateş asla bize değmeyecektir. (Günahımız kadar yanacağız.)" De ki: "Allah katından (buna dair) bir söz mü aldınız? -ki Allah asla ahdinden dönmez.- Yoksa Allah'a karşı bilmediğiniz bir şeyi mi söylüyorsunuz?"[19]

Emin ol ki, üzerinde doğduğumuz toprak parçasının ve ırkımızın asla imânî bir boyutu yoktur. Allah *Subhanehu ve Teala* kullarını dilediği şekilde, farklı ırk ve dillerde yaratarak kabilelere ayırmıştır. Yaratmış olduğu tüm kullarını ise birbirlerinden ayırt etmeksizin aynı şeyden sorumlu tutmuştur:

"Kulluk"

Bu bakımdan yaratılış yönünden kimsenin kimseye bir üstünlüğü yoktur. Üstünlük, sadece Allah *Subhanehu ve Teala*'ya yapılan kulluk ve itaat ile meydana gelir.

"Ey insanlar! Doğrusu biz sizi bir erkekle bir dişiden yarattık. Ve birbirinizle tanışmanız için sizi kavimlere ve kabilelere ayırdık. Muhakkak ki Allah yanında en değerli olanınız, O'ndan en çok korkanınızdır. Şüphesiz Allah bilendir, her şeyden haberdardır."[20]

Rasulullah *Sallallahu Aleyhi ve Sellem* şöyle buyurmuştur:

"Bağlı bulunduğunuz soylar başka soylara dil uzatma sebebi olamaz. İçinizden hiç kimse diğerinden daha mükemmel değildir ve hepinizde Âdem'in çocuklarısınız. Dindarlığı ve

[18] Maide Suresi: 18.
[19] Bakara Suresi: 80.
[20] Hucurat Suresi: 13.

takvasından başka hiç kimsenin diğerine bir üstünlüğü yoktur. Kıyamet gününde Yüce Allah sizleri soyunuz ve nesebinizden dolayı sorguya çekmez. Allah katında en değerliniz, O'na karşı gelmekten en çok sakınanınızdır."[21]

Şüphe

"Evet, kişinin ırkı ve üzerinde doğduğu toprak parçası onun Müslümanlığına alâmet değildir. Fakat Türkiye'de doğan kişiler çoğunlukla Allah Subhanehu ve Teala'nın varlığını ve yaratıcılığını inkâr etmiyor. Birçoğu ibâdet de ediyor. İbâdet etmeyen insanlar da var fakat onlar da en azından Cuma namazlarını kılıyor ve Ramazan oruçlarını tutuyor. Hiçbir şey yapmayanı da, ne Allah'ın varlığını, ne de O'nun yaratıcılığını inkâr ediyor. Ülkede ezan okunuyor, Kur'an okutuluyor. Meseleye bir de bu şekilde bakarsanız, neden Türkiye'de doğan kişi Müslüman oluyor, daha iyi anlayabilirsiniz."

Cevap

Belki senin de aklına böyle bir şüphe gelebilir. Çünkü birçok insandan duyduğumuz şey; kişi Allah Subhanehu ve Teala'nın varlığını kabul ediyor, O'na yaratıcı olarak iman ediyor hatta ibâdet içerikli bir takım amelleri O'na sunuyorsa, bu kişi Müslüman olan kişidir, gibi sözlerdir. Şimdi ben sana biraz Rasulullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem döneminde yaşamış ve isimleri "müşrik" olan kişilerin durumlarından bahsedeyim. Bakalım bu kişiler nasıl bir inanca sahiplerdi. Allah Subhanehu ve Teala'nın varlığını ve yaratıcılığını inkâr ettiler mi? Veya O'na ibâdet etmekten yüz mü çevirdiler de Müslüman olamadılar? Gel bu soruların cevaplarını birlikte Kur'an ve Sünnetten tespit edelim.

[21] Ahmed Bin Hanbel, 28/548, 651; İbn Cerir ve Beyhaki, 5146, 6677. *Müsned*'in muhakkikleri "isnâdı hasendir" demişlerdir.

MÜŞRİKLERİN ALLAH İNANCI

Bizler bu güne kadar Rasulullah *Sallallahu Aleyhi ve Sellam* döneminde yaşamış olan Mekkeli müşrikleri, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın varlığını inkâr eden, Allah'ı bırakıp putlara secde eden insanlar olarak bildik. Dolayısı ile bir insanın müşrik olabilmesinin, ancak bu şekilde mümkün olabileceğine inandık. Fakat işin aslı bu değil! Çünkü Allah *Subhanehu ve Teala*'nın varlığını kabul etmemek, ateist olan kişinin inancıdır. Bu ise inkâr küfrüdür ve bu tür amelleri işleyen kişi kâfir olur. Müşrik ise Allah *Subhanehu ve Teala*'nın varlığını kabul eden, O'na bir takım ibâdetlerde bulunan, fakat bunlarla birlikte sadece O'na ait olan ilâhlık yetkilerini, O'nun dışındakilere de veren kişiye denir. Yani bir insanın müşrik olabilmesi için Allah *Subhanehu ve Teala*'nın varlığını inkâr etmemesi gerekir!

Türkçede kullandığımız "şirket" kelimesi Arapça bir kelimedir ve manası "ortaklık" anlamına gelir. Bir tekstil işletmesine sahip olduğunu düşün. Bu işletmede bir ortağın da vardır. Ortağın olan kişi, bu iş yerinde senin gibi söz sahibi ve seninle birlikte o iş hakkında hak ve yetkilere sahip olur, öyle değil mi? İşte Araplar, aynı iş yerinde birden fazla söz sahibi/patron olan kurumlar için şirket kelimesini kullanırlar.

Bu bakımdan Kelime-i Tevhidin insanları dâvet ettiği esas konu, sadece Allah'ın varlığını kabul etmek değildir. Bu dâvetin asıl amacı Allah'tan başka ilâh edinmeyin/O'na ait olan ilâhlık yetkilerine bir başkasını ortak etmeyin gerçeğidir:

"Allah ile birlikte başka bir ilâh edinmeyin. Zira ben size O'nun tarafından gelmiş bir uyarıcıyım."[22]

"Allah şöyle dedi: İki ilâh edinmeyin. O ancak tek bir ilâhtır. O halde yalnızca Benden korkun."[23]

Âyetleri dikkatlice okursan, **"Allah ile birlikte başka bir ilâh edinmeyin, iki ilâh edinmeyin"** gibi ifadeler ile müşriklerin Allah *Subhanehu ve Teala*'ya ilâh olarak inandıklarını, fakat O'nunla birlikte başka ilâhlar da edindiklerini göreceksin. Konu ile ilgili bir başka âyette Yüce Rabbimiz şöyle buyurmuştur:

"De ki: Ben de ancak sizin gibi bir insanım. (Ne var ki) bana, 'Sizin ilâhınız ancak bir tek ilâhtır' diye vahyolunuyor. Kim Rabbine kavuşmayı umuyorsa yararlı bir iş yapsın ve Rabbine ibâdette kimseyi ortak koşmasın."[24]

"Rabbine ibâdette kimseyi ortak koşmasın" ifadesi ile müşriklerin, Allah *Subhanehu ve Teala*'ya ibâdet etmekle birlikte, O'ndan başkasına da ibâdet ettikleri dile getirilmektedir. Çünkü âyette: ***"Rabbinize ibâdet edin"*** değil ***"Rabbinize yaptığınız ibâdeti, O'ndan başkasına da yapmayın"*** denilmektedir.

Mekkeli müşrikler, Allah Rasulü *Sallallahu Aleyhi ve Sellem*'in amcası olan Ebû Talip'in yanına giderek, ondan Allah Rasulü *Sallallahu Aleyhi ve Sellem* ile konuşmasını ve yapmış olduğu –Kelime-i Tevhid- dâvetini sonlandırmasını istediler. Ebû Talip bu durumu Rasulullah *Sallallahu Aleyhi ve Sellem*'e bildirince Rasulullah; **"Ben onlardan sadece bir kelime söylemelerini istiyorum"** diye buyurdu. Mekke'nin önde gelen müşriklerinden olan Ebu Cehil; ***"Baban hakkı için söyle ey Muhammed!***

[22] Zariyat Suresi: 51.
[23] Nahl Suresi: 51.
[24] Kehf Suresi: 110.

Nedir o kelime? Biz bunu sana on defa söyleyelim!" diye karşılık verdi. Rasulullah *Sallallahu Aleyhi ve Sellem* ise bu kelimenin "Lâ ilâhe illâllah" yani Allah'tan başka ilâh yoktur olduğunu söylediğinde, müşriklerin ona verdikleri cevap: **"(Ey Muhammed!) Yoksa sen ilâhları tekbir ilâh mı yaptın? Muhakkak ki bu, çok acayip bir şeydir!"**[25] şeklinde oldu.[26] Dikkat ettiysen bu nakil ve âyette konumuz ile ilgili bir gerçek vardır. Müşrikler, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın ilâh olduğunu inkâr etmemişler, fakat O'nun dışında da ilâhların olduğunu söylemişlerdir. Şayet Allah *Subhanehu ve Teala*'nın ilâh olduğunu inkâr etmiş olsalardı: ***"Yoksa sen ilâhları tekbir ilâh mı yaptın?"*** ifadesi yerine: ***"Yoksa sen Allah'ın ilâh olduğunu mu söyledin"*** derlerdi. Demek ki müşrik, Allah *Subhanehu ve Teala*'ya inan, O'nun ilâh olduğunu kabul eden, fakat O'ndan başkada ilâhlar edinerek O'na ortak koşan kişilere denirmiş.

Şimdi sana "müşrik" kavramı hakkında yaptığım kısa açıklamadan sonra Mekkeli müşriklerin Allah *Subhanehu ve Teala*'ya olan inançlarından, yaptıkları ibâdetlerin bir kısmından bahsettiğimde, eminim ki şaşıracaksın! Çünkü bugün onlar gibi Allah *Subhanehu ve Teala*'ya inanan insanlar "Dört dörtlük Müslüman" olarak isimlendirilmekteler!

Haydi, gel şimdi kendilerine müşrik denilen o insanların nasıl bir Allah inançları vardı, birlikte inceleyelim.

"(O müşriklere sor) De ki: Eğer biliyorsanız söyleyin! Yeryüzü ve onun içerisinde bulunanlar kimindir? Diyecekleri ki "Allah'ındır." O halde de ki: Siz hiç düşünüp öğüt almaz mısınız?"[27]

---

[25] Sad Suresi: 5.
[26] Nesâi, *Tefsir,* 457; Ahmed Bin Hanbel, 2/362. Ayrıca Bkz: İbn Kesir, *Tefsir'ul Kur'ân'il Azim*, 9/324.
[27] Müminun Suresi: 84, 85.

Âyette de okuduğun gibi Mekkeli müşrikler, yeryüzünün ve bütün varlıkların sadece Allah Subhanehu ve Teala'ya ait olduğunu ikrar ediyorlardı. Yine onlar, yedi kat göğün ve yüce arşın sahibinin de yalnızca Allah Subhanehu ve Teala olduğuna inanıyor ve bu kendilerine sorulduğunda bunu da ikrar ediyorlardı:

"(O müşriklere sor) De ki: Yedi kat göklerin Rabbi ve yüce arşın Rabbi kimdir? Diyecekler ki; Allah'tır. Dedi ki: O halde siz Allah'tan korkmaz mısınız?"[28]

Bu âyette bir şeye daha dikkat ettin mi? Âyette "Yedi kat göğün ve yüce arşın yaratıcısı kimdir" diye sorulmuyor. Bunun yerine "Rabbi kimdir" diye soruluyor. Arapçada Rab kavramının kısaca manası; yaratmak ile birlikte, yaratmış olduğu şeyin tek sahibi, onun işlerini düzenleyen, onun için belirlediği kanunlara boyun eğdiren, tüm ihtiyaçlarını gideren, terbiye eden gibi anlamlara gelir. İşte bu âyette Mekkeli müşrikler, yedi kat göğün ve yüce arşın Rabbi Allah'tır derken, bunu kastediyorlardı. Yine onlar, Allah Subhanehu ve Teala'nın yaratıcı olduğunu ikrar etmekle birlikte, O'nun en güçlü olduğuna ve her şeyi en iyi bilenin yalnızca Allah Subhanehu ve Teala olduğuna da iman ediyorlardı:

"Andolsun ki onlara; gökleri ve yeri kim yarattı diye sorsan, Muhakkak ki; onları mutlak güç sahibi ve her şeyi en iyi bilen Allah yarattı, derler."[29]

Yine Mekkeli müşrikler, her şeyin tek hükümranı ve her şeyi koruyup kollayanın ve Kendisine karşı korunulamaz olanın da yalnızca Allah Subhanehu ve Teala olduğuna iman ediyorlardı:

[28] Müminun Suresi: 86, 87.
[29] Zuhruf Suresi: 9.

"(O müşriklere sor) De ki: Eğer biliyorsanız söyleyin! Her şeyin hükümranlığı elinde olan, Kendisi koruyan fakat Kendisine karşı korunulamaz olan kimdir? Diyecekler ki; Allah'tır. O halde onlara de ki; nasıl da aldatılıyorsunuz?"[30]

Mekkeli müşrikler, imanın şartları arasında sayılan "Meleklere iman" kısmına da iman ediyor ve Allah Subhanehu ve Teala'nın meleklerini inkâr etmiyorlardı:

"Onlar, Rahmân'ın kulları olan melekleri de dişi saydılar. Onların yaratılışına şahit mi oldular? Onların (yalan) şahitlikleri yazılacak ve sorgulanacaklardır."[31]

Evet, Mekkeli müşrikler meleklerin varlığına inanıp iman ediyorlardı. Fakat bu inançlarını çarpıtmışlardı. Âyette de okuduğun gibi onlar, meleklerin dişi varlıklar olduklarına inanıyorlardı. Aslında melekler hakkındaki bu tür sapkın inanç, sadece geçmişte kalmış değil. Mesela günümüzde kız çocuklarına "Melek" ismi verilmesi veya damadın evleneceği bayanı kastederek gelin arabasının arka camına "Meleğimi buldum cennete gidiyorum" –haşa- yazısını yazdırması, toplumumuza da bu inancın sirayet ettiğini gösterir.

Mekkeli müşrikler, önemli bir konu üzerinde konuştuklarında, o meselenin önemini vurgulamak ve doğru konuştuklarını muhataplarına ispatlamak için Allah adına yemin eden insanlardı:

"Eğer kendilerine bir mucize gelirse, mutlaka ona inanacaklarına dair en güçlü yeminleriyle Allah'a yemin ettiler…"[32]

Buraya kadar sana aktardıklarım, Mekkeli müşriklerin Allah Subhanehu ve Teala'ya olan imanlarını anlatan âyetlerin sadece küçük bir kıs-

[30] Müminun Suresi: 88, 89.
[31] Zuhruf Suresi: 19.
[32] Enam Suresi: 109.

mıydı. Şimdi de Mekkeli müşriklerin namaz, oruç, sadaka, hac gibi Allah için yaptıkları ibadetleri bildiren nakilleri inceleyelim. Eminim ki bu nakilleri de okuduğunda Mekkeli müşriklerin, bugün kendisine "Müslüman" diyen insanlardan daha fazla Allah'a iman hassasiyetlerinin olduğunu sen de göreceksin!

Ebû Zer el-Gıfarî *Radiyallahu anhu*, Peygamberliğin ilk yıllarında Müslüman olan bir sahabedir. Rivayetlere göre Müslüman olan dördüncü kişidir.[33] Müslüman olmadan önce tam üç yıl boyunca Allah için namaz kıldığı, kaynaklarda şu şekilde rivayet edilir:

"(Ebû Zer dedi ki:) Yeğenim! Ben, Rasulullah** Sallallahu Aleyhi ve Sellem **ile henüz görüşmeden (Müslüman olmadan) üç yıl öncesinden namaz kılmaya başladım."

Ona, kim için namaz kılıyordun? diye sorduğumda:

"Yüce Allah için" karşılığını verdi.

Ona, peki namazda ne tarafa doğru yöneliyordun (kıbleyi nasıl belirliyordun?) diye sorduğumda:

"Allah beni ne tarafa doğru yönlendirdiyse, o tarafa doğru dönüyordum. Akşam namaz kılmaya başladığımda, gece sonuna kadar bir elbise gibi yere serilir, güneş yükselene kadar da öylece kalırdım."[34]

SubhânAllah…

Ebû Zer el-Gıfarî namaz kılmaya Müslüman olmadan üç yıl önce başlamış ve müşrik olarak tam üç yıl namaz kılmış! Ayrıca aktardığım bu rivayette dikkat ettiysen Ebû Zer'de, Allah *Subhanehu ve Teala*'ya karşı

[33] İmam Beyhakî, *Delâilü'n Nübüvve*, 1/558.
[34] İmam Müslim, 1919. İmam Beyhakî, *Delâilü'n Nübüvve,* 1/555.

öylesine kuvvetli bir tevekkül var ki, kıble olarak ne tarafa döneceğini bilemediğinden, Allah'ın, razı olacağı tarafa onu yönelteceğine kesin olarak inanıyor. Ayrıca akşam namaz kılmaya başladığını ve sabaha kadar bitkin düşüp, bir elbise gibi yere serilinceye dek namaz kıldığını söylüyor. Evet, Mekkeli müşriklerin namaz kılmayan kesimi çok fazlaydı, hatta Rasulullah *Sallallahu Aleyhi ve Sellem*'in namazı ile alay edenleri de vardı. Fakat Ebû Zer el-Gıfarî *Radiyallahu anhu* gibi namaz kılan ve buna rağmen "müşrik" olan insanlar da vardı.

Yine sana müşrik olarak Rasulullah *Sallallahu Aleyhi ve Sellem* döneminde yaşamış, fakat Allah *Subhanehu ve Teala*'ya karşı da tevekkülü elden bırakmayan "Husayn" ismindeki kişi ile Rasulullah *Sallallahu Aleyhi ve Sellem* arasında geçen diyaloğu aktarayım:

Husayn, Rasulullah** Sallallahu Aleyhi ve Sellem**'in yanına girince ona şöyle dedi:

"Ey Muhammed! Birliğimizi bozdun. Gücümüzü böldün. -Onu yaptın, bunu yaptın. -Mal istiyorsan şayet, senin için mal toplayalım da malı en çok olanımız sen ol. Kadın istiyorsan şayet, seni en güzel kadınla evlendirelim. Yok, krallık–yöneticilik- istiyorsan, seni başımıza yönetici edelim."

Allah Rasulü** Sallallahu Aleyhi ve Sellem **onun sözleri karşısında sessizce dinliyordu. Husayn konuşmasını bitirince Rasulullah ona:

"Bitirdin mi ey Ebû İmran?" ***diye sordu. Husayn: "Evet" karşılığını verince, Rasulullah** Sallallahu Aleyhi ve Sellem **ile aralarında soru cevap şeklindeki şu konuşma geçti:***

"Sorduklarıma cevap ver." ***Husayn: Ne istiyorsan sor dedi.***

-"Ey Ebû İmran! Kaç ilâha ibâdet ediyorsun?"

-Yedi ilâha. Altısı yerde, birisi göktedir.

-"Peki, malını kaybettiğin zaman hangisine dua ediyorsun?"

-Göktekine (Allah'a) dua ederim.

-"Su ihtiyacın olduğunda hangisine dua edersin?"

-Göktekine (Allah'a) dua ederim.

-"Çocukların aç kalırsa hangisine dua edersin?"

-Göktekine (Allah'a) dua ederim.

-"Peki, duana icabet eden sadece Allah mı, yoksa hepsi birden mi icabet ederler?"

-Elbette ki O (Allah) tek başına icabet eder.

-"O halde O, tek başına icabet eder, tek başına sana nimet bahşeder ama sen ötekileri de O'na ortak edersin. Yoksa senin aleyhinde O'na (Allah'a) karşı onların galip gelmesinden mi korkuyorsun?"

-Hayır! Allah'a karşı güç yettiremezler.

-"Ey Husayn! Müslüman ol da, sana Allah'ın fayda vereceği bazı sözler öğreteyim." *diyerek Allah Rasulü* Sallallahu Aleyhi ve Sellem *Husayn'ı İslâm'a dâvet eder.*[35]

Bir şeye dikkat ettin mi? Bugün insanların birçoğu işsiz kaldığında, geçim sıkıntısı çektiğinde veya herhangi sıkıntılı bir durumla karşılaştığında, Husayn gibi sadece Allah Subhanehu ve Teala'ya dua etmek yerine,

[35] İmam Beyhakî, "Hasen" senetle rivayet etmiştir.

O'nun dışında kabirlere, türbelere, Allah dostu dedikleri kişilere dua ediyor ve isteklerini onlara yöneltiyorlar. Oysaki Husayn, yedi ilâha ibâdet ettiğini açık açık söylemesine rağmen, Allah Subhaneha ve Teala'dan başkasına dua etmiyor ve O'nun dışında hiç kimsenin duasına icabet ederek sıkıntısını gidereceğine de inanmıyordu!

Allah için sana aktardığım bu nakillerin, kalbine ve gerçeklere dönerek muhasebesini yap!

Yine Mekkeli müşrikler oruç da tutan kişilerdi. İmam Buhârî'nin sahih senetle yapmış olduğu bir rivayete göre Aişe annemiz Radiyallahu anha şöyle demiştir:

"Kureyş (müşrikleri) cahiliye döneminde Aşure gününde oruç tutardı. Rasulullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem'de bu orucu tutardı. Medine'ye geldiğinde bu orucu hem kendisi tuttu, hem de tutulmasını emretti. Ramazan orucu farz kılınınca, Aşure orucu terk edildi. Dileyen o gün oruç tuttu, dileyen tutmadı."[36]

Mekkeli müşrikler hac görevlerini de ifa eder, Kâbe'yi tavaf ederlerdi. Fakat rivayetlere göre bunu çıplak olarak yaparlardı. Bunun sebebi ise şu idi; üzerlerindeki elbiseler ile günah işlediklerinden ötürü, Rablerinin huzuruna üzerlerinde hiçbir günahın izi olmadan çıkmak istiyorlardı. Benim burada sana anlatmak istediğim, aslında onların gayri İslâmî de olsa hac ibadetlerini Allah için yerine getirdiklerini ifade etmektir. Bu bakımdan meseleye kısaca değinmek ile yetiniyorum. Onlar tavaf esnasında ise şu şekilde telbiye getirirlerdi:

[36] Sahih-i Buharî, hadis no: 986.

"Buyur Allah'ım buyur! Buyur, senin hiçbir ortağın yoktur. Ancak bir ortağın vardır, o da senin emrindedir!"[37]

Müşrikler "***Senin hiçbir ortağın yoktur. Ancak bir ortağın vardır, o da senin emrindedir***" diyerek, bir yandan Allah'tan başka ilâh edindiklerini, bir yandan da edindikleri bu ilâhların da ilâhının, aslında Allah olduğunu söyleyerek, bir nevi Allah'tan başka ilâh yoktur demeye getiriyorlar.

Yine Mekkeli müşriklerin, hac zamanı farklı topraklardan ibâdet için gelen insanların su, yemek gibi ihtiyaçlarını karşıladıkları ve bunu da ücretsiz olarak yaptıkları kayıtlarda sahih senetler ile mevcuttur.

Burada sana bir soru sorayım!

Bugün bir insan hac yapmak için Kâbe'ye gitmeye kalksa, bu adamın önüne ne kadarlık bir fatura koyuluyor? 3 bin dolar ile 5 bin dolar arası rakamlar değil mi?[38] İşte Mekkeli müşrikler bile, sırf insanlar ibâdet ediyorlar diye, az masraf ile bunu yapabilmeleri için adeta birbirleri ile yarışıyorlardı. Evet, topraklarına turistler geldiğinde, panayırlarından yaptıkları alışverişler ile belki iyi paralar kazanıyorlardı. Lakin ibâdet noktasında insanlara yük olmak yerine, onların yüklerini hafifletiyorlardı. Fakat bu adamlar yine de "müşrikti".

Bu konuyu burada bitireceğim. Fakat emin ol, sadece müşriklerin Allah inancı ile ilgili yazmaya kalksak, bunun için müstakil bir kitap yazabiliriz. Hatta Mekke müşriklerinin mi daha dindar, yoksa günümüz insanları mı daha dindardır diye bir çalışma yapmaya kalksak, şüphesiz o toplumun Allah'a olan inancının yanında, günümüz insanlarının çok zayıf kaldıklarını görürüz. Lâkin benim sana asıl anlatmak istediğim konu, "müşrik" kişinin, Allah *Subhanehu ve Teala*'ya inanan, O'na

[37] Müslim, *Hac,* 22. İbn İshak, *Siyer,* 149, 175.
[38] Bu limitleri verdiklerinde 2018 yılında dolar fiyatı 5,30 tl idi.

ibâdet eden bir kişi olduğunu açıklayabilmektir. İnanıyorum ki bu kadarı senin için de yeterlidir.

KELİME-İ TEVHİDİ YANLIŞ BİLDİK

Toplumumuzun kâhir ekseriyeti Kelime-i Tevhidin anlamını bilmiyor. Bilenlerin çoğunluğu ise yanlış bilmekte. İnsanlar Kelime-i Tevhidi Allah Subhanehu ve Teala'nın varlığını kabul etmek veya O'nun yaratıcı olduğuna iman etmek şeklinde anlıyorlar. Allah Subhanehu ve Teala'nın varlığını kabul etmek ve O'na tek yaratıcı olarak iman etmek tabi ki Kelime-i Tevhidin manalarındandır. Fakat kelimeyi sadece bunlarla sınırlamak eksik ve hatalı olur. Çünkü önceki dönemlerde yaşamış olan müşriklerin durumunu, bir önceki başlıkta sana izah etmeye çalıştım. Bu bakımdan Kelime-i Tevhidin asıl manası bu değildir.

Peki, Kelime-i Tevhidi eksik ve hatalı olarak bilmemizin sebebi nedir sence? Bunun iki ana sebebi var.

Birinci sebep; sorumluluklarımızı öğrenmememiz! Öyle değil mi? Bu kadar önemli olan ve kendisi ile kişinin Müslüman olduğu bir kelimeyi hiç merak edip de araştırmadık. Bu kelime ne anlama geliyor, benden neler istiyor, sadece söylemek gerçekten de yeterli mi, niçin geçmiş dönemlerde yaşamış olan Müslümanlar bu kelimeyi söylediklerinde başlarına gelmeyen kalmadı, hiç düşünmedik. Âdeta dünya hayatına daldık ve ahiret endişesi duymaz olduk. Ticaretimize, okulumuza, eğlencelerimize oldukça fazla önem verip bunlar için gayret ettik, fakat ebedi olan cenneti, anlamını bilmeden söylediğimiz iki kelime ile elde edeceğimizi zannettik.

İkinci sebebi ise; bizlere din anlatan ve din adamı olarak bilinen insanların İslâm'ın birçok meselesinden bahsedip, hepsinden önemli

olan Kelime-i Tevhitten bahsetmemeleridir. Örneğin tv ekranlarındaki İslâmî (!) programlarda veya camilerde verilen vaazlarda; tevhid, şirk, ilâh, tâğut gibi kavramların konuşulduğunu hiç duydun mu?

Duymadın, duymadık!

Hal böyle olunca, din adamı olarak bilinen insanların anlattıklarını yeterli gördük. Fakat sonuç itibarı ile bu veya bunlar gibi sebeplerin hiçbirisi bizim için asla mazeret olmayacak. Bu bakımdan gel, şimdi hazır fırsatımız varken, bu kelimeyi birlikte inceleyelim. Yardım ve başarı, yalnızca âlemlerin Rabbi olan Allah *Subhanehu ve Teala*'dandır.

KELİME-İ TEVHİD'İN ANLAMI

"Lâ ilâhe illâllah" kelimesi Türkçede "Allah'tan başka ilâh yoktur" manasına gelmektedir. Dikkat ettiysen kelimede "Allah'tan başka Allah yoktur" denmemekte. Çünkü dediğimiz gibi kelimenin asıl hedefi, insanlara sadece Allah *Subhanehu ve Teala*'nın varlığını kabul ettirmek değildir. Şayet amaç sadece bu olsaydı veya insanlar sadece Allah *Subhanehu ve Teala*'nın varlığını kabul etmekle kelimenin gereğini yerine getirmiş olsaydı, o zaman bu mana yeterli olurdu.

Oysaki kelime bize Allah'tan başka Allah olmadığını değil, Allah *Subhanehu ve Teala*'dan başka hak bir ilâhın olmadığı mesajını vermektedir.

Daha açık bir ifade ile bu kelime ile bizden istenen şudur; yalnızca Allah *Subhanehu ve Teala*'ya ait olan ilâhlık sıfatlarını, O'ndan başkasında görmemek, bu hak ve yetkileri O'nun dışında kimseye vermemektir. Nitekim bu gerçeği ifade eden bir âyette yüce Rabbimiz şöyle buyurmuştur:

"Allah şöyle buyurdu: İki ilâh edinmeyin! O ancak bir tek ilâhtır. O halde yalnızca Benden korkun."[39]

Bu âyet ile anlamış olduk ki, Allah *Subhanehu ve Teala* insanlar tarafından ilâh olarak kabul ediliyor. Çünkü âyette "Beni ilâh olarak kabul edin" ifadesi yerine "Benimle birlikte bir başka ilâh daha edinmeyin" deniliyor. Yüce Rabbimizin başka bir âyeti de şu şekildedir:

"Allah ile birlikte, bir başka ilâh daha edinmeyin!..."[40]

---

[39] Nahl Suresi: 51.

İşte Kelime-i Tevhitte biz insanlardan istenen de budur; "Allah'tan başka ilâh yoktur."

O halde sadece Allah *Subhanehu ve Teala*'ya ait olan ilâhlık sıfatlarını bilmemiz gerekir ki, O'ndan başkasını ilâh edinmeyelim ve bu hak ve yetkileri O'nun dışında hiçbir varlığa vermeyelim. Allah *Subhanehu ve Teala*'ya ait olan bir kısım ilâhlık sıfatları şunlardır:

.Allah'tan başka yaratıcı yoktur.

.Allah'tan başka rızık veren yoktur.

.Allah'tan başka tevekkül edilecek yoktur.

.Allah'tan başka korkulacak yoktur.

.Allah'tan daha çok sevgi duyulacak yoktur.

.Allah'tan başka fayda veya zarar verecek yoktur.

.Allah'tan başka dualara icabet eden yoktur.

.Allah'tan başka gaybı bilen yoktur.

.Allah'tan başka teşri (kanun yapma) yetkisine sahip yoktur.

.Allah'tan başka hüküm verecek yoktur.

Şimdi sana birkaç madde ile Kelime-i Tevhidin ne anlama geldiğini, Allah *Subhanehu ve Teala*'ya ait olan bu ilâhlık sıfatlarını açıklayayım.

Allah'tan Başka Yaratıcı Yoktur

Yaratmak, Allah *Subhanehu ve Teala*'ya ait olan bir ilâhlık vasfıdır. Yukarıda da değindiğim gibi, Allah *Subhanehu ve Teala*'yı tek yaratıcı olarak kabul etmek de, Kelime-i Tevhidin manasına dâhildir.

---

[40] Zariyat Suresi: 51.

"O (Allah), gökleri ve yerleri yoktan yaratandır…"[41]

"Şüphesiz ki Rabbiniz, gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra da işleri yerli yerince idare ederek arşa istiva eden Allah'tır..."[42]

"Oysaki sizi Allah yarattı…"[43]

"İşte O, her şeyin yaratıcısı olan Allah'tır. Ondan başka ilâh yoktur…"[44]

Yaratmanın, yalnızca Allah *Subhanehu ve Teala*'ya ait olan bir ilâhlık vasfı olduğu ile ilgili bir kısım âyetler bunlardır. Ayrıca Allah *Subhanehu ve Teala*'nın bu vasfı, O'nun isimlerindendir. "el-Hâlık, el-Bâri, el-Musavvir, el-Mübdi." Yaratan, yoktan var eden, her şeyi kusursuz yaratan, yarattıklarına en güzel şekli veren, örneksiz olarak yaratan gibi…

Dolayası ile "Lâ ilâhe illâllah" dediğimizde, Allah *Subhanehu ve Teala*'dan başka bir yaratıcının daha olamayacağını ikrar etmiş oluruz.

Allah'tan Başka Rızık Veren Yoktur

Rızık vermek de, yalnızca Allah *Subhanehu ve Teala*'ya ait olan bir ilâhlık vasfıdır. Kâinatta bulunan tüm canlıların rızkını veren yalnızca Allah *Subhanehu ve Teala*'dır.

"Yeryüzünde hiçbir canlı yoktur ki, onun rızkı Allah'a ait olmasın…"[45]

---

[41] Enam Suresi: 101.
[42] Yunus Suresi: 3.
[43] Saffat Suresi: 96.
[44] Mümin Suresi: 62.
[45] Hud Suresi: 6.

"Allah'ı bırakıp da, kendilerine göklerden ve yerden hiçbir rızık sağlayamayan ve buna gücü de yetmeyen şeylere ibâdet ediyorlar."[46]

Âyetlerde de gördüğün gibi rızık vermek, yalnızca âlemlerin Rabbi olan Allah Subhanehu ve Teala'ya ait olan bir ilâhlık vasfıdır. Ayrıca bu, Allah Subhanehu ve Teala'nın güzel isimlerinden bir isimdir. "er-Rezzâk" rızık veren demektir. Aynı şekilde "Lâ ilâhe illâllah" dediğimizde, Allah Subhanehu ve Teala'dan başkasının rızık veremeyeceğini de ikrar etmiş oluruz.

Allah'tan Başka Tevekkül Edilecek Yoktur

Tevekkül; insanların meydana gelmesini istediği veya olmasını istemediği herhangi bir şey için, meşru olan sebepleri vasıta ederek çabalamak ve işin sonucunu Allah Subhanehu ve Teala'nın hükmüne bağlayarak, yalnızca O'na güvenip dayanmaktır. Bunu açıklamak için bir örnek vereyim:

Kişinin hastalandığında helal ve temiz olan ilaçlar kullanması, meşru olan sebepleri vasıta edinmesi tevekküldür. Bununla birlikte şifanın ilaç veya doktordan değil, yalnızca Allah Subhanehu ve Teala'dan olduğuna inanması ve şifa konusunda yalnızca O'na güvenip dayanması gerekmektedir. İşte bu Allah Subhanehu ve Teala'ya olan tevekküldür. "Doktor beni iyileştirdi, içtiğim ilaç sayesinde düzeldim vs…" gibi sözler, tevekkülü Allah'a değil, bu araçlara bağlamaktır. Bu tanım, konu ile alakalı kısmi bir tanımdır. Tüm işlerin sonucunu Allah Subhanehu ve Teala'ya bağlamak, O'nun emri dışında hiçbir şeyin gerçekleşemeyeceğine inanmak ve herhangi bir konuda yalnızca O'na güvenip dayanmak, tevekkül kavramı için daha kapsamlı bir tanımdır.

[46] Nahl Suresi: 73.

"…Tevekkül edenler, yalnızca Allah'a tevekkül etsinler."[47]

"…Eğer müminseniz, yalnızca Allah'a tevekkül edin."[48]

"Onlar öyle kimselerdir ki, insanlar kendilerine "Size karşı ordu toplamışlar, onlardan korkun" dediklerinde, bu söz onların imanını arttırdı ve "Allah bize yeter, O ne güzel vekildir" dediler."[49]

Vekil olan, tüm işleri sonuca bağlayan yalnızca Allah *Subhanehu ve Teala*'dır ve bu O'nun bir ilâhlık vasfıdır. Ayrıca "el-Vekil" kendisine tevekkül edilen ve kendisine tevekkül eden kullarının işlerini yoluna koyan anlamına gelir ve Allah *Subhanehu ve Teala*'nın güzel isimlerindendir. Dolayısı ile "Lâ ilâhe illâllah" dediğimizde bu gerçeği de ikrar etmiş oluruz.

Allah'tan Başka Korkulacak Yoktur

İnsanoğlu zayıf bir varlık olarak yaratılmıştır.[50] Dolayısı ile bu zayıflık, insanı, kendisinden üstün ve güçlü olan varlıklardan korkmaya sevk etmektedir. Fıtrattaki bu korkunun örneği; yırtıcı bir hayvandan, düşmandan, çocuğun yetişkin birisinden, insanın kendisinden daha güçlü olan birinden korkması gibi durumlardır. Fakat fıtratta olan bu korku, şayet kişiyi tazim etmeye, alçaltmaya ve Allah *Subhanehu ve Teala*'nın hudutlarını ihlal etmeye sevk ediyorsa, işte bu korku yasaklanan korkudur. Beraberinde alçalmayı, tazim edilmeyi getiren korku, yalnızca Allah *Subhanehu ve Teala*'ya has kılınmalıdır.

---

[47] İbrahim Suresi: 12.
[48] Maide Suresi: 23.
[49] Al-i İmran Suresi: 173.
[50] Nisa Suresi: 28.

"İşte o şeytan, ancak kendi dostlarını korkutur. Şayet iman etmiş kimselerseniz onlardan korkmayın, Benden korkun!"[51]

"(Yüce) Allah şöyle buyurdu: İki ilâh edinmeyin. O ancak tek ilâhtır. O halde yalnızca Benden korkun!"[52]

Bu bakımdan kişi "Lâ ilâhe illâllah" dediğinde, bu gerçeği de ifade etmiş olur.

Allah'tan Daha Çok Sevgi Duyulacak Yoktur

Yaratılmış olan hiçbir şeyin sevgisi, Allah *Subhanehu ve Teala*'ya duyulması gereken sevginin önüne geçmemelidir. Kişinin, en çok sevdiği için göze alamayacağı hiçbir şey olamaz. Böylesi bir sevgi aynı zamanda sevilene olan itaati, tazimi ve haşyet duymayı da beraberinde getirir. Örneğin; tercih etmen gereken iki istekle karşılaştığında, en çok sevdiğinin sözüne itaat etmek; iki korku arasında tercih yapman gerektiğinde, en çok sevdiğinden korkmak; saygı duyman gereken iki şeyle karşılaştığında, en çok sevdiğine saygı duymak gibi.

Çok sevdiğini razı edebilmek için elinden geleni yaparsın. Ve onu razı etmek için verdiğin bu mücadeleden, başkalarına olan sevgin seni engellemez. Velev ki onları kaybetme pahasına olsa da! Çünkü en çok sevdiğini kaybetmek, sana daha ağır gelir. İşte sevgi, böylesi amelleri işlemeye kişiyi sevk eder.

Ayrıca bu sevgi, en çok sevdiğinin sevdiklerini sevmeyi, onun buğz ettiklerine de buğz etmeyi sana gerekli kılar. O kimi severse sende onu seversin, o kime buğz ederse sende ona buğz edersin. Yalnızca onun için sever ve onun için buğz edersin. Başkalarına ol-

[51] Al-i İmran Suresi: 175.
[52] Nahl Suresi: 51.

ması gereken sevginin ve nefretinin ölçüsünü, en çok sevdiğin belirler. İşte, kişinin kalbinde olan böylesi bir sevgi ancak bir ilâh için beslenir.

"İnsanlar arasında Allah'ı bırakıp da O'na ortak koşanlar vardır. Onları, Allah'ı severcesine severler. Müminlerin Allah'a olan sevgisi daha güçlü bir sevgidir. Zulmedenler azaba uğrayacakları zaman bütün kuvvetin Allah'ın olduğunu ve Allah'ın azabının pek şiddetli olduğunu bir bilselerdi!"[53]

"Allah'a ve ahiret gününe iman eden hiçbir topluluğun; babaları, oğulları, kardeşleri yahut kendi soy sopları olsalar bile, Allah'a ve Peygamberine düşman olan kimselere sevgi beslediğini göremezsin. İşte Allah onların kalplerine imanı yazmış ve onları kendi katından bir ruh ile desteklemiştir. Onları, içlerinden ırmaklar akan ve içlerinde ebedî kalacakları cennetlere sokacaktır. Allah onlardan razı olmuş, onlar da Allah'tan razı olmuşlardır. İşte onlar, Allah'ın tarafında olanlardır. İyi bilin ki, Allah'ın tarafında olanlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir."[54]

İmam Buhârî'nin Enes b. Mâlik *Radiyallahu anhu*'dan rivayet ettiği bir hadiste, Allah Rasulü *Sallallahu Aleyhi ve Sellem* şöyle buyurmuştur:

"Üç şey kimde bulunursa imanın tadını bulur:

1- Allah ve Rasulünü başka her şeyden daha çok sevmek,
2- Sevdiği kişiyi yalnızca Allah için sevmek,
3- Dinden dönmeyi, ateşe atılmak kadar kötü görmek."

Yine İmam Buhârî'nin Enes b. Mâlik *Radiyallahu anhu*'dan rivayet ettiği bir hadiste, Allah Rasulü *Sallallahu Aleyhi ve Sellem* şöyle buyurmuştur:

---

[53] Bakara Suresi: 165.
[54] Mücadele Suresi: 22.

"Hiçbiriniz beni; kendi canından, ana-babasından, çoluk-çocuğundan ve bütün insanlardan daha çok sevmedikçe iman etmiş olmaz."

İşte kişi "Lâ ilâhe illâllah" dediğinde, bu gerçeği de ifade etmiş ve buna da şahitlik etmiş demektir.

Allah'tan Başka Fayda veya Zarar Verecek Yoktur

Yaratılmış olan hiçbir varlık, Allah Subhanehu ve Teala'nın dilemesi dışında fayda veya zarar vermeye muktedir değildir. Başa gelecek olan iyi veya kötü şeyler, yalnızca Allah Subhanehu ve Teala'nın dilemesi sonucunda ve O'nun takdir ettiği kadarı ile gerçekleşir. Sıkıntıyı veya musibeti O'ndan başka giderebilecek veya hayrı ve iyiliği O'ndan başka temin edebilecek hiç kimse yoktur. Ve bu konuda O'nun dışında hiç kimsenin zerre kadar etki ve gücü söz konusu değildir. Çünkü bu da Allah Subhanehu ve Teala'ya ait olan bir ilâhlık vasfıdır.

"Eğer Allah sana herhangi bir zarar verecek olursa, bil ki onu, O'ndan başka giderebilecek yoktur. Eğer sana bir hayır dilerse, O'nun lütfunu engelleyebilecek de yoktur. O, bunu kullarından dilediğine eriştirir. O, çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir."[55]

"Şayet Allah sana bir zarar dokundursa, bunu O'ndan başka giderecek yoktur. Fakat sana bir hayır dokunduracak olsa, onu da (O'ndan başka) kimse gideremez. Bil ki O, her şeye hakkıyla gücü yetendir."[56]

[55] Yunus Suresi: 107.
[56] Enam Suresi: 17.

Konu ile ilgili bir hadiste, Allah Rasulü *Sallallahu Aleyhi ve Sellem*'in henüz daha küçük yaşlarda olan İbn Abbas *Radiyallahu anhu*'ya yapmış olduğu nasihatinde, şu ibareler de bulunmaktadır:

"...Eğer bütün insanlar, Allah'ın senin için yazmadığı bir faydayı sana vermek için toplansalar, buna güç yettiremezler. Yine sana, Allah'ın senin için yazmadığı bir zararı vermeye çalışsalar, buna da güç yettiremezler..."[57]

Dolayısı ile kişi "Lâ ilâhe illâllah" dediğinde, Allah *Subhanehu ve Teala*'ya ait olan bu vasfı da ikrar etmiş olur.

Allah'tan Başka Dualara İcabet Eden Yoktur

İnsanoğlu başı sıkıştığında, zor durumda kaldığında ve herhangi bir şeye ihtiyacı olduğunda, kendisinden üstün ve yüce bir varlığa yalvarma, talepte bulunma ve dua etme gereksinimi duyar. Bu, insanoğlunun fıtratında olan bir durumdur. İşte böyle bir durumda el açıp dua edilecek, talepte bulunulacak tek merci, Allah *Subhanehu ve Teala*'dır.

Bu başlıkta kastettiğim şey; hayatta olan insanlardan istenen bir bardak su, işverenden istenen iş, borçlanıldığında talep edilen borç vb. insanların, insani olarak yapmaya güç yetirebildikleri konulardaki talepler ve istekler değildir. Burada sana anlatmak istediğim; yaratılmış olan hiç kimsenin güç yettiremeyeceği şeyleri örneğin; rızık, şifa, hidayet, himmet ve yardımı, ölü veya diri herhangi birinden yani Allah *Subhanehu ve Teala*'dan başkasından istemek, talepte bulunup dua et-

[57] Ahmed Bin Hanbel, *Müsned,* 1/293. Hadisi, aynı manada fakat farklı lafızlarla imam Tirmizî de rivayet etmiş ve "Sahih" olduğunu söylemiştir. Tirmizî, 2516.

mektir. Çünkü bu tür dua ve taleplere icabet edebilecek olan yalnızca Allah Subhanehu ve Teala'dır. Ve bu O'nun bir ilâhlık vasfıdır.

"Rabbiniz şöyle buyurdu: Bana dua edin, size icabet edeyim. Bana ibâdet etmekten büyüklenenler, aşağılanmış bir şekilde cehenneme gireceklerdir."[58]

"Allah'ın dışında dua etikleriniz, sizin gibi kullardır. Şayet doğru sözlüyseniz, haydi, onları çağırında size (duanıza) icabet etsinler!"[59]

"Allah'ın dışında dua ettiklerinizin, ne size yardım etmeye güçleri yeter, ne de kendilerine yardım edebilirler."[60]

"Allah'ı bırakıp da, kıyamet gününe kadar kendisine cevap veremeyecek olan şeylere dua edenden daha sapık kim olabilir! Oysa onlar, bunların dualarından habersizdirler."[61]

Dua edilecek, imdat dilenecek ve yardım talep edilecek olan yalnızca Allah Subhanehu ve Teala'dır. Çünkü bu, sadece O'na ait olan bir ilâhlık vasfıdır. Ayrıca "el-Mucib" dualara icabet eden, O'nun güzel isimlerindendir. Dolayısı ile kişi "Lâ ilâhe illâllah" dediğinde, bu gerçeği de ikrar etmiş olur.

Allah'tan Başka Gaybı Bilen Yoktur

Allah Subhanehu ve Teala'dan başka hiç kimse, insanoğlu için gayb olan hiçbir şeyi bilemez. Çünkü O; tüm evrenin tek hâkimi, her şeyi en iyi bilen, en iyi gören ve işiten, kendisine hiçbir şeyin gizli kalmadığı tek

[58] Mümin Suresi: 60.
[59] Araf Suresi: 194.
[60] Araf Suresi: 197.
[61] Ahkaf Suresi: 5.

ilâhtır. Sinelerin içinde olanlar, gizli veya aşikâr hiçbir şey, O'nun bilgisi dışında değildir. İnsanın hayatı boyunca ne ile karşılaşacağını, aklından ne geçirdiğini, yarın ne olacağını vb. gizli tutulan veya gelecekle alakalı hiçbir şey O'na kapalı değildir.

"Sözünüzü gizleyin yahut onu açığa vurun (fark etmez). Şüphesiz Allah, sinelerin özünü (kalplerde olanı) hakkıyla bilir."[62]

"Şüphesiz Allah, göklerin ve yerin gaybını bilendir. Şüphesiz O, göğüslerin özünü (kalplerde olanı) hakkıyla bilendir."[63]

"Göklerdeki ve yerdeki her şeyi bilir. Gizlediklerinizi de, açığa vurduklarınızı da bilir. Allah, göğüslerin özünü (kalplerde olanı) hakkıyla bilendir."[64]

"Gaybın anahtarları yalnızca O'nun katındadır. Onları ancak O bilir. Karada ve denizde olanı da bilir. Hiçbir yaprak dâhi düşmez ki onu bilmesin. Yerin karanlıklarında da hiçbir tane, hiçbir yaş, hiçbir kuru şey yoktur ki apaçık bir kitapta (Allah'ın bilgisi dâhilinde, Levh-i Mahfuz'da) olmasın."[65]

"De ki: Göktekiler ve yerdekiler gaybı bilemezler, ancak Allah bilir. Onlar öldükten sonra ne zaman diriltileceklerinin de farkında değildirler."[66]

Gayb bilgisi yalnızca Âlemlerin Rabbi olan Allah Subhanehu ve Teala'ya mahsustur. O'nun bu konuda hiçbir ortağı da olmaz. Çünkü bu da O'nun ilâhlık sıfatlarından birisidir. Ayrıca bu; "el-Habir" geçmiş ve gelecek her şeyi bilen, "er-Rakib" Tüm varlıkları her an gözeten, tüm

[62] Mülk Suresi: 13.
[63] Fatır Suresi: 38.
[64] Tegabun Suresi: 4.
[65] Enam Suresi: 59.
[66] Neml Suresi: 65.

hallerinden haberdar olan gibi, yalnızca O'na ait olan güzel isimlerindendir. Dolayısı ile kişi "Lâ ilâhe illâllah" dediğinde, bu gerçeği de ikrar etmiş olmakta ve Allah Subhanehu ve Teala'dan başka hiçbir varlığın gayb bilgisine vakıf olamayacağına şehâdet etmektedir.

Allah'tan Başka Teşri (Kanun Yapma) Yetkisine Sahip Yoktur

İnsanların ve tüm varlık âleminin yaratıcısı, Mâlik'i, sahibi, yarattıklarının rızkını temin eden, onların tüm ihtiyaçlarını gideren, insanoğlunu mallar, evlatlar ve dünyanın sayısız nimetlerinden faydalandıran ve insanoğlu üzerinde saymakla bitiremeyeceğimiz kadar ihsan ve lütfu olan nasıl ki Allah Subhanehu ve Teala ise; onların hayat programlarını belirlemek, yasak ve serbest/helal ve haram diye kanun yapmak ve bu suretle insanların hayatlarına müdahil olmak, yalnızca Allah Subhanehu ve Teala'ya ait olan bir ilâhlık vasfıdır. Gel şimdi sana bununla ilgili kısa bir örnek vereyim:

Yüz metrekare bir evin olduğunu düşün. Eşin ve çocukların ile beraber bu evde hayat sürüyorsun. Bir gün evde ailenle birlikte otururken kapı çalıyor. Kapıyı açtığında bir adam sana şöyle diyor:

"Bundan sonra artık bu eve şu saatte girilecek ve şu saatte çıkılacak. Çocuklara günde üç öğün değil, iki öğün yemek yedirilecek. Çocuklar şu okullara gidecek. Elektrik, su, doğalgaz gibi faturaların aylık tutarları şu limiti aşmayacak. Evin hanımı şu kişiler ile görüşmeyecek…"

İnanıyorum ki bu satırları okurken, evin hakkında bu tür talimatları verecek olan adamın, akli dengesinin yerinde olmayacağını düşünmüşsündür!

Evet, böyle bir şeye ne sen izin verirsin, ne de bir başkası. Çünkü bu ev sana aittir ve evin sahibi sensin. Bu evdeki insanlar senin eşin ve çocukların. Bu evi yönetmek, ev hakkında gereken talimatları vermek senin hakkındır. Bundan ötürü ne bir başkasına bu hakkı verirsin, ne de bir başkasını bu hakka ortak edersin!

Peki, sana verdiğim bu örnekten sonra bir soru sorayım!

Sen yüz metrekarelik evinin, eşin ve çocuklarının hayat nizamına bir başkasını karıştırmazken, bu ev hakkındaki karar ve talimatlarına bir başkasını ortak etmezken; insanı bir damla sudan yaratan, onların ihtiyacı olan rızkı temin eden, onların üzerine gökyüzünü bina eden, yerin ve göğün nimetlerinden onları faydalandıran, senin de, eşinin de, çocuklarının da, evininde asıl sahibi olan, tüm kâinatın yaratıcısı olan Allah *Subhanehu ve Teala*, kendi arzında, kendi kulları için bir başkasının teşri/kanun yapmasına izin verir mi? Veya bu hakkına bir başkasını da ortak eder mi?

Asla…

Diğer tüm varlıkları yoktan var ettiği gibi insanoğlunu da yoktan var eden Allah *Subhanehu ve Teala*, -içki, kumar, faiz, zina, rüşvet, gasp gibi münker şeylerin yasaklanmasını, mirasta erkeğe iki pay/kadına bir pay, erkek için dört hanımla evlilik, kadınların tesettürü[67]- ve bunlar gibi daha birçok hükmü de serbest bırakıp emir buyurarak, kulları üzerine bu hükümleri teşri/kanun yapmıştır. O'nun, bu noktada ne bir ortağı olabilir, ne de O'nun dışında bu hakka sahip olacak başka birisi olabilir. Çünkü bu hak yalnızca Allah *Subhanehu ve Teala*'ya ait olan bir ilâhlık vasfıdır.

[67] **Burada tesettürden kastım, günümüzdeki gibi sadece saç kısmını kapatıp vücudun diğer tüm azalarını gösteren giyim şekli değildir. Tesettürden kastettiğim, Allah Rasulü ve sahabelerin pak eşlerinin giydikleri kıyafetlerdir.**

"Yoksa onların birtakım ortakları mı var ki, Allah'ın izin vermediği şeyleri, dinden kendilerine teşri ettiler (kanun yaptılar)? Eğer o fasıl kelimesi (cezaların ertelenmesine dair verilen söz) olmasaydı, elbette aralarında hüküm verilirdi. Gerçekten zalimler için acı bir azap vardır."[68]

"…Allah, kendi hükmüne hiç kimseyi ortak etmez."[69]

"Şüphesiz ki Rabbiniz, gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra Arş'a istivâ eden, geceyi, durmadan kendisini kovalayan gündüze bürüyüp örten; güneşi, ayı ve yıldızları emrine boyun eğmiş durumda yaratan Allah'tır. Bilesiniz ki, yaratmak da emretmek de O'na mahsustur. Âlemlerin Rabbi Allah ne yücedir!"[70]

Dolayısı ile kişi "Lâ ilâhe illâllah" dediğinde, teşri/kanun yapma hakkının yalnızca Allah *Subhanehu ve Teala*'ya ait olduğunu ikrar etmektedir. Ayrıca Allah *Subhanehu ve Teala*'nın bu vasfı, O'nun; "el-Melik/tüm kâinatın tek sahibi ve tek yöneticisi, el-Mâlik/mülkün, tek ve mutlak hükümdarı" gibi güzel isimlerindendir.

Allah'tan Başka Hüküm Verecek Yoktur

İnsanoğlunun bu hayatta yaşadığı sürece ailesinde, ticaretinde, gündelik ilişkilerinde; gerek bireysel olarak, gerekse de toplumsal olarak mutlaka karşılaştığı anlaşmazlıklar, içinden çıkamadığı ve çözümünü aradığı birtakım olaylar başına gelmektedir. Çözümü aranan veya ihtilaf yaşanan anlaşmazlık ne olursa olsun, bunun hükmünü verecek olan yalnızca Âlemlerin Rabbi olan Allah *Subhanehu ve Teala*'dır. Bu konuyu sana daha iyi açıklayabilmek için bazı örnekler vereyim:

---

[68] Şura Suresi: 21.
[69] Kehf Suresi: 26.
[70] Araf Suresi: 54.

Örneğin ailenden herhangi birisi bu hayattaki ömrünü tamamladı ve ahiret hayatına göç etti. Ailede ölen kişinin mirasının nasıl taksim edileceği tartışıldı. İşte bu noktada meyyitin ardından yapılacak olan miras taksimatı, yalnızca Allah Subhanehu ve Teala'nın belirlemiş olduğu şekliyle dağıtılmak zorundadır. Bu konuda kişiler arasında ister ihtilaf çıksın, ister çıkmasın sonuç değişmez. Ortada taraflar arasında hükmü gerektiren bir mesele vardır ve bu konuda hükmüne başvurulacak merci de yalnızca Allah Subhanehu ve Teala'dır.

Bunun gibi diyelim ki ticari bir konuda veya ailevi bir meselede anlaşmazlık yaşadığın herhangi bir kişi var. Sonuç olarak yine konuda da taraflar arasında hükmü gerektiren bir mesele vardır ve aranızda çıkan bu anlaşmazlığın hükmünü verecek olan da, yalnızca Allah Subhanehu ve Teala'dır.

Veya hâkim konumunda olan herhangi bir kişiye; iki kişinin anlaşmazlığı, boşanma davaları, boşanan eşlerin çocuk ve nafaka dağıtımları ve bunlar gibi herhangi bir mesele götürüldüğünde, bu hâkim sadece Allah Subhanehu ve Teala'nın belirlemiş olduğu şekli ile meselelere bakmak zorundadır. Çünkü bu Allah Subhanehu ve Teala'nın ilâhlığının gereğidir.

"…Eğer bir hususta anlaşmazlığa düşerseniz, Allah'a ve ahirete gerçekten inanıyorsanız onu Allah'a ve Rasûle götürün (onların talimatına göre halledin). Bu hem daha hayırlı, hem de netice bakımından daha güzeldir."[71]

[71] Nisa Suresi: 59.

"Ayrılığa düştüğünüz herhangi bir meselede hüküm vermek, Allah'a mahsustur. İşte bu Allah, benim Rabbimdir. Ben yalnızca O'na tevekkül ettim ve yalnızca O'na yönelirim."[72]

Dolayısı ile kişi "Lâ ilâhe illâllah" dediğinde, bu vasfın Allah Subhanehu ve Teala'ya ait olduğunu ve bu konuda O'ndan başkasının bu hakka sahip olamayacağını ikrar etmiş olur. Ayrıca Allah Subhanehu ve Teala'nın bu vasfı, O'nun "el-Hakem/doğru ile yanlışın arasını ayıran, ilmi ve adaletiyle nihai hükmü veren, meselelere hükmeden" anlamına gelen güzel isimlerindendir.

Buraya kadar sana özet olarak Kelime-i Tevhidin ne anlama geldiğini açıklamaya çalıştım. "Allah'tan başka ilâh yoktur" dediğinde, bu ve bunlar gibi yalnızca Allah Subhanehu ve Teala'ya ait olan ilâhlık sıfatlarında O'nu birlediğini ve bu sıfatların yalnızca O'na ait olduğunu ikrar etmiş oluyorsun. İşte "Tevhid/Birlemek" dediğimiz budur!

Şimdi okuduklarından sonra niçin geçmiş dönemlerdeki insanların bu kelimeyi söylemeye yanaşmadıklarını, bu kelimeyi sadece söylemenin kişiye hiçbir fayda sağlamayacağının farkına vardın değil mi?!

[72] Şura Suresi: 10.

PEYGAMBERLERİN GÖNDERİLME AMACINI YANLIŞ BİLDİK

Allah Subhanehu ve Teala insanları bir kelimeye dâvet etmeleri, O'na ait olan ilâhlık sıfatlarında O'nu tevhid etmeleri için, her kavime dönem dönem Peygamberler göndermiştir. Gönderilen Peygamberler, gönderildikleri kavimlerini böyle bir kelimeye dâvet etmişlerdir. İnsanlardan kimisi bu dâveti yapan Peygamberlerini yalanlamış, kimisi fitneci, bölücü, terörist gibi lakaplarla onlara iftira atmış, kimisi Peygamberlerini yurdundan sürmüş, kimisi de onları öldürmüştür. Çünkü Peygamberler tarafından yapılan bu dâvet, insanlara yaşam biçimi sunan ve onların hayatları ile alakalı kararlar veren bir dinin dâvetiydi. Tek ilâha dâvet! Peygamberler ve Peygamberlerle birlikte aynı şekilde Tevhid dâveti yapan kişiler; gökyüzü işlerine, rızık verme, yaratma gibi yetkilere sahip olan ve yetkileri yalnızca bunlarla sınırlı olan Allah inancının batıl olduğunu; bunlarla birlikte insanların hayatları adına söz söylemeye yetkisinin de yalnızca Allah Subhanehu ve Teala'ya ait olduğunu insanlara anlattılar.

Fakat müşriklerin atalarından devraldıkları, örf ve adetleri ile belirledikleri kanunları yanı sıra, ihtiyaç olduğunda kavmin ileri gelenlerinin bir araya toplanarak ortaya koydukları kanunları da vardı. Bununla birlikte onların, ibâdetler hakkında da sapkın ve batıl inançları vardı. Onlar, Kur'an-ı Kerim'in şirk olarak isimlendirdiği ameller ile Allah Subhanehu ve Teala'ya yaklaşmayı umuyor ve bu amellerle O'nu razı edeceklerini düşünüyorlardı. İşte Peygamberlerle birlikte gelen

Tevhid dini, onların alışageldikleri siyasi ve ibâdî uygulama ve amelleriyle çatışıp, üzerinde bulundukları durumun batıl olduğunu onlara söylediğinde, bunu kabul etmeyip karşı çıktılar. Bu uğurda da ellerinden geleni Peygamberlere ve onlarla birlikte aynı dâveti yapan Müslümanlara yapmaktan geri durmadılar.

Kimileri de Peygamberlerinin yapmış oldukları bu dâvete icabet etmiş ve her şeye rağmen Peygamberleri ile bir yol tutmuştur. Yukarıda sana bir kısmını anlattığım ve yalnızca Allah Subhanehu ve Teala'ya ait olan ilâhlık sıfatlarında O'nu tevhid etmiş ve bu hak ve yetkilerin sadece Allah Subhanehu ve Teala'ya ait olduğunu ikrar etmişlerdir.

Gel şimdi birlikte bu dâveti yapan Peygamberlerin dâvetine icâbet etmeyen kavimlerin nasıl bir tavır takındıklarını anlatan âyetlerin bir kısmını okuyalım:

"Sizden önceki Nuh, Âd ve Semud kavimlerinin ve onlardan sonrakilerin –ki onları Allah'tan başkası bilmez- haberi size gelmedi mi? Onlara Peygamberleri mucizeler getirdiler de onlar (öfkeden parmaklarını ısırmak için) ellerini ağızlarına götürüp: "Biz sizinle gönderileni inkâr ediyoruz. Bizi çağırdığınız şeyden de derin bir şüphe içindeyiz" dediler."[73]

"Onlardan önce Nuh'un kavmi de yalanladı, hem de kulumuzun yalancı olduğunda ısrar ederek: "O, delirdi" dediler. Ve (Nuh, davetten vazgeçirilmeye) zorlandı."[74]

"(Nuh Rabbine dedi ki:) Gerçekten de, (imana gelmeleri ve böylece) günahlarını bağışlaman için onları ne zaman dâvet ettiysem, parmaklarını kulaklarına tıkadılar, (beni görmemek

[73] İbrahim Suresi: 9.
[74] Kamer Suresi: 9.

için) elbiselerine büründüler, ayak dirediler, kibirlendikçe kibirlendiler."[75]

"(Hud) kavminden ileri gelen kâfirler dediler ki: Biz seni kesinlikle bir beyinsizlik içinde görüyoruz ve gerçekten seni yalancılardan sanıyoruz."[76]

"İşte Ad kavmi! Rablerinin âyetlerini inkâr ettiler. O'nun Peygamberlerine karşı geldiler ve inatçı her zorbanın emrine uydular!"[77]

"(Semud kavminden) büyüklük taslayanlar, "Şüphesiz biz sizin inandığınız şeyi inkâr edenleriz" dediler."[78]

"(Salih, kavmini Tevhide dâvet ettiğinde) Dediler ki: Sen, olsa olsa iyice büyülenmiş birisin!"[79]

"(Lut'un dâvetine karşılık) kavminin cevabı: "Onları (Lût'u ve ona inananları) memleketinizden çıkarın; çünkü onlar fazla temizlenen insanlarmış!" demelerinden başka bir şey olmadı."[80]

"İşte böyle! Onlardan öncekilere hiçbir Peygamber gelmemişti ki, "O bir büyücüdür" yahut "bir delidir" demiş olmasınlar."[81]

"Dediler ki: "Ey kendisine Zikir (Kur'an) indirilen kimse! Sen mutlaka delisin!"[82]

---

[75] Nuh Suresi: 7.
[76] Araf Suresi: 66.
[77] Hud Suresi: 59.
[78] Araf Suresi: 76.
[79] Şuara Suresi: 153.
[80] Araf Suresi: 82.
[81] Zariyat Suresi: 52.
[82] Hicr Suresi: 6.

"Andolsun biz Musa'ya Kitâb'ı verdik. Ondan sonra ard arda Peygamberler gönderdik. Meryem oğlu İsa'ya da mucizeler verdik. Ve onu, Rûhu'l-Kudüs ile destekledik. (Ne var ki) nefsinizin hoşuna gitmeyen şeyleri söyleyen bir elçi geldikçe ona karşı büyüklük tasladınız. (Size gelen) Peygamberlerden bir kısmını yalanladınız, bir kısmını da öldürdünüz."[83]

İşte bu âyetler Peygamberlerin dâvetlerine icabet etmekten kaçınan insanların, Peygamberlerine yaptıkları kötülüklerin bir kısmından bahsediyor. Sen de bilirsin ki müşrikler, Peygamberimiz Muhammed *Sallallahu Aleyhi ve Sellem*'e yapmadıklarını bırakmamışlardı! Sırtına deve işkembeleri koymaları, Taif'te taşlamaları, kapısının önüne dikenler saçmaları, yurdundan sürmeleri…

Konunun bu kısmında sana bir soru sormak istiyorum!

Bu Peygamberler insanları neye dâvet ettiler ki, kavimleri tarafından bu tür işkence ve eziyetlere maruz kaldılar?

İşte maalesef, cevabını yanlış bildiğimiz sorulardan birisi de bu! Toplumumuzun genelde bu soruya verdiği cevapları özet olarak okumak ister misin?

-Bilmiyorum.

-İnsanlara namaz kılmalarını, oruç tutmalarını söylediler.

-Merhameti, şefkati, iyiliği anlattılar.

-Allah'ın varlığına inansınlar diye ateist olan insanlara gönderildiler.

-İçki, kumar, zina gibi kötü ameller işleyen insanları, bunlardan vazgeçirmeleri için gönderildiler…

[83] Bakara Suresi: 87.

İşte bunlar, toplumumuzun geneli tarafından bu soruya verilen cevapların özeti. Evet, Peygamberler, mutlaka iyi olan şeyleri insanlara emrettiler ve kötü olan her şeyden de sakındırmaya çalıştılar, bu doğru. Fakat Peygamberlerin gönderilmelerindeki asıl hikmet, asıl gaye bu değildir!

Allah için sana sorayım! Şayet gerçekten toplumumuzun vermiş olduğu bu cevaplar, Peygamberlerin gönderilmelerindeki asıl gaye olsaydı, bu dâveti yapan Peygamberlerin bunca kötülük, işkence, zulüm görmeleri, hatta vahşice öldürülmeleri düşünülebilir mi? Bugün insanlara;

"Namazınızı kılın, oruçlarınızı tutun, canlılara karşı merhametli ve şefkatli olun; içki, kumar, zina gibi kötülüklerden uzak durun…" diye nasihat eden kaç kişi öldürülüyor? Veya bu dâveti sabahtan akşama kadar insanlara yapan ve bundan başka da din adına bir şey anlatmayan sözde din adamlarının kaçına eziyet edilip işkence ediliyor? O halde Peygamberler tarafından yapılan dâvet bunlarla sınırlı olamaz. Veya Peygamberlerin gönderilmelerindeki asıl gaye bunlar olamaz…

Peki asıl gaye, asıl amaç nedir o halde?

Lâ ilâhe illâllah/Allah'tan başka hiçbir ilâh yoktur…

İşte Peygamberlerin gönderilmelerindeki asıl gaye bu! Yukarıda sana Allah *Subhanehu ve Teala*'ya ait olan bir takım ilâhlık sıfatlarından bahsetmiştim. İşte onlar ve onlar gibi sadece Allah *Subhanehu ve Teala*'ya ait olan hak ve yetkileri Allah'tan başkasında da görmemek, bu yetkilere O'ndan başkasını da ortak etmemek. Yani Allah *Subhanehu ve Teala*'yı isim ve sıfatlarında tevhid etmek/birlemek. Bu olmadığı zaman insanların namaz kılmalarının, oruç tutmalarının, canlılara şefkatli ve merhametli olmalarının; içki, kumar, zina gibi kötü hasletleri üzerlerinde barın-

dırmamalarının itikadi ve tevhid dâvetinin temelini oluşturan inanç esasları anlamda bir önemi olur mu?

Temeli çürük olan bir binayı süslemek ne kadar doğru olur!

Bataklığın üzerindeki sinekleri kovalamanın, bataklığı kurutmadıkça ne kadar faydası olur!

Beyin kanaması geçiren bir kişinin, kırılan parmağını tedavi etmeye çalışmak gerçekten de samimiyet midir?

Günümüzde bu gerçeği insanlara anlatan kaç kişi var? Maalesef insanlara, Peygamberlerin asıl gönderilme gayesi olan ve toplumlarını dâvet ettikleri ilk şey olan Kelime-i Tevhidi anlatmak yerine, onları başka şeylerle oyalamaktadırlar. Daha Kelime-i Tevhidin ne anlama geldiğini bilmeyen ve bu yüzden Allah'tan başka ilâh edinen insanlara; namaz, zekât, oruç, hac vs. gibi meselelerden bahsederek, onları aslında cehennem çukuruna itmektedirler!

İbn Abbas *Radiyallahu anhu* şöyle anlatır:

Rasulullah** Sallallahu Aleyhi ve Sellem **Muâz bin Cebel'i Yemene (İslâm'a dâvet etmesi için gönderirken) ona şöyle buyurdu:

"Sen ehl-i kitap olan bir topluluğa gidiyorsun. Yanlarına vardığında onları "Allah'tan başka ilâh olmadığına ve Muhammed'in O'nun Rasulü olduğuna" şahitlikte bulunmaya dâvet et. Bu konuda sana itaat ederler/bunu kabul ederlerse onlara, Allah'ın günde beş vakit namaz kılmayı farz kıldığını haber ver. Bu konuda da sana itaat eder/bunu da kabul ederlerse onlara, Allah'ın, zenginlerinden alınıp fakirlere verilmek üzere zekâtı farz kıldığını haber ver. Eğer bu konuda da sana itaat eder/bunu da kabul ederlerse mallarının en değerli olan-

larını almaktan sakın. Mazlumun duasından da kork. Çünkü mazlumun duası ile Allah arasında hiçbir perde yoktur."[84]

Bu hadiste dikkat çeken en önemli ifadelerden birisi Rasulullah'ın;

"Allah'tan başka ilâh olmadığına ve Muhammed'in O'nun Rasulü olduğuna şahitlikte bulunmaya dâvet et. Bu konuda sana itaat ederler/bunu kabul ederlerse onlara..." sözüdür. Bu ne demek biliyor musun?

"Onları, önce Allah'tan başka ilâh olmadığına dâvet et. Eğer bunu kabul ederlerse, o zaman günde beş vakit namazın farz olduğunu, zekâtı vs… söyle. Eğer Allah'tan başka ilâh olmadığını kabul etmezlerse bunları söylemene gerek yok." Demektir bu! Yani Kelime-i Tevhidin ne anlama geldiğini bilmeyen, bu kelimenin şartlarını yerine getirmeyen bir kişiye namazın, zekâtın, orucun vs… hiçbir faydası olmayacak Allah katında!

İbn Hacer el-Askalânî bu hadis hakkında şöyle demiştir:

"Dinin temeli olduğu için Allah'tan başka ilâh olmaması ve Muhammed'in O'nun Rasulü olması ile (dâvete) başlanmıştır. (Çünkü) bu ikisini kabul etmeden (gereklerini yerine getirmeden) yapılan hiçbir amel geçerli olmaz."[85]

İşte Peygamberlerde ilk olarak işe buradan başlamış ve dâvetin asıl merkezi olarak bu gerçeği belirlemişlerdir.

"Andolsun ki biz Nuh'u kendi kavmine (Peygamber olarak) gönderdik. O kavmine dedi ki: Ey kavmim! Allah'a kulluk edin,

[84] İmam Buhari, *Fethu'l Bârî,* 3/636.
[85] İmam Buhari, *Fethu'l Bârî,* 3/637.

sizin O'ndan başka hiçbir ilâhınız yoktur. Siz hâlâ sakınmaz mısınız?"[86]

"Ad kavmine de kardeşleri Hud'u gönderdik. O kavmine dedi ki: Ey kavmim! Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka hiçbir ilâhınız yoktur. Siz sadece iftira ediyorsunuz."[87]

"Semud Kavmine de kardeşleri Salih'i gönderdik. O kavmine dedi ki: Ey kavmim! Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka hiçbir ilâhınız yoktur…"[88]

"(İbrahim kavmine demişti ki:) Siz iftira ile Allah'tan başka ilâhlar mı istiyorsunuz?"[89]

"(Ey Muhammed) Senden önce gönderdiğimiz bütün Peygamberlere: "Şüphesiz, benden başka hiçbir ilâh yoktur. Öyleyse bana ibâdet edin" diye vahyetmişizdir."[90]

"(Ey Muhammed! Onlara de ki:) Allah ile beraber başka bir ilâh edinmeyin. Zira ben size O'nun tarafından (gelmiş) açık bir uyarıcıyım."[91]

Peygamberlerin yapmış oldukları bu dâvetle ilgili Kur'an-ı Kerimde daha birçok âyet bulunmaktadır. Şimdi konumuzla ilgili olduğu için sana, Peygamberlerin gönderiliş gayeleri ile ilgili bu âyetlere görünüşte ters gibi anlaşılan, fakat aslında aynı anlamı içeren bir âyeti aktaracağım. Yukarıdaki âyetlerden anladık ki tüm Peygamberlerin gönderilmelerindeki asıl gaye; "Allah'tan başka ilâh edinmeyin"

[86] Müminun Suresi: 23.
[87] Hud Suresi: 50.
[88] Araf Suresi: 73.
[89] Saffat Suresi: 86.
[90] Enbiya Suresi: 25.
[91] Zariyat Suresi: 51.

mesajını kavimlerine ulaştırmaktı. Şimdi de Nahl Suresi 36. âyette Peygamberlerin gönderiliş gayesinin nasıl izah edildiğine bak:

"Andolsun ki biz, "Allah'a kulluk edin ve tâğuttan sakının" diye (emretmeleri için) her ümmete bir peygamber gönderdik. Allah, onlardan bir kısmını doğru yola iletti. Onlardan bir kısmı da sapıklığı hak ettiler. Yeryüzünde gezin de görün, inkâr edenlerin sonu nasıl olmuştur!"[92]

Dikkat ettiysen bu âyetten önceki âyetlerde, Allah Subhanehu ve Teala tüm Peygamberlerin gönderiliş amacının "Allah'tan başka ilâh edinmeyin" mesajını kavimlerine ulaştırmak olduğunu buyurmuştu. Bu âyette ise Peygamberlerin gönderilme amacının "tâğuttan sakının" diye kavimlerine emretmek olduklarını okuduk. Peki, o halde Peygamberler bu iki dâvetten hangisini kavimlerine yaptılar veya Peygamberlerin gönderilmelerinin asıl gayesi hangisiydi? Şimdi Allah'tan başka ilâh edinmeyin mesajı ile tâğuttan sakının mesajının arasındaki alakayı ortaya koyalım.

[92] Nahl Suresi: 36.

TÂĞUT MU? O DA NEDİR?

Üzülerek söylemek gerekirse yeryüzünde bulunan insanların birçoğu "tâğut" kavramının ne anlama geldiğini bilmemekte. Hatta bu kavramı duymayan birçok insan dâhi vardır. Bundan ötürü insanlara "tâğut" dediğimizde cevap olarak bize; "Tavuk mu? Tabut da nedir?" gibi alakasız sözler söylemektedirler. Oysaki "tâğut" kavramı Kuran-ı Kerimde tam sekiz âyette geçmektedir.

Şüphe

"Hocalarımız veya din adına konuşan vâizler bize "tâğut" kavramını kullanan kişilerin Vahabi, terörist, fitne çıkaran örgüt ve gruplar olduklarını ve bu gibi sözler kullanan kişilerden uzak durmamız gerektiğini söylüyorlar. Şimdi siz de aynı kavramı kullanıyorsunuz!"

Cevap

Böyle bir şüphe belki senin de aklında olabilir diye buna cevap vermek istedim. Çünkü bu şüphe insanların geneli tarafından ortaya atılmaktadır.

Sana bir soru sormak istiyorum!

Madem "tâğut" kavramını kullanan ve bu sözün manasını insanlara açıklayan kişiler terörist, Vahabi veya insanları kandırmak için ortaya çıkan örgütlerse, peki Allah *Subhaneha ve Teala*'nın her ümmete bu kavramı açıklamaları için göndermiş olduğu Peygamberler için ne diyeceğiz?!

"Andolsun ki biz, "Allah'a kulluk edin ve tâğuttan sakının" diye (emretmeleri için) her ümmete bir peygamber gönderdik..."

O halde bu tür sözleri ve suçlamaları, gönderilen tüm Peygamberler için de kullanmamız gerekecek değil mi? (Haşa) Biliyor musun, geçmiş dönemlerde de bir kısım insanlar, tevhid dâveti yapan Peygamberlere karşı bu tavrı takınmışlardı. Sırf insanlar Peygamberlerini dinlemesinler diye onlara bu türlü iftiralarda bulunmuşlardı. İnsanlar Peygamberlerin ağızlarından bu tür kavramları duyduklarında onlardan uzaklaşmış ve konuşmaları için fırsat dâhi vermemişlerdi.

"Kâfirler dediler ki: Bu Kur'an'ı sakın dinlemeyin! O okunurken gürültü yapın. Umulur ki bu şekilde bastırırsınız."[93]

"Kuşkusuz sen onları bağışlayasın diye kendilerini her dâvet edişimde parmaklarını kulaklarına tıkadılar, elbiselerine büründüler, inanmamakta direndiler ve büyük bir kibir gösterdiler."[94]

Dolayısı ile bugün de bir kısım insanlar tarafından aynı tutum sergilenmekte. Düşünebiliyor musun? Kur'an'ı Kerim'de bu kavrama Rabbimiz tam sekiz âyette yer vermişken, gönderilen tüm Peygamberlerin insanlara bu kavramı anlattıklarını açıklamışken, günümüzde bir kısım insanlar "Sakın bu kavramı kullanan kişileri dinlemeyin. Onlar şöyle şöyle insanlardır" gibi iftiralar atmaktadırlar. Aslında bu tutumları ile Allah *Subhanehu ve Teala*'nın âyetlerinin üzerini nasıl örtmeye çalıştıkları da açığa çıkmış oluyor öyle değil mi?

[93] Fussilet Suresi: 26.
[94] Nuh Suresi: 7.

Peki, "tâğut" nedir ve yukarıda sana bahsettiğim gibi Peygamberlerin "Allah'tan başka ilâh edinmeyin" dâveti ile "tâğuttan sakının" diye yapmış oldukları dâvetler arasında nasıl bir ilişki var şimdi onu inceleyelim.

"TÂĞUT" KAVRAMININ SÖZLÜK VE ŞER'İ MANASI

Şimdi önce Arapça kelime olan "tâğut" kavramının Arap dilinde ne manaya geldiğine kısaca bir bakalım. Çünkü bu kavramın kaynak dilde sözlük manası ile nasıl kullanıldığını bilmemiz, bizim doğru bir sonuca ulaşmamıza yarayacaktır.

El-Beyan adlı Arapça sözlükte "tâğut" kavramı şu şekilde açıklanıyor:

"Tâğut; azgın, azgınlık, çok azgın, zalim, çok zalim, sapkınlığın başı..."[95]

El-Cevherî ise tâğut kavramının kelime manası olarak şu açıklamayı yapmıştır:

"Tâğut; tuğyan (azgınlık)'dan "fâlût" vezninde bir kelimedir. Tuğyân ise haddi aşmak demektir. Bu da zulüm ve bağy (taşkınlık) demektir..."[96]

İmam Taberî ise şu açıklamayı yapmaktadır:

"Tâğut; (ye-tı-ğayn-vav) fiilinden gelmiştir. Bu fiil ise fazlasıyla sınırı aşmak hakkında kullanılır."[97]

Mevdûdî ise tâğut kavramı için şu açıklamayı yapmaktadır:

"Arapça tâğut kelimesi sözlük anlamıyla, sınırları aşan herkes için kullanılır."[98]

---

[95] *El-Beyan,* s. 738.
[96] İmam Kurtubi, *El-Camiu li-Ahkami'l-Kur'an,* 3/494.
[97] Age.

Tâğut kavramının sözlük manası için aktarmış olduğum bu nakillere göre tâğut; Allah Subhanehu ve Teala'ya karşı haddini aşan her kişi için kullanılır. Örneğin bir âyette Rabbimiz firavun için haddini aştığını söylerken, bu kavramın sözlük manasını kullanmıştır:

"Haydi, firavuna git. Çünkü o haddini (tağa) aştı."[99]

Bunlar, tâğut kavramının sözlük manasına dair bir kısım nakillerdi. Şimdi de bu kavramın şer'i manasına, yani şeriâttaki manasına bakalım:

El-Cevherî şöyle demiştir:

"Tâğut; kâhin, şeytan ve sapkınlıkta başı çeken her kimsedir... Allah'tan başka kendisine ibâdet olunan, eğer bunu red etmiyorsa bir tâğuttur."[100]

Sâbûnî şöyle demiştir:

"Tâğut; tuğyan kelimesinden türemiştir. Buna göre tâğut; insanı azdıran, onu hak ve hidâyet yolundan saptıran her şeydir."[101]

Celâleddîn es-Suyûtî ise tefsirinde şu nakilleri yapmıştır:

Ömer bin Hattab tâğut hakkında; "O şeytandır" demiştir.

Câbir bin Abdullah ise tâğut hakkında; "Bunlar şeytanların kendilerine bilgi verdikleri kâhinlerdir" demiştir.

Ebu'l Âliye tâğut hakkında; "Sihirbazdır" demiştir.

---

[98] Mevdudi, *Tefhîmu'l Kur'an,* 1/202.
[99] Naziat Suresi: 17.
[100] İmam Kurtubi, *El-Camiu li-Ahkami'l-Kur'an,* 3/494.
[101] Sabûnî, *Safvetü't-Tefâsîr,* 1/296.

Mücâhid, tâğut hakkında şöyle demiştir: "Tâğut; insan suretinde bir şeytandır. Davalaşmak için ona giderler. Tâğut onların hâkimidir. (Aralarındaki ihtilafı çözen kişidir.)

Mâlik bin Enes, tâğut hakkında; "Tâğut, insanların Allah'tan başka ibâdet ettikleri şeydir" demiştir.[102]

Mevdûdî tâğut kavramı hakkında şu açıklamayı yapmıştır:

"Tâğut yani asilik. Bir kimseye tâği (asi) yerine tâğut denildiğinde, o kimsenin aşırı asi olduğu kastedilir. Sözgelimi bir kimse için; "güzel" deriz. Fakat "Bu, güzelliğin ta kendisidir" dersek, o kimsenin çok güzel olduğunu vurgulamış oluruz. İşte tıpkı bunun gibi, diğer ilâhlara kulluk etmek asiliktir; ama kişinin kendisini ilâh mevkiine koyarak başkalarını kendisine kulluk ettirmesi, isyanın ta kendisidir."[103]

Yine Mevdûdî, tâğut kavramı hakkında şu açıklamayı da yapmıştır:

"Kur'an bu kelimeyi Allah'a isyan eden, Allah'ın kullarının hâkimi ve mâliki olduğunu iddia eden ve onları kendi kulu olmaya zorlayan kimse için kullanılır.

Allah'a isyan üç derecede olabilir:

1) Eğer bir kimse Allah'ın kulu olduğunu kabul eder, fakat pratikte O'nun emirlerinin aksini yaparsa, buna "fasık" denir.

2) Bir kimse Allah ile irtibatı koparır ve başka birisine bağlanırsa, o zaman "kâfir" olur.

---

[102] İmam Suyuti, *Ed-Dürrü'l-Mensûr,* 3/178, 179.
[103] Mevdudi, *Tefhîmu'l Kur'an,* 5/102.

3) Eğer bir kimse Allah'a isyan eder ve O'nun kullarını kendisine boyun eğmeye zorlarsa, o zaman "tâğut" olur.

Böyle bir kimse şeytan, rahip, dinî veya politik lider, kral veya bir devlet olabilir. Bu nedenle bir kimse "tâğut"u reddetmedikçe Allah'a iman etmiş sayılmaz.

...Allah'ı inkâr eden kimse, sadece bir tek değil binlerce "tâğut"un kölesi olur. Bunlardan birisi; kişiyi sürekli yanlış yapmaya teşvik eden ve ayağını kaydıran şeytandır. Diğeri ise; kişiyi kendi arzu ve şehvetlerinin kölesi yapan ve sapık yollara yönelten nefsidir. Daha sonra başkaları, karısı, çocukları, akrabaları, kabilesi, ailesi, arkadaşları, milleti, politik ve dinî liderleri ve hükümeti gelir. Bütün bunlar, o kimse için "tâğut"tur ve onu kendi istek ve arzularının esiri yapmak isterler. Bütün bu efendilerin kölesi olan kimse, bütün hayatını imkânsız olan bir şey için, yani tüm bu efendilerin hepsini de teker teker hoşnut etmek uğruna harcar."[104]

Şimdi son olarak İbn Kayyım el-Cevziyye'nin, tâğut kelimesinin şer'i manasına dair yapmış olduğu açıklamayı okuyalım:

"Tâğut; her türlü put, önder ve itaat edilen âmirdir. Her kavmin tâğutu, Allah ve Rasulü'nün dışında kendi hakemliğine müracaat edilen, Allah dışında ibâdet edilen, Allah'tan bir yol gösterme olmadan kendisine tâbi olunan, insanların, bilmedikleri konularda kendisine itaat etmeyi, Allah'a itaat kabul ettikleri kimselerdir. İşte bunlar dünyanın tâğutlarıdır. Düşünüp incelediğin zaman, insanların çoğunun Allah'a ibâdetten onlara kulluğa, Allah ve Rasulü'nün hakemliğinden onların hakemliğine, Allah'a itaat ve Rasulüne ittibâdan on-

[104] Mevdudi, *Tefhîmu'l Kur'an,* 1/202.

lara itaat ve ittibâya yöneldiklerini görürsün. Onlar bu ümmetin kurtuluşa ermişleri olan sahabe ve tâbiûnun yolunu tutmamış, onların hedeflerine yönelmemişler, hem yol hem de hedef olarak onlardan ayrılmışlardır."[105]

Gel şimdi "tâğut" kavramını açıklamak için aktarmış olduğum bu nakillerden sonra, Peygamberlerin yapmış oldukları ve birbirinden bağımsızmış gibi görünen "Allah'tan başka ilâh edinmeyin" dâveti ile "tâğuttan sakının" dâveti arasındaki ilişkiyi kısaca ortaya koyalım.

Bir kişi, şayet sadece Allah *Subhanehu ve Teala*'ya ait olan ilâhlık sıfatlarından birini dâhi kendisinde görür, bu vasfın kendisinde de olduğuna inanırsa, bu kişi Allah'a karşı haddini aştığından ötürü tâğut ismini alır. Lâ ilâhe illâllah/Allah'tan başka ilâh yoktur dediğimizde, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın ilâhlık sıfatlarını kendisinde görerek, bunun neticesinde tâğut olan her kişi, kurum veya kuruluşu tekfir ettiğimizi, onların asla ilâh olamayacaklarını ve tek ilâhın, ilâhlık sıfatlarına haiz olanın yalnızca Allah *Subhanehu ve Teala* olduğunu ikrar etmiş oluruz. İşte bu, kişinin İslâm dinine girmesi için itikat etmesi gereken ilk şarttır! Bir kişinin Müslüman olabilmesi için Allah *Subhanehu ve Teala*'nın dışında ilâhlık iddia eden tüm tâğutları tekfir etmesi ve Allah'a ait olan ilâhlık sıfatlarını, ne pahasına olursa olsun O'ndan başkasında görmemesi gerekir. Bu konu ile ilgili Allah *Subhanehu ve Teala* şöyle buyurmaktadır:

"Dinde zorlama yoktur. Hak ile batıl (olan yol), birbirinden tamamen ayrılmıştır. O halde kim tâğutu tekfir eder, Allah'a iman ederse, kopması mümkün olmayan sapasağlam bir tutamağa tutunmuş olur. Şüphesiz ki Allah, hakkıyla işiten ve hakkıyla görendir."[106]

---

[105] İbn Kayyım, *İ'lâmü'l Muvakkı'în,* 1/75.
[106] Bakara Suresi: 256.

Rabbimizin buyurduğu gibi kim, ilâhlık iddia eden –velev ki bunu ağzı ile söylemese de- tâğutları tekfir eder ve Allah'tan başka ilâh edinmezse, kopmak bilmeyen sağlam kulpa tutunmuş, yani İslâm dinine girmiş olur. Nitekim İslâm âlimleri âyette bahsi geçen ve kişinin tâğutları tekfir ettikten sonra tutunduğu "Sapasağlam kulp" ifadesini Kelime-i Tevhid olarak açıklamışlardır.

İbn Cerir, İbnu'l Münzir ve İbn Ebî Hatim'in bildirdiğine göre sahabeden olan Enes b. Mâlik *Radiyallahu anhu* âyette geçen **"Sapasağlam kulp"** hakkında şöyle demiştir:

"Bu, Allah'tan başka ilâh olmadığına inanmak (lâ ilâhe illâllah)'tır."

Süfyân bin Uyeyne, Abd bin Humeyd, İbn Cerir, İbnu'l Münzir ve İbn Ebî Hatim'in bildirdiğine göre tâbinin büyüklerinden olan İmam Mücâhid, âyette geçen **"Sapasağlam kulp"** hakkında şu açıklamayı yapmıştır:

"Burada iman etmek kastedilmektedir." Süfyân'ın lafzında ise: "Bu, ihlas (lâ ilâhe illâllah) kelimesidir." dediği bildirilmiştir.

İbnu'l Münzir ve İbn Ebî Hatim'in bildirdiğine göre sahabeden olan Muâz bin Cebel *Radiyallahu anhu*, âyette geçen; **"Sapasağlam kulp"** hakkında; ***"Cennete girinceye kadar kopmayandır"*** demiştir.[107]

[107] İmam Suyuti, *Ed-Dürrü'l Mensur,* 3/179, 180.

KELİME-İ TEVHİD ÜÇ RÜKÜNDEN OLUŞUR

Kelime-i Tevhid, yani "Lâ İlâhe İllâllah Muhammedun Rasulullah" kelimesi, üç rükünden oluşmaktadır.

-Lâ İlâhe

-İllâllah

-Muhammedun Rasulullah

Şimdi gel birlikte bu üç rüknün ne anlama geldiğini ve sorumlu olduğumuz esasları inceleyelim.

Lâ İlâhe: Bu kelime Arapçadaki şer'i manası ile "ilâh yoktur, ilâhları kabul etmiyorum, ilâhları inkâr ediyorum" manalarına gelmektedir. Cümlenin bu şekilde inkâr ve red ile başlaması, kişinin her şeyden önce Allah *Subhanehu ve Teala*'nın dışında ilâhlık iddiasında bulunan bütün tâğutları inkâr ve tekfir etmesinin gerekli olduğunu göstermektedir. Kelime-i Tevhidin ilk rüknü olan Lâ ilâhe kısmı, red ve inkâr kısmıdır.

İllâllah: Bu kelimenin Arapçadaki şer'i manası ise "İlâh olarak yalnızca Allah'ı kabul ediyorum, tek ilâh Allah'tır" manalarına gelmektedir. Kişinin bu kelimeyi söylemesi, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın dışında hiçbir ilâh edinmeyeceğinin, tevhidini bozacak olan tüm söz ve amellerden uzak duracağının teminatıdır. Bu sözle kişi, ömrü boyunca Allah *Subhanehu ve Teala*'dan başka bir ilâh edinmeyeceğini kabul etmiş olur ve bu sözün gereklerini pratik hayatta uygular. Kelime-i Tevhidin ikinci rüknü olan illâllah kısmı, tasdik ve kabul kısmıdır.

Muhammedun Rasulullah: Kişi cümlenin sonunda bunu ikrar ederek Rasulullah *Sallallahu aleyhi ve Sellem*'in nübüvvetini tastik etmiş ve onun, Allah'ın elçisi olduğunu kabul etmiş olur. Bu kabulün pratik hayata yansıması ise; Allah'ın Rasulü Kelime-i Tevhidi nasıl açıklamış, nasıl öğretmiş ise o şekilde inanıp uygulamak, Onun getirdiklerine hangi şart ve koşulda olursa olsun iman etmek ve ibâdetlerde de onun öğrettiklerinin dışına –eksik veya fazla- çıkmamak ile mümkün olur.

İLK RÜKÜN; LÂ İLÂHE

Yalnızca Allah Subhanehu ve Teala'ya ait olan hak ve yetkileri gasp etmeye çalışan, Allah'ın ilâhlığı, isimleri ve sıfatları konusunda kendisinin de hak sahibi olduğunu savunan her tâğutu tekfir etmek, Kelime-i Tevhide doğru atılan ilk adımdır. Bu, Allah Subhanehu ve Teala'dan başka bir ilâhın daha olamayacağına şahitlik etmektir. İşte bu, kendisi ile tüm Rasullerin gönderildiği dindir! Kitapların indirilmesindeki asıl gaye budur. Bunun neticesinde kişi ebedi olan ahiret hayatına şekil verecektir. Cennetin kendisi ile ebediyet bulduğu temel hususlardan ilki bu gerçektir!

"(Ey Muhammed!) Tâğuta kulluk etmekten kaçınıp, Allah'a yönelenlere müjde vardır. O halde kullarımı müjdele!"[108]

Peki, günümüzde de Allah Subhanehu ve Teala'nın ilâhlık sıfatlarında O'nunla çekişen, sadece Allah'a ait olan hak ve yetkilere kendisinin de sahip olduğunu; gerek ameli ile gerekse de sözleri ile iddia eden tâğutlar var mıdır sence?

Evet…

Bizim de İslâm dinine girmeden önce kendisini tekfir etmemiz ve Kelime-i Tevhidin ilk rüknü olan "Lâ ilâhe" kısmının gereğince, varlıklarını inkâr etmemiz gereken tâğutlar, bulunmuş olduğumuz coğrafyada da mevcuttur! Özet olarak bu tâğutları sıralayacak olursak bunlar:

[108] Zümer Suresi: 17.

.Şeytan

.Gaybden haber verdiklerini iddia edenler

.Sihirbazlar

.Yaratılmışlar üzerinde tasarruf sahibi olduklarını iddia edenler

.Kanun teşri edenler

.İhtilaflı meselelerde Allah Subhanehu ve Teala'nın kanunları ile hüküm vermeyenler

Gel şimdi tâğut kavramına örnek olarak verdiğim bu başlıkları inceleyelim.

ŞEYTAN

Şeytan; insanların, Allah Subhanehu ve Teala'ya ibâdet etmeleri ile birlikte, O'ndan başkasına da ibâdet etmeleri için mücadele eden bir tâğuttur. Allah Subhanehu ve Teala'nın rızası olduğu doğru yolun üzerine oturmuş ve insanların bu yola girmelerini engellemek için elinden geleni yapmaktadır.

"Şeytan dedi ki: (Öyle ise) beni azdırmana karşılık, yemin ederim ki, ben de onları saptırmak için senin dosdoğru yolunun üzerinde elbette oturacağım. Sonra onlara önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından sokulacağım ve sen onların çoğunu şükreden (kimse)ler bulamayacaksın. Allah buyurdu: Haydi, yerilmiş ve kovulmuş olarak çık. (Allah buyurdu:) Andolsun ki, onlardan kim sana uyarsa, sizin hepinizi cehenneme dolduracağım."[109]

Şeytanın, her insana göre bir oyunu vardır. Onun maksadı, yukarıda da dediğim gibi insanların hak yola girmelerini engellemek veya insanlar, hak yolda dâhi olsalar, onların ayaklarını kaydırmak için çalışmaktır. Hakkı batıl, batılı ise hak göstermek için gayret eder. Kimi insanı ateizm, deizm gibi Allah Subhanehu ve Teala'nın varlığını inkâr etmeye veya Allah inancı olsa da, bunun ötesinde din adına hiçbir şeye inanmamaya; kimi insanı sosyalizm, kapitalizm, komünizm gibi sosyal ve ekonomik alandaki batıl davalara; kimi insanı da sanki İslâm dini gibi görünen, fakat aralarında birtakım benzerlikleri olsa da İslâm ile

[109] Araf Suresi: 16, 18.

hiçbir ilgisi olmayan inanç ve amellerle aldatır. Onun silahları arasındaki en etkili olanı da aslında budur. İnsanları Allah ile, dini ile aldatarak onları, sanki Allah'ın kendilerinden razı olduğu vehmine kaptırmak!

"Ey insanlar! Şüphesiz Allah'ın vaadi gerçektir. Sakın dünya hayatı sizi aldatmasın. Sakın çok aldatıcı (şeytan), Allah hakkında sizi aldatmasın."[110]

"Allah affeder, sen de Müslümansın, tövbe edersin, bu kadardan bir şey olmaz, Allah bundan da razı olur" gibi vesveselerle, insanlara sağ taraflarından yanaşır ve onların aslında Allah'a kulluk değil, O'na isyan etmelerini sağlar. İnsan ise bu vesveselerle Allah'a kulluk ettiğini, Allah'ın kendisinden razı olacağını zanneder. Oysaki şeytana ve şeytanın kendisini yönlendirdiği başka şeylere ibâdet/kulluk eder olmuştur!

"Ey Âdemoğulları! Ben size; şeytana ibâdet/itaat etmeyin, çünkü o, sizin için apaçık bir düşmandır. Bana ibâdet/itaat edin. İşte dosdoğru yol budur, diye emretmedim mi?"[111]

"(Kıyamet günü) iş bitirilince şeytan da diyecek ki: "Şüphesiz Allah, size gerçek olanı vadetti. Ben de size vadettim ama yalancı çıktım. Zaten benim sizi zorlayacak bir gücüm yoktu. Ben sadece sizi çağırdım, siz de hemen bana geliverdiniz. O hâlde beni kınamayın, kendinizi kınayın. Artık ben sizi kurtaramam, siz de beni kurtaramazsınız. Şüphesiz ben, daha önce sizin, beni Allah'a ortak koşmanızı kabul etmemiştim. Şüphesiz, zalimlere elem dolu bir azap vardır."[112]

---

[110] Fatır Suresi: 5.
[111] Yasin Suresi: 60, 61.
[112] İbrahim Suresi: 22.

Son âyet üzerinde biraz duralım. Bir insanın, böylesine çetin ve zorlu bir düşmana karşı koymaya, onunla mücadele etmeye ve hak diye önüne koyduğu bâtılı ayırt etmeye gücü yetmez mi dersin? Elbette ki yeter. Peki, bu nasıl mümkün olur?

"Şüphesiz Allah, size gerçek olanı vadetti…"

Allah Subhanehu ve Teala'nın vadettiği ile… Allah Subhanehu ve Teala insanlara doğru olan bilgiyi, kendi rızasına uygun yolu, gazabına sebep olacak amelleri; göndermiş olduğu Peygamberleri ve indirmiş olduğu kitapları ile bildirmiştir. Yani Kur'an ve Sünnet! Bu iki kaynak, kendisine batılın asla karışamayacağı, şeytanın nüfuzunun olamayacağı ve kişiyi kesin olarak doğru yola iletecek tek kaynaktır. Kişi Kur'an ve Sünnete tâbi olduğu sürece asla yolunu şaşırmayacak ve şeytanı kızdıracak işleri öğrenerek, hak olanı hak, batıl olanı ise batıl olarak görecektir.

"Ona (Kur'an'a) ne önünden ne de ardından batıl gelemez. O, hüküm ve hikmet sahibi, övülmeye lâyık olan Allah tarafından indirilmiştir."[113]

Bu iki kaynağa göre yaşandığında asla şeytan insanı temelsiz vaatleri ile kandıramaz. Ancak bunların dışında kalan inanç ve bilgi kaynakları ile insana sokulur ve hak yoldan uzaklaştırmaya çalışır.

"Ben de size vadettim ama yalancı çıktım…"

Dolayısı ile üzerinde bulunmuş olduğumuz yolun doğruluğunu, ancak bu iki kaynak ile tespit edebiliriz. Kitap ve Sünnetin dışında kalan -ona muhalif olan her şey-, şeytanın insanı aldatmak için ortaya koyduğu yalan vaatlerdir.

"Şüphesiz ki Allah, elçilerinin dili ile size gerçek olanı vadetti –ki o gerçek bir vaad ve doğru bir haberdi. Ben de size

[113] Fussilet Suresi: 42.

vadettim, ama size yalancı çıktım. Zaten benim size karşı bir gücüm yoktu. Yani sizi dâvet ettiğim şey hakkında hiçbir delil ve verdiğim vaadin doğruluğuna dair hiçbir hüccetim yoktu. Ben sadece sizi çağırdım, siz de salt dâvetime dayanarak benim dâvetime hemen koştunuz. Oysa Peygamberler, getirdiklerinin doğruluğuna dair size doğru deliller ve hüccetler (kitaplar) getirmişti. Siz ise onlara karşı çıkıp, içinde bulunduğunuz (ahirette ki) şu duruma düştünüz!"[114]

"Şüphesiz ben, daha önce sizin, beni Allah'a ortak koşmanızı kabul etmemiştim…"

Âyetin bu kısmındaki ibare senin de dikkatini çekti mi? Birtakım insanlar var ve bu âyete göre şeytanı, Allah'a şirk koşmuşlar. Allah ile birlikte veya Allah'ın dışında ona da ibâdet etmişler. Rabbimizin şu âyetinde buyrulduğu gibi:

"Ey Âdemoğulları! Ben size; şeytana ibâdet etmeyin, çünkü o, sizin için apaçık bir düşmandır demedim mi?…"

Oysaki günümüzde bu tür bir insana rastlamak pek de mümkün değil gibi bir şey. Şeytana tapan, ona ibâdet eden insan sayısı, dünya genelindeki inanış biçimlerine nazaran yok gibi bir şey. Peki, şeytanı Allah'a şirk koşmak başka ne şekilde olur? Bir insan, şeytana itaati sonucunda nasıl Allah *Subhanehu ve Teala*'ya ortak koşmuş olur?

Şeytan, tâğutları kendisine dost edinmiş ve onlara, insanları aldatmaları için vahyetmektedir. İnsanları Allah *Subhanehu ve Teala*'nın dışında kendisine de ibâdet ettiren, Allah'ın ilâhlığı noktasında insanları kendisine itaat ettiren her tâğut, aslında şeytanın insan suretine girmiş

[114] İbn Kesir Tefsiri: 6/75.

hâlidir. Şeytan onları aldatıp ele geçirmiş ve insanlara yapmak istediklerini onlar aracılığı ile yapmaktadır.

"Muhakkak ki şeytan, sizinle mücadele etmeleri için kendi dostlarına vahyeder. Şayet onlara (şeytanın dostlarına) itaat ederseniz, siz de Allah'a şirk koşmuş olursunuz."[115]

"İşte böylece biz her Peygambere insan ve cin şeytanlarını düşman kıldık. Bunlar aldatmak için birbirlerine yaldızlı laflar fısıldarlar…"[116]

"İman edenler Allah yolunda savaşır. Kâfirler ise tâğut yolunda savaşır. O halde siz de şeytanın dostlarına karşı savaşın. Muhakkak ki şeytanın hilesi zayıftır."[117]

Şeytan; gerek insanları Allah *Subhanehu ve Teala*'ya, O'nun rızasına giden yoldan engellemek, gerekse de bu uğurda kendisine insanlardan dostlar edinerek, hedeflemiş olduğu planlarına alet ettiğinden ötürü "tâğut" ismini almıştır. Hak olanı batıl, batıl olanı ise hak gösterme gayretine girmiş ve Allah'ın kullarını, yine O'na isyan edecekleri amellere sürükleyerek haddini aşmıştır. Şeytan, tekfir edilmesi gereken ve kişinin kendisinden ve dostlarından içtinab edilmesi/uzaklaşılması gereken bir tâğuttur.

Son âyette de gördüğün gibi, şeytanın dostu olarak ona hizmet eden bir kısım kişilere Allah *Subhanehu ve Teala* tâğut ismini vermiştir. Şimdi de bakalım şeytanın dostu olan ve isimleri tâğut olan bu kişiler kimlermiş?

---

[115] Enam Suresi: 121.
[116] Enam Suresi: 112.
[117] Nisa Suresi: 76.

GAYBDEN HABER VERDİKLERİNİ İDDİA EDENLER

Gayb ilmi, yalnızca Allah Subhanehu ve Teala katındadır ve ilâhlığı gereği sadece O Subhanehu ve Teala bilir. Gaybden kastım; gelecekle ilgili bilgi, kalplerde olan, insanlara gizli kalmış geçmiş olaylar veya doğayla alakalı meseleler ve buna benzer insanlara kapalı olan tüm bilgileri yalnızca âlemlerin Rabbi olan Allah Subhanehu ve Teala bilebilir. Allah Subhanehu ve Teala'nın kendisine has olan diğer tüm sıfatlarında olduğu gibi bu vasfında da hiçbir ortağı yoktur.

"Gaybın anahtarları Allah'ın yanındadır; onları O'ndan başkası bilmez. O, karada ve denizde ne varsa bilir; O'nun ilmi dışında bir yaprak bile düşmez. O, yerin karanlıkları içindeki tek bir taneyi dâhi bilir. Yaş ve kuru ne varsa hepsi apaçık bir kitaptadır."[118]

"Göklerin ve yerin gaybı yalnız Allah'a aittir. Her iş O'na döndürülür. Öyle ise O'na kulluk et ve O'na dayan! Rabbin yaptıklarınızdan habersiz değildir."[119]

"De ki: Göklerde ve yerde Allah'tan başka kimse gaybı bilmez. Ve onlar ne zaman diriltileceklerini de bilmezler."[120]

"Allah, göklerin ve yerin gaybını bilir. O, kalplerin içinde ne varsa onu da hakkıyla bilendir."[121]

---

[118] Enam Suresi: 59.
[119] Hud Suresi: 123.
[120] Neml Suresi: 65.
[121] Fatır Suresi: 38.

Mekkeli müşrikler, Rasulullah *Sallallahu aleyhi ve Sellem*'in dâvetini yalanlamak adına, ona karşı bir takım ithamlarda bulunmuşlardı. Şayet sen Peygambersen, Allah'ın hazineleri senin yanında olmalıydı ve sen en zenginimiz olmalıydın veya gelecekle ilgili (gayb) meselelerden haber vermeliydin veya sen bir melek olmalıydın diyerek, Allah Rasulü'nün Peygamberliğini onaylamak için, kendilerince bir Peygamberde olması gereken bazı sıfatlar sıraladılar. Bunun üzerine Allah Rasulü *Sallallahu aleyhi ve Sellem* onlara şu âyeti okudu:

"De ki: Ben size, Allah'ın hazineleri benim yanımdadır demiyorum. Ben gaybı da bilmem. Size, ben bir meleğim de demiyorum…"[122]

"Ben size, Allah'ın hazineleri benim yanımdadır demiyorum, gaybı da bilmem. Ben bir meleğimde demiyorum, sizin gözlerinizin hor gördüğü kimseler için, Allah onlara asla bir hayır vermeyecektir diyemem. Onların kalplerinde olanı, Allah daha iyi bilir…"[123]

Evet, bir Peygamber dâhi olsa, gelecekle ilgili olan meseleleri, insanların içlerinden geçirdiklerini, yanlarında olmasa da insanların hangi hâl üzere olduklarını asla bilemez. Nasıl bilebilsin ki! Bu Allah *Subhanehu ve Teala* katında olan bir bilgidir ve tek ilâh olan Allah *Subhanehu ve Teala* bilir.

"O öyle Allah'tır ki, O'ndan başka ilâh yoktur. Görüleni de, gizli olanı (gaybı) da bilir…"[124]

Âişe annemiz *Radiyallahu anha*, Mesruk'a şöyle demiştir:

---

[122] Enam Suresi: 50.
[123] Hud Suresi: 31.
[124] Haşr Suresi: 22.

"Her kim, sana Muhammed Sallallahu aleyhi ve Sellem'in gaybı bildiğini söylerse, muhakkak o yalan söylemiştir. Çünkü yüce Allah: "Allah'tan başka kimse gaybı bilemez" *diye buyurmuştur."*[125]

"Kur'an-ı Kerim'in bu âyetleri Allah'tan başka birinin gaybı bildiğini kabul etmenin, geçmiş ve gelecek olaylar hakkında başka birisinin de bilgi sahibi olduğuna inanmanın, kesinlikle İslâm dışı bir inanç olduğunu, hiçbir şüpheye yer bırakmayacak şekilde açılığa kavuşturuyor. Buhârî, Müslim, Nesâî, İmam Ahmed, İbn Cerir ve İbn Ebî Hatim sağlam bir senetle Âişe annemizden şu sözü nakletmiştir:

"Kim, Peygamber Sallallahu aleyhi ve Sellem ertesi gün ne olacağını bildirdi diye iddia ederse, Allah'ı yalan söylemekle itham etmiş olur. Çünkü Allah şöyle buyurur: "Ey Resulüm! De ki; göklerde ve yerde gaybı ve görünmeyenleri Allah'ın dışında bilen başka hiçbir varlık yoktur."

İbn Münzir bunu, Abdullah bin Abbas'ın meşhur talebesi İkrîme'ye dayanarak nakletmiştir:

"Biri, Peygamber Sallallahu aleyhi ve Sellem'e: Ey Muhammed! Kıyamet ne zaman kopacak? Topraklarımızı kuraklık kasıp kavuruyor, yağmur ne zaman yağacak? Karım hamile, erkek mi yoksa kız mı dünyaya getirecek? Ve bugün ne kazanacağımı biliyorum, fakat acaba yarın ne kadar kazanacağım? Nerede doğduğumu biliyorum, fakat nerede öleceğim? gibi sorular sordu. Allah Rasulü Sallallahu aleyhi ve Sellem ise cevap olarak Lokman Suresi 34. âyeti okudular."

[125] İmam Buhari, *Fethu'l Bârî,* 14/446.

Nitekim Buhârî, Müslim ve diğer hadis kitaplarında nakledilen şekliyle şu hadis-i şerif de aynı hususu destekler:

Peygamber Sallallahu aleyhi ve Sellem bir gün ashabı arasında otururken, sorulardan biri olan "Kıyamet ne zaman kopacak" sorusunu Cibril Aleyhis selam ona sorduğunda, Peygamber Sallallahu aleyhi ve Sellem ona;

"Bunu, kendisinden sorulan, sorandan daha iyi bilemez (yani ben de senin gibi bilmiyorum)" *diye cevap verdi. Sonra;* "Allah'tan başka, hakkında hiçbir kimsenin bilgi sahibi olmadığı beş hususdan birisidir" *diye ilave buyurdular ve daha sonra Lokman Suresi'nin yukarıda geçen âyetini okudular."*[126]

Buraya kadar konumuz ile ilgi âyet, hadis ve nakillerin küçük bir kısmını sana aktardım. Acaba günümüzde de gayb bilgisinin kendisine de ait olduğunu söyleyen veya bunu ağzı ile söylemese de, bu vasfı üzerinde barındıran tâğutlar var mıdır dersin? Evet, maalesef ki var!

Gelecekten haber verdiğini, insanların kalplerinde olanları bildiğini, gayb ile ilgili diğer tüm meselelere vakıf olduğunu iddia eden kişilere "kâhin" denmektedir. Şimdi sana, bu kavramın kapsamına giren ve isimleri farklı olan tâğutlardan kısaca bahsedeyim.

Falcılar

Fal bakarak insanlara gelecekten haber verdiğini iddia eden (!) tâğutların, falcılık kavramı adı altında uyguladıkları farklı fal bakma çeşitleri vardır. Örneğin bunlardan birisi; cafelerde, çay bahçelerinde ve buna benzer topluma açık olan eğlence merkezlerinde, insan-

[126] Mevdudi, *Tefhimu'l Kur'an,* 4/139.

ların kahve içtikleri fincanlara bakarak onlara; "kısmetinde şöyle birisi gözüküyor, kısa zamanda iyi haber alacaksın, ilerde şöyle bir olayla karşılaşacaksın" gibi, gelecekle ilgi olan ve insanlar için gayb olan meselelerden haber vermektedirler! Bu tür tâğutlara "kahve falcıları" denmektedir. Günümüzde bu kötü iş o kadar yaygın hale gelmiş ki, "5 çayı" için evlerde toplanan kadınlar dâhi, kahvelerini içtikten sonra fincanlara bakarak, sözde gelecekten haber verdiklerini zannetmektedirler.

Bunların bir diğer türü ise yıldızlara bakıp, onların durumlarına göre insanlara gelecekten bahseden (!) "yıldız falcıları"dır. "Filanca yıldız göründüğünde şu iş olacak, filanca yıldız kaydığında şöyle olacak" gibi vehimlerle, sözde yıldızların durumlarına göre insanların gelecekleri hakkında bilgi sahibi olduklarını iddia etmektedirler.

Tâbiûn'un büyüklerinden olan İmam Katade Rahimehullah bu konu hakkında şöyle demiştir:

"Yüce Allah yıldızları şu üç husus için yaratmıştır: Onları göğün süsü olsunlar diye yarattı, onlarla yol bulunsun diye yarattı ve onları (şeytanlara) atış taneleri olarak yarattı. Herkim bu yıldızlar hakkında bunun dışında bir şeyler söylemeye kalkışacak olursa, kendi görüşüne dayanarak söyler ve haddinin dışına çıkar, payını kaybeder, hakkında bilgisi olmadığı bir hususta bir şeyler söylemeye de kendisini zorlamış olur. Gerçek şu ki, insanlar Allah'ın emri hususunda bilgisizdirler. Onlar bu yıldızlardan hareketle kâhinlik ihdas ettiler. Şu yıldızın doğuşu zamanında evlenirse şöyle ve şöyle olur, şunlar ve şunlar meydana gelir. Şu yıldızın doğuşu zamanında yolculuğa çıkan şunu şunu elde eder. Şu yıldızın doğuşuyla birlikte dünyaya gelen şöyle şöyle olur. Yemin ederim ki her bir yıldızın doğuşu ile birlikte mutlaka kırmızı

tenlisi de, siyahı da, uzun boylusu da, kısası da, güzeli de, çirkini de dünyaya gelir. Ne bu yıldızın, ne bu hayvanın, ne bu kuşun gaybe dair hiçbir bilgisi yoktur. Şanı yüce olan Allah da; "Göklerde ve yerde olanlardan, gaybı Allah'tan başkası bilemez. Onlar ne vakit diriltileceklerini de bilemezler" *hükmünü vermiştir."*[127]

İnsanların bakmış oldukları bir diğer fal türü de "fal oklarıdır." Bu fal türü de yine, insanların gelecekleri ile ilgili meseleleri öğrenmek adına yapılan bir uygulamadır. Bunu Rasulullah *Sallallahu aleyhi ve Sellem* zamanındaki Mekke müşrikleri de yaygın bir şekilde yapar ve bu vesile ile gaybî bilgilere ulaşabildiklerine inanırlardı.

Ebu'l Âlâ el-Mevdudî şöyle demiştir:

"…Fal okları ile kısmet aramanız size haram kılındı…"[128]

"Bir tanrı, tanrıça veya benzerlerinden,[129] *şirk olan yollarla*[130] *talihini öğrenmek için fal okları çekmeyi veya gelecekleri ya da anlaşmazlıkları çözümlemekle ilgili işaretler almayı yasaklamaktadır. Söz gelimi, Mekke'nin putperest Kureyş kabilesi bu amaçla Kâbe'de Hubel putunu seçmişlerdi. Onun yanında yedi fal oku bulundururlardı. Putun bakıcısına kurban sunduktan ve birtakım merasimlerden sonra bir ok çekerler ve onun üzerine kazınmış bulunan yazıları Hubel'in hükmü olarak kabul ederlerdi."*[131]

---

[127] İbn Kesir Tefsiri: 8/213.
[128] Maide Suresi: 3.
[129] Bu ifade ile müellif, bu falı bakan kişilerin sahte ilâh konumunda olduklarını dile getirmiştir. Her ne kadar heykellerin böyle bir iddiası olmasa da, insanların ona yüklemiş oldukları bu inançla, insanların ilâhı konumuna getirilmiştir.
[130] Bu ifadesi ile de insanların, yaratılmış olan şeylerden fal oku yolu ile geleceklerine dair bilgiler edinmelerini şirk olarak açıklamıştır.
[131] Mevdudi, *Tefhîmu'l Kur'an,* 1/453.

Falcılar, daha birçok farklı isim ve şekillerde bu işi yapmaktadırlar. Fakat ben, bizim için yeterli olabileceğini düşündüğüm için sadece birkaçına değindim. Şimdi de "kâhin" isminin gereğini icra eden ve bu isimle Allah *Subhanehu ve Teala*'ya karşı haddini aşarak geleceği bildiğini iddia eden bir diğer "tâğut" türünü açıklamaya çalışayım.

Cinci Hocalar

Bu tür kişiler; herhangi bir şeyi kaybolan, yanlarında olmayan kişilerin durumlarından haberdar olmak isteyen ve bu gibi meseleler hakkında insanların kendilerine başvurdukları kişilerdir. Bunlar da yine "kâhin" sınıfında değerlendirilen kişilerdir. Bu cinci hocalar, bir kısım cinlerle irtibat kurup, insanların bu tür sorularına onlar aracılığı ile cevap verirler veya verdiklerini zannederler! Buna bir örnek verelim;

Adamın birisi cinci hocaya gidiyor ve "Hocam, ben bir miktar paramı bir yere saklamıştım. Fakat onu şuan bulamıyorum. Nerede olduğunu bana söyler misiniz?" diyor. Şimdi normal şartlarda bu bilgi sıradan birisi için gayb olan/bilinmeyen bir bilgidir. Çünkü sizin yanınızda olmayan, kendisini görmediğiniz bir adamın, parasını nereye sakladığını bilemezsiniz. Dolayısı ile zahirde bu sizin için gayb bilgisi olmuş olur. Fakat bu cinci hocalar, bu adamın parasını nereye sakladığını gören cinlerle irtibat kurup, saklanan paranın nerede olduğu bilgisini onlardan öğreniyor. Kendisine gelen kişiye de "paran filanca yerdedir" diye cevap vererek, aslında bu hali ile gaybden haber verdiğini iddia ediyor.

"Sünenlerde ve Hâkim'in eserinde –Hâkim bu rivayetin Buhari ve Müslim'in şartlarına uygun olduğunu söyler- Ebu

Hureyre'den gelen bir rivayette Rasulullah Sallallahu aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur;

"Kim bir kâhine veya arrafa gider ve söylediklerini tasdik ederse, Muhammed'e indirileni inkâr etmiştir."

Benzer bir rivayet de Ebu Yâlâ'dan ceyyid bir isnadla, mevkuf olarak İbn Mesud Radiyallahu anhu'dan nakledilmiştir.

Beğavi der ki:

"Arraf, bir takım işaretlerden hareketle çalıntı veya kayıp eşyaların yerini bildiğini iddia eden kişiye denir."

Arrafın kâhin olduğu da söylenmiştir. Kâhin ise geleceğe ait gaybî bilgileri iddia eden kimsedir. Yine o gizli bir takım şeyleri haber veren kimsedir de denilmiştir."[132]

Her ne kadar bu cinci hocalar asıl olarak gaybden haber vermiyor olsalar da –insanların gizli hallerini gören cinlerden bilgi aldıkları için- sonuç olarak ona giden kişi, gaybî bilgiler aldığını düşünmekte ve kendisi de bu durumu ile aslında gaybden haberdar olduğu izlenimi vermektedir.

Diğer taraftan bu cinci hocaların, cinlerle iş birliği yaparak semadan alınan haberleri insanlara bildirip, gelecekte olacak şeyleri bildiklerini iddia edenleri vardır. Birtakım şeytanlar, gelecekle ilgili olacak meselelerden birisini –Allah'ın dilemesi ile- semadan alıp, yeryüzündeki bu tür kâhinlere bildirirler. Bu kâhinler de, kendisine gelen bir haberin üzerine yüz tane de yalan katarak insanlara aktarır. Bir haberin doğruluğunu gören insanlar da, diğer yalanları da tasdik eder ve bu kişilerin gaybden haberdar olduklarına inanırlar.

---

[132] Muhammed b. Süleyman et-Temimi, *Kitâbu't Tevhid,* s. 126, 127, Hüccet Yayınları.

"Andolsun, biz gökte burçlar yaptık ve onu, bakanlar için süsledik. Onu kovulmuş her şeytandan koruduk. Ancak kulak hırsızlığı yapan olursa, onu da parlak bir ateş izler."[133]

"Buhari'nin Sahihi'nde geçen bir rivayette Ebu Hureyre Radiyallahu anhu Rasulullah Sallallahu aleyhi ve Sellem'in şöyle buyurduğunu anlatır:

"Allah Subhanehu ve Teala gökte bir işin olmasına hükmettiği zaman, melekler itaatlerinin bir göstergesi olarak kanat çırparlar. Bu söz sanki melekleri yararak aralarından geçip giden, bir kaya üzerindeki zincir (sesi) gibidir.

"Sonunda gönüllerdeki korku giderilince birbirlerine "Rabbiniz ne buyurdu" diye sorarlar ve "Hakkı buyurdu" derler. O yücedir, büyüktür."[134]

Kulak hırsızlığı yapanlar bu sözü dinlerler. Bu kulak hırsızları üst üste yığılmışlardır.

-Süfyan b. Uyeyne bunu, ellerini evirip çevirerek ve parmaklarının arasını açarak gösterir-

Kulak hırsızı söylenenleri dinleyerek kendisinden daha aşağıdakine iletir. O da kendisinden daha aşağıda bulunanlara iletir. Nihayet (bu haber) sihirbaz ya da kâhinin diline ulaşır. Bazen (kâhine) dinlediklerini iletmeden bir alev huzmesi yetişir (şeytanı yakar), bazen de (kâhine) ilettikten sonra yetişir. O kâhinler de bu sözün yanına yüz yalan katarlar. İnsanlar da kâhinin bir sözü tasdik olundu diye tutarlar "Filan kâhin bize o gün şöyle şöyle dememiş miydi?" derler. Hâlbuki onun tas-

[133] Hicr Suresi: 16, 17, 18.
[134] Sebe Suresi: 23.

dik olunmasının sebebi, gökten duyulan (şeytanın çalıp getirdiği) bu sözdür."[135]

Dolayısı ile bu tür kişiler de üzerinde bulundukları halleri ile Allah *Subhanehu ve Teala*'ya karşı hadlerini aşıp "tâğut" ismini almış olmaktadırlar.

Bazı Tarikat Önderleri

Bu başlık belki de sana çok şaşırtıcı gelmiş olabilir. Aslında ilk bakışta gerçekten de şaşırtıcı. Fakat emin ol ki, buraya kadar saydığım ve gaybden haber verdiklerini zanneden kâhinler arasında en tehlikeli olanları da bu kişilerdir! Çünkü bu kişiler görünürde Allah *Subhanehu ve Teala*'ya ibâdet eden; sakallarıyla, giyimleriyle, gündelik yaşamlarında bazı konularda sünnete uygun hareket eden kişilerdir. Hâl böyle olunca hiçbir insan bu kişilerin de ilâhlık iddiasında bulunduğunu ve bu halleri ile "tâğut" ismini aldıklarını akıllarının ucundan dâhi geçirmez. Oysaki onların ibâdet etmeleri ve sünnete uygun hareket etmeleri, Allah *Subhanehu ve Teala*'ya ait olan bir ilâhlık vasfına da sahip olacakları anlamına gelmez! Bir kısım insanlarda bu gerçekler kendilerine açıklandığında, sırf tarikat şeyhleri kendilerini İslâm'a nispet ettiklerinden ötürü bu gerçekleri kabul etmez! Fakat ister kabul edilsin isterse edilmesin, yaptıkları işin adı kâhinlikten başka bir şey olmayacaktır! Çünkü yukarıda bahsettiğim şeylerin aynısını bu kişiler de yapmaktadırlar. Örneğin insanlara; gelecekten haberdar olduklarını, insanların içlerinden neler geçirdiklerini, insanların evlerinde ne hâlde olduklarını, yatarken yataklarında gece boyu kaç defa sağa sola döndüklerini dâhi bildiklerini söylerler. Hatta bu tür tarikatlara mensup olan kişiler, akıllarına kötü bir iş yapmak geldiğin-

[135] Muhammed b. Süleyman et-Temimi, *Kitâbu't Tevhid,* s. 77, 78, Hüccet Yayınları.

de "şeyhim görür, şeyhim bilir" düşüncesi ile bu kötü işi yapmaktan vazgeçmektedir. İnsanlara bu tür iddialarda o kadar çok bulunmuşlar ki, bu insanların bilinç altına yerleşmiş ve insanlar Allah Subhanehu ve Teala'nın görmesinden çok, şeyhlerinin görmesinden korkar olmuşlardır! Fakat bir insan ister "Allah dostu" olarak bilinsin, isterse de bir Peygamber olsun, Allah Subhanehu ve Teala konumlarından ötürü kimseyi ilâhlığına ortak etmez! Gaybı bilmek, gelecekten haberdar olmak, insanların kalplerinden geçirdiklerine vakıf olmak, insanları her an görüp işitmek, yalnızca Âlemlerin Rabbi olan Allah Subhanehu ve Teala'ya ait bir ilâhlık vasfıdır. Ve bu sıfatta O'nun hiçbir benzeri, ortağı ve yardımcısı yoktur.

"Acaba gaybın bilgisi kendi yanındadır da, o görüyor mu?"[136]

"Yahut gaybın bilgisi onların yanında da, onlar mı (istedikleri gibi) yazıyorlar?"[137]

"O, gaybı da görünen âlemi de bilendir, mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir."[138]

"Göklerin ve yerin gaybını bilmek yalnızca O'na aittir. O, ne güzel görür; O, ne güzel işitir!"[139]

En başından itibaren sana yazmış olduğum bu kişiler, yapmış oldukları bu işleri ile açıkça "Biz de Allah'ın dışında birer ilâhız! Biz de O'nun gibi gelecekle ilgili gayb bilgilerine vakıfız" demeseler de, aslında amelleri ile bu iddiada bulunmaktan kendilerini kurtaramazlar. Çünkü içki içen bir kişinin illâ ağzı ile "ben içki içiyorum" demesi-

[136] Necm Suresi: 35.
[137] Kalem Suresi: 47.
[138] Tegabun Suresi: 18.
[139] Kehf Suresi: 26.

ne gerek olmadığı gibi, gelecekten haber verdiklerini zanneden bu kişilerin de illâ "biz de Allah'ın dışında gelecekten haber veren ilâhlarız" demelerine gerek yoktur. Çünkü yaptıklarını zannettikleri bu amel (gaybı bilmek), Kur'an ve Sünnet ile sadece Allah *Subhanehu ve Teala*'ya mahsustur. Dolayısı ile kim gaybı bildiğini ve insanlara bu tür bilgilerden haber verebileceğini iddia ederse, ister kendisini İslâm dinine nispet etsin, ister etmesin Allah *Subhanehu ve Teala*'ya karşı haddini aştığı için "tâğut" olmuş olur.

Bu konuyu bitirmeden önce son olarak aklına takılabilecek bir şüpheye cevap vereyim. Çünkü bu şüphe, mesele ile alakalı genel olarak birçok insan tarafından öne sürülüyor.

Şüphe

"Siz, Allah'tan başkasının gaybı, gelecekle ilgili meseleleri bilemeyeceğini, hatta Peygamberin bile böyle bir bilgisinin olamayacağından bahsettiniz. Fakat Peygamber insanlara cennetten, cehennemden, kıyamet alametlerinden, kendisinden sonra gelecek fitne zamanlarından bahsetmiştir. Biz de zaten Allah'tan başkası gaybı bilemez diyoruz. Fakat nasıl ki Allah bu bilgileri Peygamberine bildirmişse, âlimler de Peygamber varisleridir ve Allah dilediğini onlara da bildirir, diyoruz."

Cevap

Evet, Allah *Subhanehu ve Teala* dilemiş olduğu birtakım bilgileri Rasulullah *Sallallahu aleyhi ve Sellem*'e bildirmiştir, bu doğrudur. Ayrıca bu sadece Allah Rasulü *Sallallahu aleyhi ve Sellem*'e özel bir durum değildir, aksine Allah *Subhanehu ve Teala* O'ndan önce göndermiş olduğu bazı Peygamberlere de bu şekilde gaybî bilgiler vermiştir:

"De ki: Ben size, Allah'ın hazineleri benim yanımdadır demiyorum. Ben gaybı da bilmem. Size, ben bir meleğim de demiyorum."[140]

"Rasulullah Sallallahu aleyhi ve Sellem Mekkeli müşriklere Allah Subhanehu ve Teala'nın Peygamberi olduğunu söylediğinde, Mekkeli müşrikler buna çeşitli şekillerde itiraz ettiler. Bu itirazlardan birisi de yukarıda aktardığım âyette geçti. Yani onlar dediler ki: "Madem sen Peygambersin, o halde senin olağanüstü biri olman gerekir. Örneğin; Allah'ın hazineleri senin yanında olmalı, senin bir melek olman veya seninle birlikte bir meleğin de gönderilmiş olması gerekir. Veya sen, gelecekten haberdar biri olmalısın." gibi asılsız itirazlarla, Peygamber olan birisinin bu tür özelliklere de sahip olmasının gerektiğini söylediler. –Maalesef bizim toplumumuz da aynı itirazlarda bulunmakta ve Allah dostu diye isimlendirilen kişilerin gaybî bilgilere vakıf olabileceklerini savunmaktadır- Rasulullah Sallallahu aleyhi ve Sellem de onlara, kendisinin bir insan olduğunu, bu tür özelliklere asla sahip olamayacağını, kendisi bir Peygamber olsa da gaybî bilgilere sahip olamayacağını söyledi. Fakat bununla birlikte Allah Rasulü Sallallahu aleyhi ve Sellem âyetin devamında, sıradan bir insandan kendisini ayırt eden bir şeyi onlara söyledi ve dedi ki:

"Ben ancak, bana vahyedilene uyarım."

Allah Rasulü Sallallahu aleyhi ve Sellem'i sıradan insanlardan ayıran özellik, O'na vahiy gelmesiydi. Allah Subhanehu ve Teala dilemiş olduğu birtakım bilgileri Rasulü Sallallahu aleyhi ve Sellem'e vahyederek bildiriyordu. Çünkü o, bizzat Allah tarafından seçilmiş olan ve Kur'an-ı Kerim ile de tasdik edilmiş bir elçiydi. Dolayısı ile bir

[140] Enam Suresi: 50.

kişinin bu tür bilgileri bilebilmesi için, Allah Subhanehu ve Teala tarafından seçilen ve kendisine vahyedilen bir Peygamber olması gerekmektedir. Yoksa her önüne gelen "ben Allah dostuyum, bende gaybden haber verebilirim" diye ortaya çıkarak meydanı boş bulacak! Bu bakımdan Allah Subhanehu ve Teala Peygamber varislerine değil, sadece Peygamberlere vahiy yolu ile bu tür bilgileri bildireceğini söylemiştir:

"Allah, pisi temizden ayırıncaya kadar müminleri içinde bulunduğunuz şu durumda bırakacak değildir. Allah, size gaybı bildirecek de değildir. Fakat Allah, Peygamberlerinden dilediğini seçer (gaybı ona bildirir). O hâlde, Allah'a ve Peygamberlerine iman edin. Eğer iman eder ve Allah'a karşı gelmekten sakınırsanız sizin için büyük bir mükâfat vardır."[141]

Âyette görüldüğü gibi Allah Subhanehu ve Teala, Peygamberlerinden dilediğine gaybî birtakım bilgileri bildireceğini söylemiş ve vârislere böyle bir yetki vermemiştir. Dolayısı ile "biz Peygamber varisleriyiz, Allah bize de gaybî bilgileri bildirir" sözü, asılsız bir söz olmaktadır. Peygamber vârisliği demek; Peygamberin yaptığı Tevhid davetine icâbet edip, Allah Subhanehu ve Teala'ya hiçbir şeyi şirk koşmamak ve insanları da bu ilkeye dâvet etmek için mücadele etmektir. Yoksa Peygamber vârisliği; Allah Subhanehu ve Teala tarafından verilen ve Peygamberliğin mucizeleri olan birtakım yetkilere sahip olmak demek değildir. Aslında böyle bir şey iddia eden kişi Peygamber vârisliği değil, bilakis Peygamberlik iddia etmiş olur!"[142]

Dolayısı ile bu tâğutları da tekfir ederek onların ilâhlık iddialarını inkâr etmek, Kelime-i Tevhidin "Lâ ilâhe" kısmını oluşturmaktadır.

---

[141] Al-i İmran Suresi: 179.
[142] *Kuran-ı Kerim'de Üç Temel Kâide,* s. 135, 136, Hüccet Yayınları.

Sihirbazlar

Bunlar cinlerle yapmış oldukları iş birliği neticesinde sihri öğrenir ve insanlara olağanüstü gibi görünen bir kısım işleri yaparlar. Su üzerinde yürümek, olmayan bir şeyi var gibi göstermek, havada uçmak türünden olan işleri, sihirbazlar yaparlar. Bunların bir diğer grubu da büyücülerdir. Büyücüler ise eşlerin arasını ayırmak, muska yazmak gibi işler yapmaktadır. Sihirbazların yapmış oldukları gösterilerin birçoğu ise sihirle alakası olmayan ve tamamen insanları aldatmaya yönelik göz yanıltmasından ibarettir. Sihir ve büyü işleriyle uğraşan insanlar sadece günümüzde ortaya çıkan birtakım sahtekârlardan ibaret değildirler, aksine bizden önce yaşamış olan birçok kavim arasında da sihir/büyü ile uğraşan kişiler olmuştur. Sen de bilirsin, Musa *Aleyhis selem* döneminde Firavunun sihirbazları vardı. Musa *Aleyhis selem* kendi kavmine Peygamber olarak gönderildiğinde, Allah *Subhanehu ve Teala* ona bir takım mucizeler vermişti. Bu mucizeler ile kavmine giden Musa *Aleyhis selem*'a verdikleri cevap şu şekilde olmuştu:

"(Firavun) Dedi ki: Sen bizi, sihrinle yurdumuzdan çıkartmak için mi geldin ey Musa? Öyleyse biz de sana, mutlaka onun gibi bir sihir getireceğiz…"[143]

Oysaki Musa *Aleyhis selam* sihirle değil, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın kendisine vermiş olduğu mucizeler ile kavmine gelmişti. O dönemde sihirbazlık çok yaygındı ve Firavunun belki de yüzlerce sihirbazı vardı. Firavun, bu sihirbazların yapmış oldukları sihir ile insanların gözlerini boyayarak, Musa *Aleyhis selam*'a inanmalarını engellemek istemişti. Buluşma yeri ve buluşacakları günü ayarladılar. Sihirbazlar her zaman yaptıkları gibi o gün de sihirbazlık gösterilerini icra ettiler.

[143] Taha Suresi: 57, 58.

"Musa dedi ki; önce siz atın. Sonra bir de baktı ki, yaptıkları sihir sayesinde ipleri ve değnekleri, kendisine doğru koşuyormuş gibi göründü. Bunun üzerine Musa içinde bir korku hissetti."[144]

Bu olay akabinde Musa Aleyhis selam, kendisi ile geldiği mucizeleri onlara gösterdi ve bu şekilde onların yaptıklarının sihir olduğu, kendisinin ise sihirbazlık ile hiçbir ilgisinin olmadığı açığa çıkmış oldu. Bunları sana anlatmak ile maksadım, geçmiş dönemlerde de sihir ile uğraşan insanların varlığını hatırlatmak içindir.

Sihir ile uğraşan insanların bir başka örneği de, Bakara Suresi 102. âyette açıklanmıştır. Süleyman Aleyhis selam döneminde de insanlara sihri öğreten şeytanlar olmuş ve bu sihir ile birtakım işler yapmaktaydılar:

"…Şeytanlar, insanlara sihri ve Bâbil'deki Hârût ve Mârût adlı iki meleğe indirilen şeyi (sihri) öğretmek sureti ile kâfir oldular. Hâlbuki o iki melek; "Bizler imtihan için gönderildik. Sihri öğrenerek sakın küfre girmeyin" demedikçe, kimseye (sihri) öğretmiyorlardı…"[145]

Sihir ile ilgili bu kısa ön bilgiden sonra şimdi de kısaca günümüzde bu sınıfa giren tâğutlara değinelim:

Yukarıda da kısaca değindiğim gibi sihirbazlar, yaptıkları sihir sayesinde insanların gözlerini boyamaktadırlar. Kimisi havada durur, kimisi su üzerinde yürür, kimisi elindeki cansız olan herhangi bir nesneyi sanki canlıymış gibi hareket ettirir… Bu kişilerin yapmış oldukları birçok iş ise, göz boyamak ve aldatmak için yapılan el çabukluğundan başkası değildir. Bu halleri ile insanlara; olağanüstü güçlerinin

[144] Taha Suresi: 66, 67.
[145] Bakara Suresi: 102.

olduğunu, olmayan bir şeyi meydana getirebileceklerini ve bunlar gibi insanüstü güçleri olduğu izlenimi vermekte ve bu şekilde hadlerini aşarak "tâğut" ismini almaktadırlar.

Büyücüler

Bu kısım sihirbazlar, büyü ile uğraşmakta ve bu büyüleri neticesinde eşlerin birbirlerine karşı soğuk davranmalarına, onları boşanacak duruma getirmeye, kimi insanları da birbirlerine karşı sevimli göstermeye yarayacak türden büyüler yapıp, muskalar hazırlarlar. Bu kişilere günümüzde "cinci hocalar" ismi de verilir.

"…Şeytanlar, insanlara sihri ve Bâbil'deki Hârût ve Mârût adlı iki meleğe indirilen şeyi (sihri) öğretmek sureti ile kâfir oldular. Hâlbuki o iki melek; "Bizler imtihan için gönderildik. Sihri öğrenerek sakın küfre girmeyin" demedikçe, kimseye (sihri) öğretmiyorlardı. Böylece insanlar onlardan, karı ile kocanın arasını ayıracak sihri öğreniyorlardı. Hâlbuki onlar, Allah'ın izni olmadıkça o sihir ile hiç kimseye zarar veremezlerdi. (Onlar böyle yaparak) Kendilerine zarar veren, fayda getirmeyen şeyleri öğreniyorlardı. Andolsun, onu (sihri) satın alanın ahirette bir nasibi olmadığını biliyorlardı. Kendilerini karşılığında sattıkları şey ne kötüdür! Keşke bilselerdi!"[146]

Bazı Tarikat Şeyhleri

Günümüzdeki bu kişilerinde, "suda yürüdükleri, havada uçtukları, bir bölgeden başka bir bölgeye çok hızlı gittikleri" ve buna ben-

[146] Bakara Suresi: 102.

zer yaptıkları şeyleri çok konuşulur. Muhtemelen bu tür şeyleri sen de duymuşsundur. İnsanların kendilerine tazim etmelerini sağlamak, Allah tarafından seçilmiş insanlar oldukları için (!) olağanüstü güçleri olduklarını ispatlamak adına, bu tür şeyler uydururlar. Oysaki böyle şeyler yoktur. Bunlar anlatılan menkıbelerden ibarettir. Şayet varsa da bu, sihir ve sihirbazlıktan başka bir şey değildir! Buna da sihirbazlık demek yerine "keramet" veya "mucize" gibi isimler verirler. Bu kişilerin de, yukarıda sana anlattığım sihirbaz ve büyücülerden bir farkı yoktur. Aralarındaki tek fark, bunların kendilerini İslâm'a nispet etmeleri ve bu özelliklerin Allah tarafından verildiğini iddia etmeleridir. Allah *Subhanehu ve Teala* küfür olan bir ameli kullarına öğretmekten münezzeh ve yücedir. Onlara bu tür özellikleri kimin verdiği, kimden öğrendikleri bellidir!

"…Şeytanlar, insanlara sihri ve Bâbil'deki Hârût ve Mârût adlı iki meleğe indirilen şeyi (sihri) öğretmek sureti ile kâfir oldular…"

İmam Kurtubi şöyle demiştir:

"Kimi büyüler, yapanın kâfir olmasını gerektirir. İnsanların suretlerini değiştirmek, hayvan kılığına büründürmek, bir aylık mesafeyi bir gecede katetmek, havada uçmak gibi iddialarda bu türdendir. İnsanlara, kendisinin haklı olduğu vehmini vermek üzere bu tür şeyler yapan herkesin, yaptığı bu iş küfürdür...

Yüce Allah; "Biz ancak imtihan için gönderildik. Sakın kâfir olmayın demedikçe, hiçbir kimseye sihri öğretmezlerdi." ***buyruğunda büyüye "küfür" adını vermiştir. Aynı zamanda bu Ahmed b. Hanbel'in, Ebu Sevr, İshâk, İmam Şafii ve Ebu Hanife'nin de görüşüdür. Büyücünün öldürüleceğine dair hü-***

küm Ömer b. Hattab, Osman, İbn Ömer, Hafsa, Ebu Musa, Kays bin Sad ve tabiinden yedi kişiden de rivayet edilmiştir. Peygamber Sallallahu aleyhi ve Sellem'in de; "Büyücünün cezası, kılıçla boynunu uçurmaktır" *diye buyurduğu rivayet edilmektedir."*[147]

"Sahih-i Buhari'de yer alan bir rivayette Becale b. Abede anlatıyor:

Ömer b. Hattab Radiyallahu anhu; Erkek kadın bütün sihirbazları öldürün, diye bir mektup yazmıştı. Biz de üç sihirbaz öldürdük.

Hafsa Radiyallahu anha'nın emri ile kendisine sihir yapan bir cariyenin öldürülmüş olduğu sahih olarak sabit olmuştur."[148]

Konu ile ilgili sana aktarmış olduğum âyet, hadis ve nakiller ışığında görmüş olduk ki sihirbaz ve büyücüler, yaptıkları bu iş neticesinde Allah Subhanehu ve Teala'ya karşı hadlerini aşmış ve "tâğut" ismini almışlardır. Günümüzdeki tâğutlara örnek olacak bir sınıf da bunlardır. Bu tâğutları da tekfir ederek, onların ilâhlık iddialarını inkâr etmek, Kelime-i Tevhidin "Lâ ilâhe" kısmını oluşturmaktadır.

[147] İmam Kurtubi, *El-Câmiu li-Ahkâmi'l Kur'an,* 2/238, 241.
[148] Muhammed b. Süleyman et-Temimi, *Kitâbu't Tevhid,* s. 119, 120, Hüccet Yayınları.

YARATILMIŞLAR ÜZERİNDE TASARRUF SAHİBİ OLDUKLARINI İDDİA EDENLER

"Tasarruf" kelimesi nedir, ne manaya gelir önce bunu sana kısaca açıklayayım. Tasarrufun esas manası herhangi bir şeyi, malı, dilediği gibi kullanma yetkisidir. Diğer bir anlamı da eldeki malı veya parayı idareli kullanma, biriktirmedir. Bundan dolayı gündelik hayatta "Malını israf etme, tasarruflu ol" denir veya "Başkasının malına tasarruf edemezsin" yani ona sahip olamaz, onu dilediğin şekilde kullanamazsın veya "Bunun üzerinde tasarruf sahibi benim" yani bunu dilediğim gibi kullanırım denir.

Kâinatı ve bütün varlıkları yaratan Allah Subhanehu ve Teala'dır. Her şey yalnızca O'nun mülkiyetindedir ve her şeyin tek sahibi O'dur. Dolayısı ile yarattığı ve sahip olduğu tüm varlıklar üzerindeki tek tasarruf sahibi de yalnızca O'dur. O, yaratmış olduğu varlıklar üzerinde dilediği gibi tasarruf eder ve dilediğini dilediği şekilde kullanır. Dilediği zaman yağmur ve kar yağdırır, dilediği zaman tsunamiler, depremler meydana getirir, dilediği zaman bu tür felaketleri önler, dilediğinde kullarını bu felaketlerden korur, dilediğinde güneşin doğmasını, ayın batmasını sağlar. Yani yaratılanlar üzerinde tasarruf etme hakkına sahip olan yalnızca âlemlerin Rabbi olan Allah'tır. Sana bu konu ile ilgili bazı âyetleri aktarayım:

"Eğer Allah sana herhangi bir zarar verecek olursa, bil ki onu, O'ndan başka giderebilecek yoktur. Eğer sana bir hayır dilerse, O'nun lütfunu engelleyebilecek de yoktur. O, bunu

kullarından dilediğine eriştirir. O, çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir."[149]

"De ki: Peki söyleyin bakalım? Allah'ı bırakıp da dua ettikleriniz var ya; eğer Allah bana herhangi bir zarar dokundurmak isterse, onlar Allah'ın dokundurduğu zararı kaldırabilirler mi? Yahut Allah bana bir rahmet dilese, onlar O'nun rahmetini engelleyebilirler mi? De ki: Allah bana yeter. Tevekkül edenler ancak O'na tevekkül etsinler."[150]

"De ki: Söyleyin bakalım, suyunuz çekiliverse size kim temiz bir akarsu getirir?"[151]

"Eğer Allah seni bir zarara uğratırsa, onu kendisinden başka giderecek yoktur. Ve eğer sana bir hayır verirse, (bunu da geri alacak yoktur). Şüphesiz O her şeye kadirdir."[152]

"Allah'ın insanlara açacağı herhangi bir rahmeti tutup hapseden olamaz. O'nun tuttuğunu O'ndan sonra salıverecek de yoktur. O, üstündür, hikmet sahibidir."[153]

İmam İbn Kesir şöyle demiştir:

"Yüce Allah zarar ve fayda sahibinin, kullarında dilediği gibi tasarrufta bulunanın kendisi olduğunu, hükmünü bozacak ve takdirini geri çevirecek hiçbir gücün bulunmadığını bildirerek şöyle buyuruyor:

[149] Yunus Suresi: 107.
[150] Zümer Suresi: 38.
[151] Mülk Suresi: 30.
[152] Enam Suresi: 17.
[153] Fatır Suresi: 2.

"Eğer Allah seni bir zarara uğratırsa, onu kendisinden başka giderecek yoktur. Eğer sana bir hayır verirse, şüphesiz O her şeye kâdirdir."[154]

Nitekim Yüce Allah, başka bir âyette şöyle buyurmuştur:

"Allah'ın insanlara verdiği rahmeti önleyebilecek yoktur. O'nun önlediğini de ardından salıverecek yoktur. O güçlüdür, hikmet sahibidir."[155]

Sahih bir rivayete göre Rasulullah Sallallahu aleyhi ve sellem *şöyle derdi:*

"Allah'ım! Senin verdiğini engelleyebilecek hiçbir güç yoktur. Senin vermeyip engellediğini de verebilecek hiçbir güç bulunmamaktadır. Hiç kimsenin zenginliği, senin katında fayda sağlamaz."[156]

Yüce Allah daha sonra şöyle buyuruyor:

"O, kullarının üzerinde her türlü tasarrufa sahiptir."[157]

Yani, Allah'ın huzurunda herkes boyun eğer, zorbalar hakirleşir, yüzler yere sürülür. Allah her şeyi hükümranlığı altında tutar. Tüm mahlûkat O'na boyun eğer. Yüceliğinin azamet ve kibriyası huzurunda, O'nun azamet ve yüceliği önünde yere serilir. O'nun önünde, kahır ve galebesinin altında âdeta yok olur."[158]

---

[154] Enam Suresi: 17.
[155] Fatır Suresi: 2.
[156] Buhari, 844; Müslim, 593; Ebu Davud, 1505.
[157] Enam Suresi: 18.
[158] *El-Kur'an'ul-Azim,* 4/133.

Buraya kadar aktardıklarım, konumuzla ilgili olan nakillerin sadece küçük bir kısmıdır. Fakat bu kadarıyla dâhi görmüş olduk ki, Allah *Subhanehu ve Teala* dışında hiç kimsenin yaratılmışlar üzerinde tasarruf etme hakkı yoktur. Mülk O'nundur, tüm kâinat O'na aittir. Dolayısı ile mülkü üzerinde tasarruf yetkisi de, yine yalnızca O'na aittir. Fakat sen de duymuşsundur ki günümüz tarikat liderlerinin birçoğu, gerek kendilerinin, gerekse de şeyhlerinin kâinat üzerinde tasarruf sahibi olduklarını söylemektedirler.

Örneğin bir kişi, sıkıntılı ve zor durumlarda tarikat şeyhini yardıma çağırır ve ondan imdat dilerse, şeyh o kişinin yanında olmasa da, başa gelen felaket ve musibetin büyüklüğü ne olursa olsun, yardım eder ve onun bu sıkıntısını giderir. Başka bir iddialarına göre ise bir kısım şeyhleri ölmüş olsalar dâhi kâinattaki tasarrufları devam etmektedir. Kişi sıkıntılı ve zor bir durumda bu ölülerden yardım dilerse, icabet ederler. Bu yüzden tarikatların geneli insanları kabirlere, türbelere yönlendirirler ve oralara gidip, isteklerini kabirde yatan kişilere sunmalarını tavsiye ederler. Gerçekten de insanlar çocuk, iş, rızık veya herhangi bir şeye sahip olmak istediklerinde, türbelere gider ve orada yatan kişilerden yardım isterler. Çünkü onların bu konularda tasarruf sahibi olduklarına inanırlar. Onlara göre bu şeyhler ahirette de tasarruf sahibidirler! Güya insanları kendi elleri ile cennete sokar, onların gerek kabir, gerekse de ahiret sıkıntılarını giderirler. Oysaki âlemlere rahmet olarak gönderilmiş, insanlar arasındaki en büyük âlim olan Muhammed Mustafa *Sallallahu aleyhi ve sellem* bile, kendisinin dâhi bir tasarrufu olamayacağını, kendi akrabalarına ve öz kızına söylemiştir:

İmam Buhari ve Müslim'in *Sahih*'lerinde geçen bir hadiste, Allah Rasulü *Sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur:

Ebû Hureyre Radiyallahu anhu şöyle demiştir: Allah Subhanehu ve Teala: "Ey Muhammed! Önce en yakın akrabanı uyar." *(Şuara: 214) âyetini indirdiği zaman, Allah Rasulü kalktı ve şöyle buyurdu:*

"Ey Kureyş topluluğu! Nefislerinizi satın alın! Ben, Allah'tan gelecek hiçbir şeye engel olamam! Ey Abde Menafoğulları! Sizin için Allah'tan gelecek hiçbir şeye engel olamam. Ey Abbas İbn Abdulmuttalib! Senden de Allah'tan gelecek hiçbir şeye engel olamam. Ey Allah Rasulü'nün halası Safiyye! Senden de Allah'tan gelecek hiçbir şeye engel olamam. Ey Muhammedin kızı Fatıma! Malımdan dilediğin şeyi iste vereyim! Ancak senin başına Allah'tan gelecek olan hiçbir şeye engel olamam."[159]

SubhânAllah!

İşte âlemlere rahmet olsun diye gönderilen, tüm Peygamberin imamı ve yeryüzüne ayak basan en hayırlı insan! O bile gerek dünyada, gerekse de ahirette hiçbir tasarruf hakkına sahip olamayacağını söylemiştir. Nasıl olsun ki zaten! Bu yalnızca; O'nun da Rabbi, bizim de Rabbimiz olan Allah Subhanehu ve Teala'ya ait olan bir makamdır. Bu O'nun ilâhlığının gereğidir. Oysaki bugün kendini bilmez bazı kişiler, bu hakka kendilerinin veya şeyhlerinin de sahip olduğunu söylemekte, dünya ve ahirette tasarruf sahibi olduklarını iddia etmektedirler. Dünyada insanların başlarına gelecek olan sıkıntı ve musibetleri def edebileceklerini, onların imdat ve çağrılarına icabet edebileceklerini, yeri geldiğinde cansız olan bir şeye can verebileceklerini, kâinat işlerini kontrol edebileceklerini, insanları tek tek kendi elleri ile cennete sokacaklarını, kabirlerinde onlara ferahlık ve rahatlık sağlayabi-

[159] Buhari, 2753, 3527; Müslim, 206.

leceklerini iddia etmektedirler. Bunun da Allah tarafından kendilerine verilen bir yetki olduğunu iddia ederler.

Haşa ve kellâ!

Allah Subhanehu ve Teala'yı, kendi ilâhlık sıfatlarını kulları arasında pay etmekten tenzih ederim! O bundan münezzeh ve yücedir. Böyle bir şey asla mümkün değildir.

Bu kişiler kâinatta tasarruf etme hakkına sahip olduklarını iddia ediyorlar. Sanki Allah Subhanehu ve Teala çekilmiş (haşa), kâinat işlerini "kutup" dedikleri kişi ve birkaç kişiden oluşan yardımcıları idare ediyor. Şimdi sana kısaca bu kişilerin mesele ile alakalı yazdıkları yazıların küçük kısmını aktarayım. Sen de gör ki bu kişiler aslında, Allah Subhanehu ve Teala'nın ilâhlık sıfatlarında O'na ortak olduklarını ve kâinat işlerini aslında kendilerinin yönettiğini açıkça iddia ediyorlar:

"Kutupluk, bütün ayrıntılarına kadar âlemin tümünde hakka (Allah'a) hilafeti uzmandır."

Yani kutup, Allah Subhanehu ve Teala'nın seçtiği ve aynı O'nun gibi kâinatın tümünde tasarruf sahibi olan kişidir.

"Kutup, Rabb'ın ilâh olduğu her yerde işlerin idaresi ve Allah'ın uluhiyyeti altında olan herkes hakkında hükmün yerine getirilmesidir."

Bu açık ifadeleri ile kutup diye adlandırdıkları kişilerin de Allah Subhanehu ve Teala'nın (haşa) ilâhlık sıfatlarına ortak olduğunu iddia ediyorlar.

"Allah'tan ne olursa olsun, yaratıklara her şey ancak kutbun hükmü ile ulaşır."

Yani Allah Subhanehu ve Teala yarattıkları için bir şeyin olmasına karar verecek, fakat O'nun bu kararı –haşa ve kellâ- kutbun onayından geçecek!

"Zerresine varıncaya kadar âlemdeki her varlığın varlığını sürdürmesi, kutbun ruhaniyeti ile olur. Kutupsuz bütün kâinat, ruhu olmayan hayaletlerden ibaret olur. Bütün varlıkların ruh ve hayat kazanmaları, ancak kutbun onlarda hâkim olmasıyla mümkündür."

Gördüğün gibi Allah Subhanehu ve Teala'nın dışında kâinatta şeyh, Allah dostu, veli diye adlandırdıkları kişilerin de tasarruf sahibi olduğu inancı, bu tür sapkın fikirlere dayanmaktadır. Yüzyıllar önce bu inancı savunmuşlar ve bunun adına kitaplar telif etmişler, bu inançları günümüze kadar ulaşmış ve bugünün tâğutları da bu sapıklıktan istifade ediyorlar. Güya bunlar da kudret ve hâkimiyetlerini kutuptan alıyorlar ve kâinat işlerinde kutupların vekili olarak görev yapıyorlar.

"Evliyanın mertebelerinde de kutup tasarruf eder. Onun zevki dışında ariflerin ve evliyanın hiçbir mertebesi olmaz. Hepsinde tasarruf eden ve sahiplerine kaynaklık eden odur."

En büyük kutup olarak da Muhyiddin İbn Arabî'yi bilirler ve bu kişi de kutupluğunu açıkça ifade etmiştir:

"Bu asırda ubudiyyet (ilâhlık) makamında benim kadar tahakkuk eden birinin olduğunu bilmiyorum... Allah bu makamı (ilâhlığı) kendisinden bir bağış olarak bana verdi..."[160]

Günümüzde olduğu gibi "Allah dostları, evliya" dedikleri kişilerin, kâinat üzerinde tasarruf sahibi oldukları inancı, aslında bu sapkın fikre dayanmaktadır. Bu kişiler kendi elleri ile kitaplar yazıyor ve

[160] İbrahim Sarmış, *Tasavvuf ve İslam,* 369, 374.

daha sonra sanki Allah katındanmış gibi insanlara sunuyorlar. Söyledikleri bu tür sözlerin İslâm şeriâtında hiçbir esası yoktur, kendilerinin ve atalarının uydurdukları şeylerden ibarettir.

"Vay o kimselere ki, elleriyle Kitabı yazarlar, sonra da onu az bir karşılığa değişmek için, "Bu, Allah'ın katındandır" derler. Vay ellerinin yazdıklarından ötürü onların hâline! Vay kazandıklarından dolayı onların hâline!"[161]

Buraya kadar konu ile ilgili aktarmış olduğum deliller ışığında görmüş olduk ki, kâinatta tasarruf sahibi olduklarını iddia eden, başta tarikat şeyhleri olmak üzere kim olursa olsun, yaptıkları bu iş neticesinde Allah Subhanehu ve Teala'ya karşı hadlerini aşmış ve "tâğut" ismini almışlardır. Günümüzdeki tâğutlara örnek olacak sınıflardan biri de bunlardır. Bu tâğutları da tekfir ederek, onların ilâhlık iddialarını inkâr etmek, Kelime-i Tevhidin "Lâ ilâhe" kısmını oluşturmaktadır.

[161] Bakara Suresi: 79.

KANUN TEŞRİ EDENLER

Yaratan yalnızca Allah Subhanehu ve Teala'dır. Mülk O'nundur. Her şeyin tek sahibi yalnızca O'dur. Bu bakımdan yarattıkları üzerinde de söz sahibi olmak, onlara dilediği şekilde kanun yapmak ve yaptığı kanunlara boyun eğdirmek de yalnızca O'na mahsustur.

Güneşi O yarattıysa, onun doğacağı ve batacağı saati, duracağı yeri, dünyaya vermesi gereken ısı derecesini, dünyaya hangi mesafede durması gerektiğini de yalnızca O belirler. Güneşin bu konuda Rabbine isyan etme, emrine muhalefet etme ve O'nun kendisi için yaptığı kanunlara aldırmadan, kendisi için yeni bir kanun düzenlemeye hakkı yoktur.

Hakeza aynı şey ay, yıldızlar ve evrenin diğer gezegenleri için de geçerlidir. Bunların hiçbirisinin, Allah Subhanehu ve Teala tarafından kendileri için belirlenmiş olan programın dışına çıkarak, kendilerince bir program çizmeleri düşünülemez. Çünkü bunu yapmaya hakları yoktur. Şayet kendilerinin bir yaratıcısı varsa -ki var- ve bu yaratıcı, onları hiçbir şey değilken yaratmış ve tasvir etmişse, bu hak yalnızca O yaratıcıya yani âlemlerin Rabbi olan Allah Subhanehu ve Teala'ya aittir.

Bunu bütün mahlûkat için düşünebilirsin.

İnsan için de…

Eline bir damla su dök. Sonra o suya dikkatlice bak. Daha sonra da aynanın karşısına geç ve kendini dikkatlice incele. Bunu neden

söylüyorum biliyor musun? Şunun için; çünkü bundan yıllar evvel, o avucuna döktüğün su gibiydik. Sonra aynada gördüğün hâle geldik!

"Ey insanlar! Ölümden sonra diriliş konusunda herhangi bir şüphe içindeyseniz (düşünün ki) hiç şüphesiz biz sizi topraktan, sonra az bir sudan (meniden), sonra bir "alaka"dan, sonra da yaratılışı belli belirsiz bir "mudga"dan yarattık ki size (kudretimizi) apaçık anlatalım. Dilediğimizi belli bir süreye kadar rahimlerde durduruyoruz. Sonra sizi bir çocuk olarak çıkarıyor, sonra da tam gücünüze ulaşmanız için (sizi kemale erdiriyoruz.) İçinizden ölenler olur. Yine içinizden bir kısmı da ömrün en düşkün çağına ulaştırılır ki, bilirken hiçbir şey bilmez hâle gelsin. Yeryüzünü de ölü, kupkuru görürsün. Biz, onun üzerine yağmur indirdiğimiz zaman kıpırdar, kabarır ve her türden iç açıcı çift çiftbitkiler bitirir."[162]

İşte o aynada gördüğün insanın özgeçmişi…

Şimdi sana kısaca, Allah Subhanehu ve Teala'nın insana bahşettiği rahmet ve nimetlerinden bahsedeyim. Sen de bu satırları okurken kendini düşün olur mu?

O Allah ki, bir damla su olduğumuz halde bizi anne rahmine yerleştirdi. Orada bizi bir çiğnem et hâline getirdi. Sonra o eti anne karnında şekillendirmeye başladı. Bu süreçte kulunu anne karnında besledi. Onun ihtiyaçlarını yalnızca O karşıladı. Öyle ki, bu et parçası dokuz ay sonra insan hâline geldi. Sonra zamanı geldiğinde annesi çocuğunu doğurdu. Kulu, artık yeryüzüne geldi. Fakat ne beslenmek için yemek yiyebiliyor, ne de bunu yapabilmeye güç ve kuvveti var.

Ama endişelenme, Rabbin seni bir başına bırakacak değil!

---

[162] Hac Suresi: 5.

Yemek yiyebilmen için ağzında dişlerin olmadığından, annene tam iki yıl boyunca süt verdi. O sütü nasıl emeceğini Allah sana öğretti. Öyle ki yeryüzüne geldiğin an, öğretilmiş olarak annenden süt emmeye başlıyorsun! Babana ve annene sana karşı şefkat ve merhamet duygusu verdi. Çünkü senin gücün ve kudretin yok. Ailenin sana karşı olan bu merhametiyle seni yetişkinlik çağına kadar büyüttü. Artık güneş senin için doğuyor. Senin için akşam oluyor. Senin için hayvanlar, bitkiler, sebzeler, meyveler var ediliyor. Senin için yağmur yağıyor.

Çünkü senin sahibin Allah! Seni yaratan, sana şekil veren, seni tüm nimetlerden faydalandıran Allah! İşte bu yüzden senin, benim ve tüm insanlık için hayat programı oluşturmak da yalnızca O'nun hakkı. Kulları için helaller ve haramlar belirlemek, onlar için hayat kanunları yapmak yalnızca O'nun hakkı.

"Ey Kullarım! Zina yapmak yasak, içki içmek yasak, kumar oynamak, faiz alıp vermek yasaktır. Şayet bunları yapacak olursanız, cezası size bildirdiklerimdir. Dört hanım ile evlenmek size serbest. Mirasta kadına bir, erkeğe iki pay vardır." demek, yalnızca âlemlerin Rabbi olan Allah Subhanehu ve Teala'ya mahsustur. Hiç kimsenin bu hakka sahip olabilmesi, bu konuda O'na ortak olabilmesi mümkün değildir. Çünkü hiç kimsenin yaratılışta bir katkısı, bir payı olmadı! Yaratılanlar üzerinde söz sahibi olmak, onlara yasaklar ve serbestler belirlemek, ancak yaratıcıya ait olan bir haktır. Şayet insanı sen yaratmadıysan, O'nun hayatındaki son sözü söyleyen, onu yönlendirecek nihai otorite de sen olmazsın! Bu gerçeği açık bir şekilde ortaya koyan bir âyeti aktarayım sana:

"Şüphesiz ki Rabbiniz, gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra Arş'a istivâ eden; geceyi, durmadan kendisini kovalayan

gündüze bürüyüp örten; güneşi, ayı ve yıldızları emrine boyun eğmiş durumda yaratan Allah'tır."

Bu âyette Allah *Subhanehu ve Teala* yarattıklarından bahsediyor değil mi? Bak şimdi âyetin devamında ise yaratma vasfını ne ile ilişkilendiriyor:

"Bilesiniz ki, yaratmak da emretmek/kanun yapmak da O'na mahsustur. Âlemlerin Rabbi Allah ne yücedir!"[163]

"Hüküm vermek/kanun yapmak yalnızca Allah'a aittir."[164]

Peki, madem insanlar için kanun yapmak, onlar için beğenip uygun gördüğü yasaları teşri etmek yalnızca Allah *Subhanehu ve Teala*'ya ait ise –ki öyle- o halde bugün insanlara kanun teşri eden, onların hayatlarına yönelik emirler ve yasaklar belirleyen kim? Bugün insanlara kanun yapan Allah mı, yoksa O'dan başkası mı?

Meclisler, parlamentolar, aşiretler yani insanlar değil mi? Evet, maalesef ki öyle…

Bu kişiler, kurum ve kuruluşlar Allah *Subhanehu ve Teala*'nın insanlar için teşri etmiş olduğu kanunları bırakmış ve bunun yerine kendileri kanun teşri etmeye kalkışmışlardır. Allah *Subhanehu ve Teala* kulları için kanun teşri edip bunları hükme bağlamışken, bu kişiler kalkmış ve "kabul edenler, etmeyenler, kabul edilmiştir" diyerek, Allah'ın kanunları yerine kendi uydurdukları kanunları teşri etmişlerdir. Allah *Subhanehu ve Teala*'nın kanunlarını çağdışı, gayri medeni, teknolojik çağa uymayan kanunlar olarak görmüş ve kendilerinin daha medeni, daha uygar kanunlar yapabilecekleri kanaatine vararak, Kur'an-ı Kerim'i yönetim kitabı değil, cenaze kitabı konumuna getirmişlerdir. Sanki "yaşayanla-

[163] Araf Suresi: 54.
[164] Yusuf Suresi: 40.

rın kanunlarını biz belirleriz, Kur'an ise ölülere okunsun" dercesine, Allah Subhanehu ve Teala'ya karşı cüretkâr bir tavır içerisine girmişlerdir. Öyle ki, kendi elleri ile yazdıkları kitaba, kanun ve yasalara hiçbir şekilde dinden bir şey karıştırılmayacağına dair yemin dâhi etmişlerdir. Kendi yaratılışlarını unutarak adeta yaratıcılarına hasım kesilmişlerdir.

"O, insanı bir damla sudan yarattı. Fakat bakarsın ki (insan) Rabbine apaçık bir hasım oluvermiştir."[165]

Oysaki Peygamberlerin gönderilme gayelerinden birisi de, kendileri aracılığı ile insanlara Allah Subhanehu ve Teala'nın kanunlarının ulaştırılması ve O'nun teşri etmiş olduğu kanunlar ile yönetilmeleridir.

"Sonra seni de bu emirden bir şeriât/hayat kanunları üzerine kıldık-gönderdik. Öyleyse sen ona uy/tatbik et ve bilmeyenlerin heva (istek ve tutku)larına uyma."[166]

Kanun teşri etmek gibi böylesi bir meselede Peygamberlere dâhi bir hak verilmemiş ve onlar yalnızca Allah Subhanehu ve Teala'nın kulları için belirlemiş olduğu kanunları uygulamak ile görevlendirilmişlerdir.

"(Ey Muhammed!) Sana da o Kitabı (Kur'an'ı) hak, önündeki kitapları doğrulayıcı olarak indirdik. Artık, Allah'ın indirdiği ile (insanların) aralarında hükmet ve sana gelen haktan ayrılıp da onların arzularına uyma. Sizden her biriniz için bir şeriât/kanun ve bir yol/hayat nizamı belirledik..."[167]

"Aralarında, Allah'ın indirdiği ile hükmet. Onların arzularına uyma ve Allah'ın sana indirdiğinin bir kısmından (Kur'an'ın bazı hükümlerinden) seni şaşırtmalarından sakın…"[168]

---

[165] Nahl Suresi: 4.
[166] Casiye Suresi: 18.
[167] Maide Suresi: 48.
[168] Maide Suresi: 49.

Konunun başında Allah Subhanehu ve Teala'nın gökyüzü varlıklarını yarattığını ve bu yaratılanlar üzerinde tek söz söyleme, onları yönlendirme hakkının da yalnızca Allah Subhanehu ve Teala'ya ait olduğunu belirtmiştim. Aynı şey yeryüzü için de geçerlidir! Nasıl ki bugün Allah Subhanehu ve Teala'nın kanunları dışında kanun teşri edenler, gökyüzü varlıkları için de kanun yapamıyorlarsa, buna hakları yoksa, aynı şekilde yeryüzü için de kanun teşri etmeye hakları yoktur. Çünkü Allah, hem göğün hem de yeryüzünün Rabbidir.

"O, göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların Rabbidir."[169]

İnsanları yönetmek, onlar için kanun teşri etmek ile gökyüzü ve gezegenleri yönetip idare etmek aynı şeydir. İkisi arasında hiçbir fark yoktur. Çünkü ikisinin de Rabbi, sahibi, mâliki, hâlıkı yalnızca Allah Subhanehu ve Teala'dır. Bu yüzden İbrahim Aleyhis selam da kendi döneminin tâğutlarına bu örneği vermiş ve gökyüzü ile yeryüzünün Rabbinin, yalnızca Allah Subhanehu ve Teala olduğunu söylemişti.

"Allah, kendisine hükümdarlık verdi diye (şımarıp böbürlenerek) Rabbi hakkında İbrahim ile tartışanı görmedin mi? Hani İbrahim; "Benim Rabbim diriltir, öldürür." demiş; o da; "Ben de diriltir, öldürürüm" demişti. (Bunun üzerine) İbrahim; "(O halde) Şüphesiz Allah güneşi doğudan getirir, sen de onu batıdan getir (de görelim)" deyince, kâfir şaşırıp kaldı. Zaten Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez."[170]

Şimdi sana, Allah Subhanehu ve Teala'nın kanunları yerine, yeni kanunlar teşri eden ve insanları bununla yöneten kişilerin "tâğut ve kâfir" olduklarını gösteren bir kısım deliller sunayım:

---

[169] Nebe Suresi: 37.
[170] Bakara Suresi: 258.

"Bera b. Azib bize şu rivâyeti aktardı:

Rasulullah Sallallahu aleyhi ve sellem, yüzü kömürle siyaha boyanmış ve değnekle dayak yemiş bir Yahudi ile karşılaştı. Onu çağırıp "Bu halin nedir?" *diye sordu. Bu kişi: "Ben zina ettim. Yöneticilerimiz de bana bu cezayı uyguladılar", dedi. Rasulullah Sallallahu aleyhi ve sellem:* "Zina edenin cezasını kitabınızda bu şekilde mi buluyorsunuz?" *buyurdu. Adam: "Evet" dedi. Rasulullah Sallallahu aleyhi ve sellem bunun üzerine onların âlimlerinden bir kişiyi çağırarak:*

"Musa'ya Tevrat'ı indiren Allah aşkına söyle, kitabınızda zina edenin cezasını böyle mi buluyorsunuz?" *buyurdu. Adam dedi ki: "Hayır, böyle bulmuyoruz. Eğer bana Allah adına yemin verdirmeseydin sana gerçeği haber vermeyecektim. Biz Kitabımızda zina edenin cezasını recm (taşlayarak öldürme) şeklinde bulmaktayız. Fakat zina, bizim ileri gelenlerimiz içerisinde çoğaldı. Dolayısıyla asil bir kimseyi zina ederken yakaladığımızda onu bırakır, avamdan/halktan birisini yakaladığımızda ise ona ceza uygulardık. İşte bu yüzden dedik ki, hem ileri gelen asil kimseye, hem de sıradan birisine beraberce tatbik edebileceğimiz bir ceza üzerinde birleşelim. Böylece recm yerine, yüzü kömürle siyahlatma ve değnekle sopalama üzerinde birleştik," dedi. Bunun üzerine:*

"Kim Allah'ın hükümleri ile hükmetmezse, işte onlar kâfirlerin ta kendileridir."[171] *âyeti nazil oldu."*[172]

---

[171] Maide Suresi: 44.

[172] Müslim, *Kitabu'l-Hudud,* 28/1700 s. 1327*;* Ebu Davud, *Hudud,* 4447, 4448; Nesai, *Tefsir,* 164.

"Allah Subhanehu ve Teala ehli kitap olan o insanlara da birtakım kanunlarını teşrî etmiş ve onları bu yasaları uygulamak ile sorumlu tutmuştur. Fakat onlar yukarıda da bahsedildiği gibi Allah Subhanehu ve Teala'nın zina suçu işleyen kişilere dair teşrî etmiş olduğu recm hükmüne rağmen, farklı bir teşrî de bulunarak, Allah Subhanehu ve teala'nın bu yasasını değiştirmişlerdir. Yapmış oldukları bu fiil ise onların kâfir olmalarına neden olmuştur.

Dikkat edilmesi gereken hususlardan biri de, bu kişiler Allah Subhanehu ve Teala'nın zina işlemek suçtur demesine ve bunun için ceza uygulayın emrine muhalefet etmemişlerdir. Allah Subhanehu ve Teala emrettiği için zinayı suç görmüş ve bunu yapana da ceza uygulamışlardır. Şimdi size soralım:

Bu insanlar zinanın suç olduğunu kabul ettiler, fakat günümüz yönetimleri bunun bir suç olduğunu kabul etmez, aksine bunun bir özgürlük olduğunu söyleyerek insanların bu pisliği işlemeleri adına genelevleri gibi kurumları işlettirip, bunu meşru bir hale getirirler. Hatta son dönemlerde gündemde olan eşcinseller için özgürlük hakkı verildiği ve onların istediklerini yapmakta özgür olduklarını savunarak, onları koruyup, buna teşvik ettikleri malumunuzdur.

Bu insanlar (ehli kitap), Allah Subhanehu ve Teala bu işi yapanlara ceza uygulayın dediği için, bu cürmü işleyenlere ceza da uyguluyorlardı, fakat günümüz yönetimleri bu pis işi yapana ceza uygulanmasının doğru olmadığını savunmaktadırlar.

Bu insanlar (ehli kitap), sürekli olarak değil, sadece bazı zamanlar Allah Subhanehu ve Teala'nın hükmü ile hükmetmeyi terk ettiler, fakat günümüz yönetimleri bırakın bazı zamanlarda Kur'an ile hükmü terk etmeyi, aksine Kur'an'ı tamamen yü-

rürlükten kaldırarak onu hüküm kitabı olarak görmemektedirler.

Sorumuz şu:

Bizden önce yaşamış olan ehli kitap yaptıkları bu fiilleri ile kâfir oldularsa, günümüzde yönetimde bulunan ve Allah Subhanehu ve Teala'nın hükümlerini yok sayıp, onların yerine kendi kanunlarını uydurarak insanlara bunlarla hükmeden kişilerin durumu nedir?"[173]

Gördüğün gibi, Rasulullah Sallallahu aleyhi ve sellem dönemindeki ehli kitap yöneticileri, asıl olarak insanlara ellerindeki kitapla, yani Tevrat ile hüküm veriyorlardı. Fakat menfaat ve çıkarları söz konusu olduğunda tamamen Allah'ın hükmünü iptal etmek yerine, onun üzerinde değişiklikler yapıyorlardı. Bu amelleri neticesinde kâfir oldular. Çünkü yapılan basit bir şey değil, bu açıkça Allah Subhanehu ve Teala'nın hakkını gasp etmeye çalışmak ve O'nunla bu konuda mücadeleye girmektir.

"Şüphesiz Tevrat'ı biz indirdik. İçinde bir hidayet, bir nur vardır. (Allah'a) teslim olmuş nebiler, onunla Yahudilere hüküm verirlerdi. Kendilerini Rabb'e adamış kimseler ile âlimler de öylece hükmederlerdi. Çünkü bunlar Allah'ın kitabını korumakla görevlendirilmişlerdi. Onlar Tevrat'ın hak olduğuna da şahit idiler. Şu hâlde, siz de insanlardan korkmayın, benden korkun ve âyetlerimi az bir karşılığa değişmeyin. Kim Allah'ın indirdiği ile hükmetmezse işte onlar kâfirlerin ta kendileridir."[174]

Allah Subhanehu ve Teala'nın kanunları olmasına rağmen başka kanunlar teşri eden kişilerin, "tâğut ve kâfir" olduklarını gösteren bir delil daha sunayım:

---

[173] *Kur'an-ı Kerimde Üç Temel Kâide,* s. 100, 101, Hüccet Yayınları.
[174] Maide Suresi: 44.

"Haram ayları ertelemek, ancak küfürde daha da ileri gitmektir ki, bununla inkâr edenler saptırılır. Allah'ın haram kıldığı ayların sayısına uygun getirip, böylece Allah'ın haram kıldığını helâl kılmak için haram ayı bir yıl helâl, bir yıl haram sayıyorlar. Onların bu çirkin işleri, kendilerine süslenip güzel gösterildi. Allah, inkârcı toplumu doğru yola iletmez."[175]

"Mekkeli müşrikler, Allah Subhanehu ve Teala'nın haram ay diye adlandırdığı; Zilkâde, Zilhicce, Muharrem ve Recep aylarında kan dökmenin Allah Subhanehu ve Teala tarafından yasaklandığını biliyorlardı. Bu, Allah Subhanehu ve Teala'nın hükme bağlamış olduğu bir kanunuydu. Fakat Mekkeli müşrikler bu ayların yasaklığına bazı zamanlar uymalarının yanında, yine bu aylarda savaşmaları gerektiğinde haram ayları sonraki aylara erteleyerek, haram olan ayda savaşıyorlardı.

Âyette Allah Subhanehu ve Teala'nın haram (yasak) kıldığını helâl (serbest) kılmak için bu hükmü verdiler deniyor. Yani Allah Subhanehu ve Teala'nın yasak olarak hükme bağladığı bir kanununu, onlar, meclislerinde yeni kanun yaparak serbest hale getirdiklerinden dolayı, Allah Subhanehu ve Teala onları küfürde ileri giden kâfirler olarak adlandırıyor. Mekkeli müşrikler meclislerinde buna benzer kanunlar belirliyor ve insanlara bunlarla hükmediyorlardı. Bu Mekkeli müşriklerin parlamentolarında savaş hukukuna dair verdikleri şeriât dışı bir hükmün örneğiydi sadece.

Allah Subhanehu ve Teala'nın hükmünü tamamen yürürlükten kaldırmayıp da, sadece yerini değişmek küfürde ileri gitmekse, Allah Subhanehu ve Teala'nın hükmünü tamamen yürürlükten kal-

[175] Tevbe Suresi: 37.

dırıp da, yerine farklı kanunlar ile hükmetmenin sonucunu varın siz düşünün!"[176]

İbn Cerir ve Muhammed b. İshak bu âyet hakkında şöyle derler:

"Yani Allah'ın yasağını serbest, serbestini de yasak yapmayın. Nitekim müşrikler böyle yaparlardı. Onların yaptıkları ay değiştirme olayı küfürde ileri gitmektir..."[177]

Düşün ki günümüz yöneticileri bir gün parlamentolarında yeni bir kanun teşri ediyorlar. Bu kanun da, namazın günde beş vakit değil, iki vakit kılınacağına dair veya bu kanun, ramazan ayında bir ay değil, on gün oruç tutulacağını emrediyor. Ya da kıblenin Kabe'ye doğru değil de, başkente doğru olacağına dair kanun teşri ediyorlar.

Bu kişilerin teşri etmiş oldukları kanunlar ve bunu yapan kişiler hakkında ne dersin? Bu kişilerin çıkarmış oldukları bu kanunları ile kâfir olacaklarından şüphe eder misin? Tabi ki de etmezsin değil mi! Çünkü Allah *Subhanehu ve Teala*, bu konular ile ilgili hükümlerini koymuş ve bu hükümleri kitabında açıkça beyan etmiştir. Oysaki bu misalde çıkartmış oldukları kanunlar ile namazı veya orucu tamamen yasaklamamış, insanların namazları esnasında dönecekleri bir kıbleyi tamamen ortadan kaldırmamışlardır. Fakat bu kadarını dâhi yapsalar, bu onların kâfir olmaları için yeterli bir sebeptir.

Âlemlerin Rabbi olan Allah *Subhanehu ve Teala*'yı şahit tutarak söylüyorum ki, nasıl ki Allah *Subhanehu ve Teala*'nın bu tür hükümlerini değiştirmek, yeni hükümler teşri etmek küfür ise aynı şekilde Allah *Subhanehu ve Teala*'nın "içki yasaktır" hükmüne karşı "içki içmek ve üretmek serbesttir" de-

[176] *Yaratan Allah Yöneten Kim,* s. 60, 61, Hüccet Yayınları.
[177] İbn Kesir, *Tefsir'ul Kur'ân'il Azim,* 4/453.

mek, "zina yasaktır" hükmüne karşı "zina serbesttir, dileyen bizim kontrolümüz altında çalışan genelevlerine gidebilir" demek, "kumar yasaktır" hükmüne karşı "kumar serbesttir, hatta milli piyango devlet eli ile işletilir" demek ve buna benzer hükümler teşri etmek de küfürdür ve sahibini Firavun gibi, Ebu Leheb gibi, Ebu Cehil gibi kâfir eder!

"De ki: Allah'ın size indirdiği; sizin de, bir kısmını helâl-serbest, bir kısmını haram-yasak kıldığınız rızıklar hakkında ne dersiniz?" De ki: Bunun için Allah mı size izin verdi! Yoksa Allah'a iftira mı ediyorsunuz?"[178]

İnsanlar için kanun teşri etmek ve bu kanunlar ile onları yönetmek, yalnızca Allah *Subhanehu ve Teala*'ya ait olan bir ilâhlık vasfıdır. Ondan başkasının böyle bir hakkı ve yetkisi yoktur. Bundan dolayı Allah'ın yasak dediğine serbest, serbest dediğine ise yasak diyen kişiler için Allah *Subhanehu ve Teala* şöyle buyurmaktadır: **"De ki: Bunun için Allah mı size izin verdi!"** Şayet yasaklamak ve serbest bırakmak için kişinin elinde Allah *Subhanehu ve Teala*'dan bir belge, izin yoksa – ki olamaz- o halde bunu yapan kişiler âyette de buyrulduğu gibi **"Yoksa Allah'a iftira mı ediyorsunuz?"** açıkça âlemlerin Rabbine iftira da bulunmuş olmaktadır.

Mekkeli müşriklerin, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın serbest kılıp hükme bağladığı birtakım kanunlarına rağmen, yasak koyarak kanun teşri ettiklerini bildiren bir âyet-i kerime de şudur:

"Allah'a ortak koşanlar/müşrikler diyecekler ki: Eğer Allah dileseydi, biz de ortak (şirk) koşmazdık, babalarımız da."

[178] Yunus Suresi: 59.

Allah Subhanehu ve Teala âyete "müşrikler şöyle diyecekler" diye başlayarak, bir kısım insanların kâfir olduklarını bildirmektedir. Peki, bu kişiler ne yaptılar da Rabbimiz âyetin girişinde onları tekfir etti ve bu kişiler de kendi şirklerine şahitlik ettiler? Bak âyetin devamında Rabbimiz onların amellerini nasıl açıklıyor:

"Hiçbir şeyi de haram kılmazdık/yasak etmezdik."

Demek ki Allah Subhanehu ve Teala'nın serbest dediği bir şeyi yasak etmek, kişinin kâfir olmasına sebep oluyormuş!

Konuyu daha fazla uzatmamak için bu kadarı ile yetiniyorum. Çünkü Kur'an ve Sünnette bu konu ile ilgili oldukça fazla nas bulunmaktadır. Fakat bu kadarı ile sen de gördün ki, Allah Subhanehu ve Teala'nın kanunları olmasına rağmen, onun yerine yeni kanunlar çıkarmak, Allah'ın kullarını bunlarla yönetmek, açıkça Allah Subhanehu ve Teala ile mücadeleye girmektir. Bunu yapan kişiler ise Allah'a karşı hadlerini aştıklarından ötürü "tâğut" ismini almaktadırlar. Günümüzdeki tâğutlara örnek olacak bir grup da bunlardır. Bu tâğutları da tekfir ederek, onların ilâhlık iddialarını inkâr etmek, Kelime-i Tevhidin "Lâ ilâhe" kısmını oluşturmaktadır.

Diğer başlığa geçmeden önce, bu mesele ile ilgili insanların birçoğunun öne sürmüş oldukları bazı iddia ve şüphelere birkaç başlık altında kısaca cevap vereceğim. Böylece senin de aklında bu tür şüpheler varsa, bunları da Allah'ın yardımı ile gidermiş oluruz. Gel şimdi bu şüpheleri birlikte inceleyelim…

BEĞENMİYORSAN BAŞKA ÜLKEYE GİT

"Bu ülke de diğer birçok ülke gibi demokrasi ile yönetilmektedir. Bu kanunlar da yıllardır işliyor. Şayet siz memnun değilseniz, bu yönetimi beğenmiyorsanız, o zaman bu ülkeyi terk edip başka bir ülkeye gidin."

Maalesef bu tür sözleri bugün insanların birçoğundan duymaktayız. Fakat bu söz bana hiçte yabancı gelmeyen ve ayrıca yüzyıllardır Allah Subhanehu ve Teala'nın kanunlarını isteyen Müslümanların duydukları sözün aynısıdır. "Ya bizim düzenimizi kabul et, ya da burayı terk et!" "Ya bizim dinimize girersin, ya da seni bu ülkeden süreriz!" "Ya sev ya da terk et!"

İnsanları Allah Subhanehu ve Teala'ya kulluk etmeye ve tâğutları tekfir ederek, onları inkâr etmeye dâvet eden Peygamberler ve beraberindeki müminler, Kur'an-ı Kerim'in de ifadesiyle, kavimlerinin bu tür sözleri ile karşılaşmışlar, hatta birçoğu yaşadıkları topraklardan kovulmuşlardır.

"Şuayb'in kavminden büyüklük taslayan ileri gelenler dediler ki: Ey Şuayb! Andolsun, ya kesinlikle bizim dinimize dönersiniz ya da mutlaka seni ve seninle birlikte inananları memleketimizden çıkarırız. Şuayb, İstemesek de mi? dedi."[179]

[179] Araf Suresi: 88.

"Kâfirler Peygamberlerine; "Andolsun, ya sizi yurdumuzdan çıkaracağız, ya da bizim dinimize dönersiniz" dediler. Rableri de onlara şöyle vahiy etti: Biz zalimleri mutlaka yok edeceğiz."[180]

"Onlar, haksız yere, sırf "Rabbimiz Allah'tır" demelerinden dolayı yurtlarından çıkarılmış kimselerdir…"[181]

Âyetlerde de gördüğün gibi bu tür sözler ile daha önceden de Peygamberler ve Müslümanlar karşılaşmış ve bir kısmı da yurtlarından çıkarılmışlardır. Buna örnek olacak başka bir olay da, Rasulullah *Sallallahu aleyhi ve sellem*'dir. Kâfir olan kavmi onu da yurdundan çıkartmış ve o da Taif'e gitmiş, orada da müşrikler tarafından taşlanarak kovulmuştu. Günümüzde bazı insanlar bir yandan "timsah gözyaşlarıyla" Peygamberimizin yaşadığı bu olayı anlatıyor, diğer yandan da Peygamberimizin yapmış olduğu dâveti sürdüren Müslümanlara aynı muameleyi yapıyorlar. Emin ol ki bugün benzer sözleri Müslümanlar için sarf eden kişiler, Rasulullah *Sallallahu aleyhi ve sellem*'i yurdundan çıkaran insanlardan farksızdırlar!

Konuyla ilgili bir diğer husus ise; yerin ve göğün Rabbi, sahibi Allah *Subhanehu ve Teala* iken, üzerinde yaşadığımız şu arz yalnızca O'nun mülkiyetindeyken, insanlardan bir kısmı kalkıp da Allah'ın şeriâtını isteyen insanlara; "Beğenmiyorsan başka ülkeye git" demektedirler. Sence asıl gitmesi gereken kişiler, Allah'ın arzında O'nun dediği olmalıdır diyenler midir, yoksa bunu kabul etmeyenler midir?

[180] İbrahim Suresi: 13.
[181] Hac Suresi: 40.

O ZAMAN BU DEVLETİN ELEKTRİĞİNİ, SUYUNU, YOLUNU KULLANMA

"Mademki bu yönetimin tâğut olduğunu söylüyorsunuz, o halde niçin imkânlarından faydalanıyorsunuz? Bir yandan Allah'ın kitabı ile yönetmeyenlerin kâfir olduklarını söylüyorsunuz, diğer taraftan da elektrik, su, doğalgaz gibi imkânlarından faydalanıyor, yolları ve toplu taşıma araçlarını kullanıyorsunuz!"

Bu da toplumumuz tarafından, kendilerine yapılan dâvet karşısında genellikle öne sürülen şüphelerden birisidir. Belki senin de aklına böyle bir şüphe gelmiştir diye buna da cevap vermeye çalışacağım.

Şurası bir gerçektir ki, şayet Müslümanlar bu devletin elektriğinden, suyundan, gazından, yolundan ve buna benzer diğer hizmetlerinden faydalanıyorsa, bunun bedelini fazlasıyla ödüyorlar zaten. Yani devlet bunları halkına bedavaya vermiyor ki, minnet altında kalalım! Hatta bırak bedava olmasını, alması gereken bedelin kat kat fazlasını alıyor. Ben sana sorayım, ödemiş olduğun faturaların üzerine bakıyor musun? Ödediğin para sadece tükettiğinin karşılığı değil, bunun dışında farklı isimlerde de senden bir sürü para alıyorlar! Hatta bu mesele insanların birçoğu tarafından da kabul edilmiş ve sosyal medyada insanlar, yapılanın zulüm olduğunu anlatarak devletin kendilerinden haksız yere para almasından şikâyetçi! Yani ben bu devletin elektriğini kullanıyorsam, aslında, bunu fazlasıyla ödediğim için devletin minnet altında kalması gerekir, benim değil!

Dahası, senin de inkâr edemeyeceğin bir gerçektir ki, devletin imkân diye insanlara sağlamış olduğu her şeyden, vergi adı altında bir vererek on almasıdır!

Meselenin diğer bir boyutu ise İslâm, kâfir de olsalar kendileri ile para karşılığında ticaret yapılmasını yasaklamaz. Fazlasıyla paramı veriyorum, elektrik alıyorum! Nitekim Peygamberimiz de Mekkeli tağutların yaptığı yolları kullanmış ve onlarla para karşılığında ticari ilişkilerde bulunmuştur. Yasak olan; su, elektrik, doğalgaz veya yol gibi imkânlarını kullanıyoruz diye, onların Müslüman olduklarına inanmak veya onlara her konuda itaat edip tâbi olmaktır!

BUNLAR YAVAŞ YAVAŞ ŞERİÂTI GETİRECEK

"Siz, bu yönetimin küfür düzeni olduğunu ve yöneticilerinin de tâğut olduklarını söylüyorsunuz. Fakat önceki düzenlere nazaran, bu yönetimin İslâm adına düzenlemeler yaptığını ve zamanla şeriâtı getireceklerine inanıyorum. Artık bayanların başörtülü bir şekilde okullara ve iş yerlerine gidebilmeleri, insanların rahatça ibâdetlerini yapmalarına imkânlar sağlanması ve bunlar gibi olumlu gelişmeler, şeriâtın geleceğine dair alametlerdir. Sonuçta Peygamberimiz de hemen şeriâtı getiremedi ve bu onun zamanında da yavaş yavaş oldu."

Bu iddia özellikle dindar olarak bilinen kesimler tarafından öne sürülen ve insanlar arasında da oldukça meşhur olmuş şüphelerden birisidir. Fakat öne sürülen bu şüphenin ne İslâm açısından, ne de realitede gerçeğe dayalı bir yanı vardır.

Önce bu şüpheyi realite açısından cevaplarsak şunu bilmemiz gerekir ki, bir devletin, halkının giyim kuşamlarında, inançlarına uygun yaşamaları için onlara kolaylık sağlaması, yani isteyenin başörtüsü takması, isteyenin başı açık gezmesi, lâik denilen rejimin yapısı gereği olması gereken bir düzenlemedir. Sana sorayım:

Bugünün yönetimi, bayanların başörtülü okula ve devlet kurumlarında çalışabilmelerini İslâm'ın emri olduğu için mi sağladı, yoksa lâik düzenlerde bu hak insanlara tanındığı için mi? Elbette lâikliğin gereklerinden olduğu için bunu yaptı. Dolayısı ile bundan önceki yöneticiler, lâikliğin insanlara sağladığı bu haktan onları mahrum

etmişlerdi. O halde lâikliğin kurallarına göre davranan yöneticilerin yaptıkları bu tür icraatlarını, şeriâtın geleceğine alâmeti olarak görmek doğru olmaz.

Kaldı ki yavaş yavaş şeriâtı getirecekleri düşünülen insanların konuştuklarına ve yaptıklarına bakarsak, asla böyle bir şeyin mümkün olmayacağını, hatta bu yönetim vesilesi ile insanların daha da çok şeriâttan uzaklaşacaklarını rahat bir şekilde görebiliriz. Örneğin çok iyi biliyoruz ki eşcinsellik şeriâtın kat'i bir şekilde yasakladığı bir cürümdür ve Lut Aleyhi selam döneminde bu çirkin fiili işleyen kavim helak edilmiştir. Söz konusu yönetimin iktidara gelmesi ile bu ve benzeri gayri İslâmî ve gayri insanî çirkin işler önceki yönetimlere nazaran daha da artmıştır ve daha önce eşcinsellere verilmeyen haklar bu yönetimin onayı ile verilmiştir. Bununla birlikte içki fabrikalarının önceki dönemlere göre daha fazla arttığını övünerek söylüyorlar. Yine parti düzenlerinin lâiklik ve demokrasi ilkelerine dayandığını, bu çizgiden de asla ayrılmayacaklarını, partilerinin din eksenli bir parti olmadığını açıkça ifade ediyorlar. Lâiklik denilen bu yönetim şeklinin de; din kurallarının, yani şeriâtın, yani daha açık bir ifade ile Allah'ın devlet işlerine karıştırılmaması anlamına geldiğini herkes biliyor. Bunlar, bu yönetimin şeriâtı getirme gibi bir amacının olmadığını gösteren örneklerden sadece küçük bir kısmıdır. Anlayacağın, bu yönetim aslında şeriâtı getirme çabası içerisinde değil aksine, lâikliğin hakkını en iyi şekilde veren bir yönetimdir! Şimdi konuşma ve icraatlarına bakıldığında, hala bu yönetimin şeriâtı getireceğini söylemek, bu yönetime iftira atmak değil midir?

Bu şüphenin bir de İslâmî boyutu vardır ve bu en önemli hususdur. İslâm, Kur'an yasası dışında kalan diğer yasalara karşı çıkmışken, bu düzenin Allah'a isyan olan küfür düzeni olduğunu söylemişken, bu sistem ile şeriâtın geleceğini nasıl düşünebiliriz? Allah Subhanehu ve

Teala'nın küfür ve isyan dediği, gayri meşru ve batıl olan yollarla hak olan bir davanın mücadelesi nasıl verilebilir? Hakkın yolu da, batılın yolları da bellidir ve birbirinden tamamen ayrılmıştır.

"Hak ile batıl birbirinden tamamen ayrılmıştır…"[182]

İslâm, insanları küfür ve şirk bataklığından kurtarmak ve kulları, yalnızca Allah Subhanehu ve Teala'ya kulluğa dâvet etmek için gönderilmiş bir dindir. Dinin gönderilme amacı bu olmasına rağmen, nasıl olur da aynı din, küfür ve şirk olarak isimlendirdiği amelleri insanların işlemesine cevaz verebilir! Bu yönetimin şeriâtı getirme gibi bir derdinin olmadığını yaptıkları icraatlar ile kısaca örneklendirdim. Buna rağmen gerçekten de amaçları şeriâtı getirmek olsa dâhi, yalnızca Allah Subhanehu ve Teala'ya ait olan kanun koyma hakkını kendilerinde gördükleri için, hakimiyet kayıtsız şartsız milletindir gibi küfür sözleri telaffuz edip ona göre beşeri kanunlar çıkardıkları için, Yahudileri ve Hristiyanları "kadim dostlar" edindikleri için ve bunlar gibi küfür ameller ve sözler sarf ettikleri için, şeriât getirme yolunda kâfir olmuş olurlar! Çünkü kişinin niyeti ne olursa olsun, işlemiş olduğu bir küfür veya şirk ameliyle kâfir olur.

İşin en üzücü tarafı ise bu şüphenin, hayatını tevhid ve şirk mücadelesi için geçiren, şirk ve küfür düzenlerini yıkmak için gönderilen, bu uğurda malından, canından, evlatlarından dâhi vazgeçmeyi göze alan, Allah'a isyan olabilecek amellerden insanlar arasında en önce kaçınan Peygamberimiz Sallallahu aleyhi ve sellem'e örnek gösterilmesidir. Evet, Peygamberimiz de şeriât düzenini hemen getiremedi, bu doğru. Fakat onun bu süreçte, Mekke tâğutlarına ait parlamento olan "Darun Nedve"de onlarla birlikte yer aldığını, Allah Subhanehu ve Teala'nın kendisine vahiy ettiği yasalar olmasına rağmen, o parlamentoda yeni

[182] Bakara Suresi: 256.

kanunlar teşri ettiğini, küfür olan sözleri söylediğini, Yahudi ve Hristiyanları "kadim dost" edindiğini söyleyebilir miyiz? Asla söyleyemeyiz. Şayet böyle bir şey söylersek, ona karşı büyük bir iftira etmiş ve yalan konuşmuş oluruz. Oysaki Peygamberimize de böyle bir düzene girme imkânı Mekke tâğutları tarafından verilmişti:

"...Utbe bin Rabia kalktı ve Rasulullah Sallallahu ve Sellem'in yanına gidip oturdu. Dedi ki:

Kardeşimin oğlu! Sen bizim aşiretimiz arasında nasıl da asil birisi olduğunu, nesebinin nasıl bir yer tuttuğunu çok iyi biliyorsun. Fakat sen kavmine pek büyük bir işle geldin. Onunla birlikteliklerini darmadağın ettin. İlâhlarını, dinlerini ona sebep ayıpladın. Yine ondan ötürü geçmiş atalarının kâfir olduklarını söyledin! Şimdi beni dinle, ben sana bazı tekliflerde bulunacağım. Sen de bu teklifler üzerinde düşün. Belki bu tekliflerden birisini kabul edersin. Rasulullah Sallallahu ve Sellem'de ona:

Söyle Ebu'l Velid, seni dinliyorum, *diye karşılık verdi. Utbe dedi ki:*

Kardeşimin oğlu! Eğer bu getirdiğin dava ile istediğin mal sahibi olmaksa, senin için mallarımızdan mal toplarız, aramızda en zenginimiz sen olursun. Eğer bununla bir şeref elde etmek istiyorsan, seni başımıza geçirelim ve sensiz hiçbir işi karara bağlamayalım. Eğer bununla bize kral olmak istiyorsan seni kendimize kral yapalım..."[183]

O gün Mekke tâğutlarından ve meclis yöneticilerinden birisi olan Utbe b. Rabia, diğer tâğutların da onayı ile Allah Rasulü Sallallahu ve Sellem'e gelerek bu tekliflerde bulundu.

[183] İbn Kesir, *Tefsir'ul Kur'ân'il Azim*, Fussilet Suresi tefsiri.

İşte tam fırsatı değil mi! Başkanlık/yöneticilik teklifi… Şayet Allah Rasulü bu teklifi kabul ederse, artık Mekke halkının yöneticisi ve idarecisi olacak. Parlamentoya girecek ve yavaş yavaş İslâm'ı getirmek için kolları sıvayacak. Peki, o ne yaptı dersin? Yapması gerekeni! Kendisine gelen bu teklifi reddetti ve cevap olarak da Utbe'ye Fussilet Suresinin ilk âyetlerini okumaya başladı. Yani aslında Utbe, Rasulullah'a yapmış olduğu bu teklif ile aslında O'nu Allah *Subhanehu ve Teala*'ya şirk koşmaya dâvet etti, Allah Rasulü ise onu tam tersine, yani Allah *Subhanehu ve Teala*'dan başka ilâh, yönetici, kanun koyucu olamayacağı esasına dâvet etti! Mekke halkının üzerinde tek söz sahibi olma fırsatı varken, bunu fırsat değil, ifsat olarak gördü ve böyle bir şeyi aklının ucundan dâhi geçirmedi. O halde Peygamberimizin verdiği mücadeleyi bugünün yöneticilerine kıyas ederek, "Peygamberimizde yavaş yavaş şeriâtı getirdi" demek, başta Allah'a, Kitabına ve dinine olmak üzere, Peygamberimize iftira atmaktan başka bir şey değildir!

Bu şüpheye cevap olarak getirilecek daha birçok âyet ve hadis vardır. Fakat konuyu daha fazla uzatmamak için bu kadarını sana aktardım.

SİSTEM BÖYLE

"Evet, bu düzenin İslâm'a uymadığı doğrudur. Fakat yöneticilerin de –özelde günümüz yöneticilerinin- pek de yapacak bir şeyleri yok. Bu makama geldiklerinde böyle bir düzen vardı zaten. Bu düzeni onlar getirmedi. Yani sistem bozuk, fakat yöneticiler öyle değil."

Yine bu şüphe de, bundan önceki şüphede olduğu gibi genel olarak insanların dindar olarak bilinen kesimleri tarafından öne sürülmektedir. Şimdi buna da kısaca cevap vereyim.

Sana bir soru sorayım! Meyhanede içki dağıtımında çalışan birisini düşün ve aynı şüpheyi bu kişi için de öne sür. Yani bu kişi için de diyelim ki; "Bu adam meyhanede çalışıyor ama aslında kendisi iyi, kötü olan içinde bulunduğu sistem/düzen. Bu yüzden adamın bir günahı olmaz." Sence bu yaklaşım doğru olur mu?

Elbette ki olmaz!

Madem meyhaneler sistem ve düzen olarak bozuk –ki öyle- o halde girmeseydin o düzenin içerisine! Madem girdin, demek ki sen de o düzenin devam etmesi için oradasın. Bu yüzden de, bünyesinde bulunduğun sistemin kurucularıyla aynı suça ortak olmaktasın. Sonuç olarak Şeriâtta; içki dağıtan kişi ile o sistemin kurucusu, oranın herhangi bir işinde çalışan kişi suç ortağıdırlar.

Meyhanenin kurucusuyla veya içkiyi içen kişiyle, onu içmeyip de dağıtan, üzümünü sıkan ve herhangi bir şekilde aracılığını yapan

kişi arasında hüküm olarak hiçbir fark yoktur. Bu konu ile ilgili Allah Rasulü Sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur:

"Yüce Allah içkiyi, içki içeni, içki ikramında bulunanı, satanı, satın alanı, içki malzemesini sıkanı, sıktıranı, içkiyi taşıyanı ve kendisi için içki taşınanı lanetlemiştir."[184]

Yine konu ile ilgili Allah Subhanehu ve Teala kitabında şöyle buyurmuştur:

"Kim iyi bir işe aracılık ederse, onunda o işten bir nasibi olur. Kim kötü bir işe aracılık ederse, onunda ondan bir payı olur. Allah her şeyin karşılığını vericidir."[185]

Âyette de gördüğün gibi Allah Subhanehu ve Teala sadece kötü işi yapanın değil, kötü işe aracılık edenin de o işte payı olduğunu söylüyor. Yani yukarıdaki hadiste de olduğu gibi, haram olan bir işe aracılık ediyorsan, sen de o haramı işleyenin hükmündesin demektir. Küfür olan amele aracılık ediyorsan da, yine aslında o ameli işleyenin hükmündesin demektir. Kaldı ki günümüz yöneticileri küfür olan bu işe aracılık etmiyor, bizzat bu ameli kendileri işliyorlar!

Şimdi tekrar şüpheye dönelim. Evet, diyelim ki bu yönetim, bu sistemi kuran kişiler değil. Fakat bununla birlikte bu sistemde yer almış ve bu sistemin gereğini yerine getirmektedirler. Dolayısı ile İslâm hukukunda bu sistemi kuran kişiler ile bugün bu sistemde görev alan kişiler arasında hiçbir fark yoktur. Nasıl ki gidip bir meyhanede çalışıp da para kazanmak yerine, helal yollarla iş yapmaya bakıyorsak, bu kişiler de gerçekten sahih inanca sahip olsalardı, onlar da

---

[184] *El-Câmi'us-Sağir,* 5/470; Ebu Davud, 3/326. Hadis İbn Ömer'den rivayet edilmiş ve isnadı sahihtir.
[185] Nisa Suresi: 85.

bu sisteme girmeden, İslâmî yollarla dâvet ve çalışmalarını yaparlardı.

Şimdi asıl konumuza, yani günümüz tâğutlarına örnekler vermeye devam edeyim.

İHTİLAFLI MESELELERDE ALLAH'IN KANUNLARI İLE HÜKÜM VERMEYENLER

Rabbimiz Allah Subhanehu ve Teala yegane ilâh olduğu için, anlaşmazlık hâlinde sadece O'nun hükümlerine başvurulabilir. İhtilaflı meselelerin çözüm mercii, herhangi bir problemi karara bağlayacak hükümran O'dur. O el-Hâkem olandır. Haklı veya haksız olanın tespitinde, haksız olana verilecek cezada, haklı olana verilecek mükâfatta son söz O'nundur. Rabbimizin bu sıfatını biraz daha güncel ifadelerle sana açıklayayım:

Bundan önceki başlıkta sana, Rabbimizin kanun teşri etme/kanun yapma hakkından bahsettim. Bu başlıktaki konu ise O'nun kanun olarak teşri ettiği bu hükümlerin, insanların yargılandığı mahkemelerde tatbik edilmesidir. Gerek içki içen, zina eden, hırsızlık yapan, haksız yere bir cana kıyan kişilere tatbik edilecek cezaları, gerek boşanma, nafaka, çocuğun velayeti gibi aile hukukuna dair meseleleri, gerek ölen kişinin miras dağıtımı ve gerekse de buna benzer hayattaki herhangi bir meselede hüküm vermek, yalnızca Allah Subhanehu ve Teala'ya aittir. O'nun bu sıfatı yaratmak, rızık vermek, ölüleri yeniden diriltmek gibi bir sıfattır ve diğerlerinde olamayacağı gibi bu sıfatında da hiç kimse O'na ortak olamaz. Yalnızca O'na ait olan bu hakta, sıradan insanlar bir yana, Peygamberler dâhi söz sahibi olamazlar. Sana bununla ilgili bir örnek vereyim:

Aişe annemiz Radiyallahu anha'dan gelen rivayete göre şöyle demiştir:

Mahzum kabilesinden olan bir kadının yaptığı hırsızlık Kureyşi çok meşgul etmişti ve "Bu kadın için şefaat (aracılık) edebilecek ve Rasulullah ile (affetmesi için) konuşabilecek kim olabilir?" dediler ve sonunda "Rasulullah'ın sevgilisi Usâme'den başkası bunu yapamaz" dediler. Usâme bu konuda (Rasulullah ile) konuşacağını konuştu. Bunun üzerine Rasulullah Sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:

"Sizden önceki toplumlar (bu yüzden) helâk olup gittiler. Onlar; aralarında şerefli kimseler suç işlediklerinde onu cezalandırmaz, bırakırlardı. Zayıf ve düşük kimseler suç işlediklerinde ise onu cezalandırırlardı. Allah'a yemin olsun ki, Muhammedin kızı Fatıma bile hırsızlık etse, onun elini de keserdim."[186]

Bir kadın hırsızlık yapmıştı ve olay mahkemeye taşındı. Hırsızlık suçunun cezası Allah Subhanehu ve Teala'nın şerâtında belli idi. Allah Rasulü Sallallahu aleyhi ve sellem'den hırsızlık yapan kadını affetmesi istendi. Fakat Allah Rasulü Sallallahu aleyhi ve sellem, bir Peygamber dâhi olsa buna yetkili olmadığını, Allah Subhanehu ve Teala'nın hükmü dışında bir hüküm veremeyeceğini çok kesin ve net ifadelerle belirtti:

"Allah'a yemin olsun ki, Muhammedin kızı Fatıma bile hırsızlık etse, (Ona da Allah'ın hükmünü uygular) onun elini de keserdim."

Rabbimiz Allah Subhanehu ve Teala şöyle buyurmuştur:

[186] Tirmizi, *Hudud,* 6; Ebu Davud, *Hudud,* 15.

"Aralarında, Allah'ın indirdiği ile hükmet. Onların arzularına uyma ve Allah'ın sana indirdiğinin bir kısmından (Kur'an'ın bazı hükümlerinden) seni şaşırtmalarından sakın…"[187]

"(Ey Muhammed!) Biz sana Kitab'ı (Kur'an'ı) hak olarak indirdik ki, insanlar arasında Allah'ın sana öğrettikleri ile hüküm veresin. Sakın hainlerin savunucusu olma."[188]

"Hakkında ayrılığa düştüğünüz herhangi bir şeyin hükmü Allah'a aittir. İşte bu, Rabbim Allah'tır. Yalnız O'na tevekkül ettim ve ancak O'na yöneliyorum."[189]

"…Hüküm, yalnızca Allah'a aittir…"[190]

"…O, kendi hükmüne hiç kimseyi ortak kabul etmez."[191]

Bu âyetlerde de görüyorsun ki, insanlar arasında çıkan ihtilaflı herhangi bir meselede hüküm vermek yalnızca Allah Subhanehu ve Teala'ya mahsustur. Bu sadece bizim sorumlu olduğumuz şeriâta özel bir durum değildir. Çünkü Peygamberlere indirilen kitapların indirilme amaçlarından birisi de, insanlar arasında Allah Subhanehu ve Teala'nın kanunları ile hüküm verilmesi içindir.

"Şüphesiz Tevrat'ı biz indirdik. İçinde bir hidayet, bir nur vardır. (Allah'a) teslim olmuş nebiler, onunla Yahudilere hüküm verirlerdi. Kendilerini Rabb'e adamış kimseler ile âlimler de öylece hükmederlerdi. Çünkü bunlar Allah'ın kitabını korumakla görevlendirilmişlerdi. Onlar Tevrat'ın hak olduğuna da şahit idiler. Şu hâlde, siz de insanlardan korkmayın, benden korkun

---

[187] Maide Suresi: 49.
[188] Nisa Suresi: 105.
[189] Şura Suresi: 10.
[190] Yusuf Suresi: 40.
[191] Kehf Suresi: 26.

ve âyetlerimi az bir karşılığa değişmeyin. Kim Allah'ın indirdiği ile hüküm vermezse işte onlar kâfirlerin ta kendileridir."[192]

"İncil'e inananlar, Allah'ın onda indirdiği (hükümler) ile hükmetsinler. Kim Allah'ın indirdiği ile hüküm vermezse işte onlar fasıkların ta kendileridir."[193]

Bu konu ile ilgili Kur'an-ı Kerim'de birçok âyet vardır. Şimdi bu delilleri burada sonlandırarak, şöyle günümüz mahkemelerine bir bakalım. Günümüz mahkemeleri ile ilgili sana bazı sorular sorayım, sen de bu soruların cevabını ver.

İhtilaf yaşayan insanların arasında hangi kanunlar ile hüküm veriliyor?

Evli olan çiftler boşanmak istediklerinde, aralarında neye göre karar veriliyor?

Bir kişi öldüğünde onun miras dağıtımı hangi miras hukukuna göre yapılıyor?

Hırsızlık yapan, insan öldüren veya buna benzer herhangi bir suç işleyen kişilerin cezasını neye göre belirliyorlar?

Bu soruları çoğaltabilirsin. İşte bu tür soruların tümüne verdiğin cevabı sanki duyar gibiyim! TC kanunları ile değil mi? Peki bu hakkı günümüz yönetimine kim verdi? Veya madem insanlar arasında Allah Subhanehu ve Teala'nın kitabı ile hüküm verilmeyecekti, o halde bu kitap niçin indirildi?

Sadece mahkemeler değil, kim anlaşmazlık hallerinde ihtilaflı olan meseleleri Allah Subhanehu ve Teala'nın Kitabına göre çözüme kavuşturmuyorsa, bu kişi veya kurumlar "tâğut" ismini alırlar.

---

[192] Maide Suresi: 44.
[193] Maide Suresi: 47.

"(Ey Muhammed!) Sana indirilen Kur'an'a ve senden önce indirilene inandıklarını iddia edenleri görmüyor musun? Tâğûtu tekfir etmeleri kendilerine emrolunduğu hâlde, onun önünde muhakeme olmak istiyorlar. Şeytan da onları derin bir sapıklığa düşürmek istiyor."[194]

Bu âyette Allah Subhanehu ve Teala, yaşanan bir olaydan bahsediyor. Âyetin nüzul sebebi ile ilgili farklı rivayetler vardır. Fakat bunların hepsi de aynı konu etrafında dönmektedir. Bu âyetin tefsirine bakabilirsin. Fakat ben sana burada konumuzu açıklamak için kısaca değineyim.

Bir münafık ile bir Yahudi arasında anlaşmazlık çıkıyor. Münafık Yahudi'ye bu ihtilaflı meseleyi karara bağlaması ve aralarında hüküm vermesi için Kab b. Eşref'e gitmeyi teklif ediyor. Kab b. Eşref adlı bu kişi, ihtilaflı meselelerde kendisine başvurulan birisidir. Bu sıfattan ötürü Rabbimiz onun için: "Tâğûtu tekfir etmeleri kendilerine emrolunduğu hâlde, onun önünde muhakeme olmak istiyorlar." diye buyurarak, kendisine "tâğut" ismini veriyor. Çünkü böyle bir sıfatı olan kişi, aslında çok büyük bir iddiada bulunmuş oluyor. Bu kişi bu hâli ile "Allah'ın ceza hukuku sistemi varsa, bizim de belirlediğimiz bir ceza hukuku sistemimiz vardır, Allah ihtilaflı meseleleri çözümlüyorsa, biz de bunu kendimize göre yapabiliriz" demiş olmaktadır. Dolayısıyla böylesi birinin haddini aşarak tâğutlaşması ve Allah Subhanehu ve Teala'ya karşı bir mücadele içerisine girerek kâfir olması kaçınılmaz bir sonuçtur.

Bu şekilde hareket eden ve herhangi bir konuda hükmün verirken Kur'an ve Sünneti esas almayan kişi ve kurumlar, Allah Subhanehu ve Teala'ya karşı hadlerini aştıklarından ötürü "tâğut" ismini alırlar. Günü-

[194] Nisa Suresi: 60.

müzdeki tâğutlara örnek olacak gruplardan biri de, bu kişi ve kurumlardır. Bu tâğutları da tekfir ederek onların ilâhlık iddialarını inkâr etmek, Kelime-i Tevhidin "Lâ ilâhe" kısmının kaçınılmaz gereğidir.

Buraya kadar sana "tâğut" kavramına dâhil olan günümüzün bazı kişi ve kurumlarından bahsettim. Tabi ki tâğutlar bunlarla sınırlı değil. Fakat günümüzde ilk karşımıza çıkan tâğutların örnekleri bunlardır. Bu kadarını, bazı şeylerin farkına varabilmemiz ve zihnimizde tâğut kavramının anlaşılır olması için yeterli olacağını düşündüğümden dolayı, konuyu burada bitiriyorum.

Müslüman olduğumuzu söyleyebilmemiz ve İslâm dinine girebilmemiz için, Kelime-i Tevhidin ilk rüknü olan "Lâ ilâhe" kısmında bizden istenen bu esasları yerine getirmemiz gerekir. Şimdi de kelimenin devamında olan ve Kelime-i Tevhidin ikinci rüknünü oluşturan "illâllah" kısmını ve bu kelimenin bize hangi sorumluluklar yüklediğini inceleyelim.

İKİNCİ RÜKÜN; İLLÂLLAH

Kelime-i Tevhidin ikinci rüknünü oluşturan "illâllah" kelimesi, kişinin Allah Subhanehu ve Teala'dan başka ilâh edinmemesi, İslâm dininden çıkartan söz ve fiillerden kaçınması anlamına gelir. Kişi, şirk veya küfür olan herhangi bir ameli işler veya sözü telaffuz ederse, bu hal onun müşrik olmasına ve tövbe edip hâlini düzeltmediği sürece de ebedi olarak cehenneme girmesine sebep olur. Gel şimdi kişinin, Kelime-i Tevhidin ikinci rüknü olan "illâllah" kısmına aykırı olan ve bu nedenle onun İslâm'dan çıkmasına sebep olan "şirk" kavramının ne anlama geldiğini, şirkin kötü akıbetlerinin neler olduğunu ve şirk olan bir kısım amelleri inceleyelim.

"ŞİRK" NE DEMEKTİR

Şirk kelimesi "şe-ri-ke" fiilinden türemiştir. Sözlük manası ise "hisse, pay, ortak, ortak etme, ortak olma" gibi anlamlara gelmektedir. Türkçede kullanılan "şirket" kelimesi, aslında Arapça bir kelimedir. Kelimenin Arapçadaki anlamı ise "ortaklık"tır. Bu kelimeyi Araplar, bir işte birden fazla hak ve söz sahibi olan, iş yerinin idaresi noktasında aynı yetkilere sahip olan ortaklı kurumlar için kullanırlar.

Şirkin şer'i manası ise Allah *Subhanehu ve Teala*'ya ait olan hak ve yetkileri bir başkasında görmek, bir başkasına da vermektir. Dolayısıyla yalnızca Allah'a ait olan sıfatlarda, O'ndan başkasının da pay/yetki sahibi olduğuna inanmak şirktir. Yani herhangi bir vasfında hem O'na inanmak, hem de bir başkasına inanmak şirktir. "Şirk" kelimesinin ism-i faili ise "müşriktir". Yani kim Allah *Subhanehu ve Teala*'ya ait olan sıfat ve yetkileri bir başkasında görür, bu hakkı bir başkasına da verirse, bu kişi şirk koştuğu müşrik olur.

Günümüzde, diğer İslâmî kavramlarda olduğu gibi "şirk ve müşrik" kavramları da oldukça fazla tahrife uğramıştır. Bu yüzden insanlar bu kavramları duyduklarında, akıllarına gerçek manası gelmemektedir. Örneğin "şirk" dendiği zaman kimisi bunu "Allah'ı inkâr etmek" diye anlıyor, kimisi ise kavram hakkında bir tek söz bile söyleyemiyor. Bu korkunç bir durumdur! Böyle olunca kişi kendisinin de Allah *Subhanehu ve Teala*'ya şirk koşacağını aklının ucundan bile geçirmiyor. Hakeza "müşrik" kavramı da böyledir. Bu kavramın içeriği de değiştirilmiştir ve "Allah'ı inkâr eden, O'nun varlığını kabul etmeyen, ateist" manası-

na geldiği zannediliyor. Oysaki, bir kişinin Allah Subhanehu ve Teala'ya şirk koşabilmesi için, O'nun varlığına ve ilâh olduğuna inanması gerekir. Şayet bu kişi Allah'ın varlığını inkâr ediyorsa, haliyle O'na birilerini ortak etmesinin de bir anlamı kalmayacaktır. Bu kişinin de ismi müşrik "ortak eden" değil, kâfir yani "inkâr eden" olacaktır. Buna bir örnek vereyim:

Bir kişi Allah yoktur –haşa- derse, bu kişi Allah Subhanehu ve Teala'nın varlığını inkâr ettiği için kâfir olmuş olur. Fakat bir kişi Allah vardır, O ilâhtır der ve bununla birlikte O'na ait olan; yaratmak, rızık vermek, kanun yapmak gibi herhangi bir sıfatını bir başkasında da görürse, müşrik ismini alır. Bunun en bariz örneklerinden birisi de Mekkeli müşriklerdir. Kitabın ilk kısımlarında müşriklerin Allah inançlarından bahsederek, kısmen de olsa Mekke müşriklerine değinmiştim. Onlar Allah Subhanehu ve Teala'ya inanıyor, O'na ibâdet ediyorlardı ve birçok ilâhlık sıfatına da iman ediyorlardı. Ne var ki put ve ilâhlarını bazı sıfatlarda Allah Subhanehu ve Teala'ya ortak koşuyorlardı. Bir yandan ilâh olarak hem Allah Subhanehu ve Teala'yı kabul ediyorlardı, diğer taraftan da O'ndan başka ilâhlar ediniyorlardı.

"Allah şöyle buyurdu: İki ilâh edinmeyin! O ancak tek ilâhtır. Öyleyse yalnızca benden korkun."[195]

"Onların çoğu, Allah'a şirk koşmadan iman etmezler."[196]

Son âyette de okuduğun gibi insanların çoğu Allah Subhanehu ve Teala'ya iman ederler etmesine de, ancak şirk koşarak! Mutlaka birilerini de O'na ortak ederek. O'na ait olan sıfatlarında birilerine de pay vererek.

[195] Nahl Suresi: 51.
[196] Yusuf Suresi: 106.

Sadece Rasulullah *Sallallahu aleyhi ve Sellem* döneminde değil, hemen hemen tüm kavimlerde de asıl sorun buydu. Yani genel olarak insanlar Allah *Subhanehu ve Teala*'nın varlığını kabul ediyor, O'nun bir kısım ilâhlık sıfatlarını da kabul ediyor, fakat bununla birlikte O'ndan başka ilâhlar da ediniyorlardı. Tabiri yerindeyse tam manasıyla "illâllah" yani ilâh sadece Allah'tır demiyorlardır.

Şirk kavramının ne anlama gediği ile ilgili bu kısa açıklamadan sonra şimdi sana, Allah *Subhanehu ve Teala*'ya şirk koşan bir kişinin başına gelecek olan kötü akıbetlerden ve Kur'an ve Sünnetin şirk olarak isimlendirdiği amellerin bir kısmından bahsedeyim. Tevfik Allah *Subhanehu ve Teala*'dandır.

ŞİRK TÜM İYİ AMELLERİ BOŞA ÇIKARIR

Şayet hayatında şirk varsa yani Allah *Subhanehu ve Teala*'nın sıfatlarına birilerini ortak etmişsen, sadece Allah'a sunmuş olduğun ibâdetlerin dâhi sırf bu yüzden boşa gidecektir. Kıldığın namazının, tuttuğun orucunun, verdiğin sadakanın, yaptığın umre ve haccının Allah *Subhanehu ve Teala* katında hiçbir önemi ve değeri olmayacaktır. Bunların karşılığını asla bulamayacaksın. Çünkü şirk, bütün bu güzel amelleri yok eder!

"(Ey Muhammed!) Deki: Size, işledikleri ameller bakımından en çok zarara uğrayacak olanları bildireyim mi? Onların, dünya hayatındaki çalışmaları boşa gitmiştir. Oysa onlar güzel ameller işlediklerini zannediyorlardı. Onlar, Rablerinin âyetlerini ve O'na kavuşacaklarını inkâr eden ve böylece amelleri boşa giden kimselerdir."

Rablerinin âyetlerini inkâr edenler… Sakın âyetteki bu ibare ile aklına sadece "Ben Allah'ın âyetlerini inkâr ediyorum, Kur'an'ı kabul etmiyorum" demek gelmesin! Çünkü Allah'ın âyetlerini inkâr etmek sadece bunu söylemek ile olmaz. Bu âyetlere hiç bakmamak, âyetlerde istenen şekli ile Allah *Subhanehu ve Teala*'ya kulluk etmemek, âyetlerde açıklanmış olan ilâhlık sıfatlarında birilerini Allah'a ortak etmekte, âyetleri inkâr etmenin farklı bir şeklidir. Şimdi yukarıdaki âyetin son kısmına bir bak!

"Kıyamet gününde bu kişilerin yaptıkları ameller için bir terazi kurmayacağız."[197]

Sevap yok ki, günahlarla ölçmek için bir terazi kurulsun! Hayır namına bilinen ve dünyada işlenen ne varsa, hepsi yok olup gitmiştir. Hiçbirisi ahiret yurduna götürülememiştir!

"…Herkim imanı/tevhidi inkâr ederse, işlediği ameli boşa gider. Ve o, ahirette hüsrana uğrayanlardan olur."[198]

"Kâfir olanlara gelince! Onların hakkı yıkımdır. Allah onların amellerini boşa çıkartmıştır."[199]

İşte şirk öylesine pis bir şey ki, dünyada işlenen ve temiz olarak bilinen hiçbir şeyi bırakmıyor ve kirini hepsine bulaştırıyor. Bu durum bataklıkta temiz elbiseler giyen kişinin durumu gibidir. Oysaki o bataklıktan kurtulmadıkça, asla elbiseleri temiz kalmayacaktır. İstediği kadar temiz elbise giyinsin, hepsi boştur…

Şirk sadece insanların namaz, oruç, hac gibi ibâdetlerini boşa çıkarmaz. Bu öylesine kötü bir şeydir ki, bir Peygamber dâhi hayatına bir adet şirk bulaştırmış olsa, Peygamberliği bile boşa çıkarır! Peygamberler bundan korunmuştur ve onları böyle bir amelden tenzih ederim. Fakat şirkin amelleri nasılda boşa çıkardığını, Rabbimiz Peygamberleri üzerinden beyan etmiştir:

"İşte bu Allah'ın hidayetidir. Kullarından dilediğini ona iletir. Şayet onlarda (Peygamberlerde) Allah'a şirk koşsalardı, yapmakta oldukları amelleri mutlaka boşa giderdi."[200]

---

[197] Kehf Suresi: 105.
[198] Maide Suresi: 5.
[199] Muhammed Suresi: 8.
[200] Enam Suresi: 88.

"(Ey Muhammed!) Sana ve senden önce gönderdiğimiz Peygamberlere şöyle vahiy ettik: Andolsun Allah'a şirk koşarsan, mutlaka amellerin boşa gider ve zarara uğrayanlardan olursun."[201]

İmam Taberî bu konu hakkında şöyle demiştir:

"Bu âyet-i kerime, Allah'a şirk koşmanın korkunç bir şey olduğunu, yüce mertebelerine rağmen, Peygamberler dâhi böyle bir hâle düşecek olsalar, onlarında amellerinin boşa gideceğini, Peygamber olmayan normal insanların (bizlerin) ise böyle bir hâle düştüklerinde hiçbir zaman kurtuluş yolu bulamayacaklarını bildirmektedir."[202]

Muhammed Ali es-Sâbûnî ise şöyle demiştir:

"Eğer o Peygamberler faziletlerine ve derecelerinin yüksekliğine rağmen Allah'a ortak koşsalardı, amelleri elbette ki boşa giderdi. Hâl böyle olunca, başkalarının durumu ne olur?"[203]

[201] Zümer Suresi: 65.
[202] Taberî Tefsiri, 3/523.
[203] Sabûnî, *Safvetü't Tefâsîr,* 2/211.

ŞİRK EN BÜYÜK ZULÜMDÜR

Allah Subhanehu ve Teala'ya ait olan hak ve yetkileri bir başkasına vermek, bilerek veya bilmeyerek, yalnızca O'na ait olan sıfatları bir başkasında görerek O'na birilerini ortak etmek, en büyük zulümdür. Çünkü zulüm, hak sahibine hakkını vermemek ve bir şeyi olması gereken yere koymamak demektir. Bu yüzden müşrik, Allah Subhanehu ve Teala'ya ait olan hakkı O'ndan başkasına verdiği için, en büyük zulmü işleyen zalim kişidir.

İbn Battal, bu konu hakkında şöyle demiştir:

"Zulüm, esasen bir şeyi uygun olmayan yere koymak demektir. Müşrik, bir şeyi olmaması gereken yere koyan kimsenin asıl örneğidir. Çünkü o, kendisini yoktan var edeni, başkasıyla eşit tutmuş ve nimeti onu vermeyen kimseye nispet etmiştir."[204]

Mevdudi şöyle demiştir:

"Zulüm, bir kimseyi hakkından mahrum etmek ve adaletsizce davranmaktır. Şirk büyük bir zulümdür. Çünkü insan, yaratıcısı, rızık ve nimet verenine; yaradılışı ve bu dünyada hoşlandığı şeylerle nimetlenişinde hiçbir katkısı ve ortaklığı bulunmayan varlıkları ortak koşmaktır. Bundan daha büyük bir adaletsizlik olamaz. İnsanın yalnızca Allah'a kulluk etmesi, yaratıcının insan üzerindeki hakkıdır. Fakat müş-

[204] İmam Buhari, *Fethu'l Bârî,* 13/498.

rik, başkalarına kulluk etmekte ve Allah'ın bu hakkını çiğnemektedir."[205]

Şirk öylesine büyük bir zulümdür ki, diğer Peygamberler ve sâlih kişilerin de yaptığı gibi Lokman Aleyhis selam da henüz yeni yeni bir şeyler öğrenecek yaşta olan evladına bu gerçeği anlatmıştır:

"Hani Lokman oğluna öğüt vererek demişti ki: Ey yavrucuğum! Sakın Allah'a ortak koşma. Doğrusu şirk, büyük bir zulümdür."[206]

Muhammed Ali es-Sâbûnî ise şöyle demiştir:

"Ey Muhammed! Kavmine, Lokman Hekim'in oğluna verdiği öğüdü anlat. Hani Lokman, oğluna bir öğütçü, nasihatçi ve mürşid olarak şöyle demişti: Oğlum! Aklını kullan. İnsan olsun, put olsun, çocuk olsun (kim olursa olsun), hiçbir şeyi Allah'a şirk koşma. Şüphesiz ki şirk, çirkin bir şey ve büyük bir zulümdür. Zira o (şirk), bir şeyi, koyulması gereken yerden başka bir yere koymaktır. Kim, yaratanla yaratılanı bir tutarsa, kuşkusuz o, insanların en ahmağı, akıl ve hikmet mantığından en uzak olanıdır."[207]

[205] Mevdudi, *Tefhimu'l Kur'an,* 4/329.
[206] Lokman Suresi: 13.
[207] Sabûnî, *Safvetü't Tefâsîr,* 5/19.

ALLAH ŞİRKİ AFFETMEZ

Kul hakkını gasp etmeyi nasıl bilirsin? Çok kötü bir şey öyle değil mi? Evet, gerçekten de öyledir. Bir insanın hakkına girmek ve ahirette bunun hesabını verebilmek gerçekten çok zordur. Kaldı ki günümüzde de birçok insan bu konuda gayet hassastır. Örneğin birisi, herhangi bir kişinin iyi yönünü referans vereceğinde, ilk öne sürülen şey genelde o kişinin kul hakkı yememesi olur. "Filanca var ya, çok dürüsttür. Kimsenin hakkına girmemiştir" derler. Hiç kimsenin hakkına girmemek, kul hakkını gözetmek çok güzel bir davranıştır. Fakat bundan önce bir şeyi unuttuk farkında mısın?

Allah'ın hakkı!

Evet, kul hakkına girmek çok büyük bir cürümdür. Ama insanlar bu konuda mutlaka ahirette hesaplaşacaklardır. Yani insanlar birbirilerinin hakkını yemişlerse Rablerinin huzuruna çıktıklarında, haksızlık yapanın sevapları alınıp hak sahibine verilecek, eğer sevabı yoksa o zaman da hak sahibinin günahları alınarak, haksızlık eden kişiye verilecektir. Bu şekilde insanlar birbirlerine karşı haklarını ödeyeceklerdir.

Kişi yaşarken Allah *Subhanehu ve Teala*'nın kendisini sorumlu tutuğu görevleri yerine getirmemiş, O'nun haklarını gasp etmiş ve başkalarına vermiş ise, öldükten sonra bunları hiçbir şekilde ahirette telafi edemeyecektir. Peki, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın bizim üzerimizdeki hakkının ne olduğunu biliyor musun?

Hiçbir şeyi O'na şirk koşmamamız…

Enes bin Mâlik *Radiyallahu anhu*, Muâz bin Cebel *Radiyallahu anhu*'nun şöyle dediğini aktarmıştır:

"Peygamber Sallallahu aleyhi ve sellem'in bineğinin arkasına binmiştim. Benimle O'nun arasında semerin arka kaşından başka hiçbir şey yoktu. Allah Rasulü Sallallahu aleyhi ve sellem bana dedi ki:

"Ey Muâz b. Cebel" *Ben de 'buyur ey Allah'ın Rasulü emrindeyim', dedim. Sonra bir süre daha yürüdükten sonra tekrar bana:*

"Ey Muâz b. Cebel" *diye buyurdu. Ben de; 'buyur ey Allah'ın Rasulü emrindeyim', dedim. Bir süre daha yürüdükten sonra bana yine:*

"Ey Muâz b. Cebel" *diye buyurdu. Ben de; 'buyur ey Allah'ın Rasulü emrindeyim', dedim. Sonra şöyle devam etti:*

"Allah'ın kulları üzerindeki hakkı nedir bilir misin?"

Ben; 'Allah ve Rasulü daha iyi bilir', dedim.

"Allah'ın kulları üzerindeki hakkı, yalnızca O'na ibâdet etmeleri ve O'na hiçbir şeyi şirk koşmamalarıdır" *diye buyurdu. Sonra bir süre daha yol aldı. Arkasından:*

"Ey Muâz b. Cebel" *diye buyurdu. Ben de 'buyur ey Allah'ın Rasulü emrindeyim', dedim. O:*

"Peki, kulları bunu yapacak olurlarsa, onların Allah üzerindeki haklarının ne olduğunu bilir misin?" *diye buyurdu. Ben; 'Allah ve Rasulü daha iyi bilir', deyince:*

"Kendilerine azap etmemesidir." *diye buyurdu."*[208]

[208] İmam Nevevi, *Sahih-i Müslim Şerhi,* 1/479.

Hadiste de gördüğün gibi Rabbimizin bizim üzerimizdeki hakkı, hiçbir şeyi O'na şirk koşmamamızdır. Dolayısı ile Rabbimiz kul hakkından önce, bize kendi hakkını soracaktır. Ayrıca, şayet dünya hayatında şirk olan amellerden kaçınmış ve Kelime-i Tevhidin gereğine uygun bir hayat yaşamışsak, o zaman biz kullarının, O'nun üzerinde bir hakkımız olmuş olacaktır.

Bize azap etmemesi, yani cennetine alması…

Yok, eğer biz dünya hayatında şirk olan ameller işlemiş ve bu şekilde Rabbimizin huzuruna varmışsak, işte o zaman –Allah korusun- bizi asla affetmeyecektir ve O'nun hakkını ödeyemediğimiz için cennetine asla bizi kabul etmeyecektir. Çünkü Rabbimiz her şeyi affedebileceğini, fakat şirki asla affetmeyeceğini bildirmiştir.

"Şüphesiz ki Allah, kendisine ortak koşulmasını asla bağışlamaz. Bunun dışında kalan günahları ise dilediği kimseler için bağışlar. Allah'a şirk koşan kişi, şüphesiz büyük bir günah işleyerek iftira etmiş olur."[209]

Cabir *Radiyallahu anhu* Allah Rasulü *Sallallahu aleyhi ve sellem*'den şu hadisi nakletmiştir:

"Rasulullah** Sallallahu aleyhi ve sellem**'e bir adam geldi. Ya Rasulallah! Vacip kılan iki şey nedir, diye sordu. Allah Rasulü:

"Kim Allah'a şirk koşmadan ölürse, ona cennet vacip olur. Kim de Allah'a şirk koşarak ölürse, ona da cehennem vacip olur" *diye buyurdu."*[210]

---

[209] Nisa Suresi: 48.
[210] Müslim, 93; İbn Kesir Tefsiri, 2/573.

MÜŞRİK OLARAK ÖLEN KİŞİ EBEDİYEN CEHENNEMDE KALIR

Kişi dünya hayatında şirk işleyip de tövbe etmeden ölürse, ahirette gün yüzü görmeyecektir! Çünkü bu kişi, dünya hayatında iken yalnızca Allah *Subhanehu ve Teala*'ya ait olan hakkı O'ndan başkasına vermiştir. Kelime-i Tevhide uygun bir hayat yaşamamış ve şirkten uzak durmamıştır. Dolayısıyla söz konusu kişi cehennemden çıkmayacaktır ve azabı hafifletilmeyecektir!

"Bizim âyetlerimizi yalanlayıp da onlara karşı büyüklenenler var ya, işte onlara gök kapıları açılmayacak ve onlar, deve iğne deliğinden girinceye kadar cennete giremeyeceklerdir. Suçluları işte böyle cezalandırırız."[211]

SubhânAllah…

Allah *Subhanehu ve Teala*'nın müşrik olarak ölen kişiler için kullanmış olduğu üsluba bakar mısın?

Deve iğne deliğinden geçmedikçe onlar da cennete giremeyecek!

Nasıl ki deve iğne deliğinden asla geçemez, bu hiçbir zaman mümkün olmayacak bir şey, bir müşrik de bunun gibi asla cennette giremeyecektir. Yani şirk koşan birinin cennete girmesi mümkün olmayacaktır.

---

[211] Araf Suresi: 40.

"Biliniz ki kim Allah'a ortak koşarsa, muhakkak ki Allah ona cenneti haram kılar! Artık onun yeri ateştir ve zalimler için hiçbir yardımcı da yoktur."[212]

Buraya kadar Allah *Subhanehu ve Teala*'ya şirk koşan kişilerin başına gelecek kötü akıbetin sadece küçük bir kısmını yazdım. Fakat bu kadarı ile dâhi, bu işin hiç de şakasının olmadığını ve müşrik olarak ölen kişinin başına gelecek kötü sonucu kısmen de olsa anlamış olduk. O halde gel, şimdi de bu kötü sonucun meydana gelmesine neden olan amellerin bir kısmını inceleyelim. Hangi ameli işlersek "illâllah" yani Allah'tan başka ilâh yoktur sözümüzü bozarak O'ndan başka ilâh edinmiş oluruz, Kur'an ve Sünnetten bunu öğrenelim.

İtaat Şirki

Allah *Subhanehu ve Teala* Kur'an-ı Kerim'de birçok âyette nelerin haram/yasak, nelerin helal/serbest olduğunu, Yahudi ve Hristiyanlarla kurulacak ilişkinin sınırlarını, suçlulara verilecek cezalar gibi hükümleri ana hatlarıyla beyan etmiştir. Rasulü *Sallallahu aleyhi ve sellem*'in sünnetinde ise bu hükümlerin detayları açıklanmaktadır. Bir önceki bölümde de sana anlattığım gibi bu, Allah *Subhanehu ve Teala*'ya ait olan bir haktır. Malumundur ki günümüzde Allah *Subhanehu ve Teala*'nın hükümleri dışında hükümler ile insanları yöneten ve bu hakkı kendilerinde gören birtakım rejim ve partiler vardır. Bu kişiler, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın kanunları olmasına rağmen, bunun yerine kendileri kanun çıkarır ve insanları bu kanunlarla yönetirler. Yani bir tarafta âlemlerin Rabbi olan Allah *Subhanehu ve Teala*'nın teşri etmiş olduğu kanunlar, diğer tarafta ise insanların kendi uydurmuş olduğu kanunlar. Şimdi sana bir soru sorayım:

[212] Maide Suresi: 72.

"Sen kimin kanunlarına itaat ediyorsun?"

Kimin kanunlarını esas alıyorsun? Kimin kanunlarına göre hayatına yön veriyorsun? İnsanların kendi belirledikleri mevcut sistemlerin kanunları değil mi?

Şüphe

"Evet, ben günümüz partilerinden her hangi birisine oy vererek seçmiş olduğum partinin çıkardığı kanunlara itaat ediyorum. Fakat başka seçeneğimiz var mı? Sonuçta kurulmuş bir düzen var. Bu düzenin dışında da başka alternatifimiz yok. Allah'ın düzeni olsaydı, elbette ona itaat ederdik."

Cevap

Belki sen de insanların bir kısmı gibi bu şekilde düşüyor olabilirsin. Eğer öyleyse, emin ol ki bu kabul edilebilir bir gerekçe değil. Niçin mi? Sana bir soru sorayım:

Günümüzdeki düzenlerin sağladığı olanaklarla birçok haram meşru/yasallaştırılarak insanlara sunuluyor. Örneğin içki. Bugün içki içen birisi için şöyle bir şey dememiz doğru olur mu sence:

"Evet, içki içiyorum fakat ne yapalım düzen böyle, başka seçeneğimiz mi var? Yani sonuçta kurulmuş bir düzen. Allah'ın kanunları mı var ki, içki içmeyelim…"

Ne kadar saçma bir mazeret değil mi bu, içki içen birisi için? Evet, düzen böyledir. Fakat sen düzen ne olursa olsun içki içmemekle emrolundun. Şayet bu gerekçe ile içersen, asla mahşerde bunun sorumluluğundan muaf tutulmayacaksın. Yukarıdaki şüphede aynı bunun gibidir. Düzen böyle diye Allah *Subhanehu ve Teala*'nın dışında bir ilâh seçmek ve onun kanunlarına itaat etmek asla olacak şey değildir.

Nasıl ki içki içen kişi, bunu hangi şart ve ortamda içerse içsin haram işlemiş oluyorsa, aynı şekilde kim de hangi şart ve ortamda Allah'ın ilâhlığı noktasında O'ndan başkasına tabi oluyorsa, bu hakkı O'nun dışındakilere veriyorsa şirk işlemiş olur. Yapacağın şey çok basit, Allah'ın kanunları dışında kalan hiçbir kanuna itaat etmeyeceksin! Çünkü Rabbimiz Allah *Subhanehu ve Teala*'nın teşri etmiş olduğu kanunlar dışında farklı kanunlara uymak, tâbi olmak, şirk amellerdendir. Ve bu amel –Allah muhafaza- sahibini müşrik yapar.

"Öyleyse kâfirlere (sakın) itaat etme (ve) onlara karşı bu Kur'an ile büyük bir mücadele ver."[213]

"Ey iman edenler. Kendilerine kitap verilenlerden herhangi bir gruba itaat ederseniz, imanınızdan sonra sizi döndürüp kâfir yaparlar."[214]

Rabbimiz Allah *Subhanehu ve Teala*'nın diğer âyetlerinde olduğu gibi bu âyetinde de bizim için büyük bir ders vardır. Allah *Subhanehu ve Teala* Müslümanlara, kendilerine kitap verilenlere yani Yahudi ve Hristiyanlara itaat etmemelerini emrediyor. Şayet onların kanunlarına itaat edersen, ya seni Yahudi yaparlar, ya da Hristiyan. Çünkü onlar hayat prensiplerini Allah *Subhanehu ve Teala*'nın yasalarına göre belirlemezler. Kanunlarını kendileri belirlerler. Onlar, bu halleri ile yeni bir din ihdas etmiş ve onların kanunlarına tâbi olanlar da, onların dinine girmişlerdir. Peki, günümüzde insanların partiler tarafından yönetildiği ve insanların da kendisine tâbi olduğu kanunlar sence kimin kanunları?

Yahudi ve Hristiyanların…

Yıllar öncesinde Türkiye, kanunlarını çeşitli batılı ülkelerden aldı. Ceza yasası İtalya'dan, idare hukuku Fransa'dan, medeni hukuku

[213] Furkan Suresi: 52.
[214] Al-i İmran Suresi: 100.

İsviçre'den, ceza hukuku Almanya'dan… Evet, belki artık günümüzde Yahudilerden ve Hristiyanlardan bu şekilde kanunlar alınmıyor olabilir. Fakat bugün insanların kendisi ile yönetildiği kanunların asıl kaynağı onlardır. Bugünün yönetim şekli ve hukuku olan demokrasi onlardan alınmıştır. Kaldı ki tâbi olunması yasaklanan kanunlar, sadece Yahudi ve Hristiyanların teşri etmiş oldukları kanunlar değildir. Yasaklanan itaat, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın şariâtına dayanmayan tüm beşeri kanunlara yapılan itaattir.

Bu kanunlara itaat demek, bu kanunları ortaya koyan kişileri ilâh edinmek demektir. Çünkü Allah *Subhanehu ve Teala*'nın kanunları olmasına rağmen bunun yerine kanun yapmak, ilâhlık iddiasından başka bir şey değildir!

"Yoksa onların birtakım ortakları mı var ki, Allah'ın izin vermediği şeyleri, dinden kendilerine teşri/kanun yaptılar? Şayet o fasıl kelimesi olmasaydı, elbette aralarında hüküm verilirdi. Gerçekten zalimler için acıklı bir azap vardır."[215]

Allah *Subhanehu ve Teala*'nın kanunları dışında başka kanunlara itaatin şirk olduğunu gösteren apaçık âyetlerden birisi daha! Onların ortakları mı var! Ki bu ortakları, Allah'ın izin vermediği şeyleri kendilerine kanun yapmışlar.

Allah için sana soruyorum! Bugünün sahte kanun koyucularının hangisinin yaptığı kanun, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın izin verdiği kanundur? Allah içkiye izin mi verdi? Allah kumara izin mi verdi? Allah faize izin mi verdi? Allah mirasta erkeğe de, kadına da bir verilmesine izin mi verdi?

Haşa ve kellâ…

---

[215] Şura Suresi: 21.

İşte Rabbimiz bu âyette soruyor bizlere:

"Yoksa onların birtakım ortakları mı var ki, Allah'ın izin vermediği şeyleri, dinden kendilerine teşri/kanun yaptılar?"

"Şurekâu (ortaklar) ifadesi ile sadece insanların kendilerine yalvardıkları, müracaatta bulundukları, dua ettikleri, ibâdet edip adak kestikleri ve bu şekilde ortak koştukları sahte ilâhlar kastedilmiş değildir. Burada "ortaklar" ile insanların kendilerine Allah ile beraber hüküm koymada ortak kabul ettiği kimseler kast olunmaktadır. Öyle ki, onların ortaya attıkları düşüncelere, akidelere, nazariyelere iman edilir ve ahlaki kaideler, kültürel normlar şeklinde ihdas ettikleri değerler ölçü olarak kabul edilir. Onların icad ettikleri kanunlara, dini törenlere, örf ve adetlere uyulur. Kişisel ve toplumsal hayatı düzenlemede, alışverişte, mahkemelerde, siyasette, yönetimde hep onların kararları esas alınır. İşte bu, o insanların tâbi oldukları/itaat ettikleri şeriâtlarıdır. Yine bu, Allah'ın dininin karşısında kendi başına müstakil bir dindir. Onlar nasıl ki Allah'ın rızası olmadan bir "din" ortaya koymuşlarsa, onlara itaat edenler de Allah'ın rızası olmadan itaat etmişlerdir. İşte Allah'tan gayrısına kulluk nasıl şirkse, bu da öyle şirktir."[216]

Dolayısı ile günümüzde Allah Subhanehu ve Teala'nın şeriâtı dışında farklı bir şeriât ihdas eden kurumlara, meclislere, partilere itaat etmek/oy vermek, Allah'tan gayrı bir ilâh edinmektir ve bu amel Kur'an ve Sünnete göre şirktir. Aynı zamanda böyle bir amel Kelime-i Tevhidin "illâllah" kısmı ile çelişen ve onu bozan bir durumdur.

[216] Mevdudi, *Tefhimu'l Kur'an,* 5/235.

"Yoksa onlar cahiliye devrinin hükmünü mü istiyorlar? Kesin olarak inanan bir toplum için, kimin hükmü Allah'ınkinden daha güzeldir?"[217]

Şimdi diğer başlıklara geçmeden önce konumuzla ilgili gerek senin aklına gelebilecek şüphelere, gerekse de toplumumuz tarafından öne sürülen bazı şüphelere kısaca değinelim.

[217] Maide Suresi: 50.

BİZ ALLAH'TAN BAŞKA İLÂH EDİNMEK KASTI İLE OY VERMİYORUZ Kİ

"Biz oy verirken, Allah'tan başka ilâh edinmek –haşa- niyeti ile oy vermiyoruz ki! Kaldı ki bugün birçok insan bu konuda cahil. Kimse oy verirken Allah'tan başka ilâh edinme gayesi ile oy vermiyor. Ayrıca birtakım hocalar, insanlar bu niyet ile oy vermediklerinden ötürü, bu konudaki cehaletlerinin özür olacağını söylüyorlar."

Gel şimdi bu ümmet için ortaya çıkarılmış en hayırlı hoca olan, insanlar arasındaki en büyük âlim olan Allah Rasulü *Sallallahu aleyhi ve sellem*'e bu şüphemizi götürelim ve bakalım o, bize bu konuda nasıl cevap verecek:

"Onlar hahamlarını ve rahiplerini Allah'tan başka rabler edindiler. Meryem oğlu Mesih'i de. Oysa onlara tek ilâh olan Allah'a ibâdet etmeleri emrolunmuştu. Ondan başka ilâh yoktur. O, müşriklerin koştuğu ortaklardan yüce ve münezzehtir."[218]

"İmam Ahmed, Tirmizi ve İbn Cerir'in muhtelif kanallardan olmak üzere Adiyy İbn Hatim *Radiyallahu anhu*'***dan rivâyetlerine göre, Allah Rasulü*** *Sallallahu aleyhi ve sellem*'***in daveti ona ulaştığında Adiyy Şam'a kaçmıştı. O, cahiliye devrinde Hristiyan olmuştu. Kız kardeşi ve kavminden bir grup esir edildiler. Sonra Allah Rasulü*** *Sallallahu aleyhi ve sellem* ***kız kardeşine ihsanda bulundu ve ona (hediyeler) verdi ve o da kardeşine dönerek onu İslâm'a ve Allah Rasulü*** *Sallallahu aleyhi ve sellem*'***in yanına***

[218] Tevbe Suresi: 31.

gelmeye teşvik etti. Adiyy Medine'ye geldi. Kabilesi Tayy içinde reis olup babası Hatim et-Tâî cömertlikle meşhurdu. İnsanlar onun geldiğini haber verdiler. Adiyy, boynunda gümüşten bir haç olduğu halde Allah Rasulü Sallallahu aleyhi ve sellem'in yanına girdi. Allah Rasulü Sallallahu aleyhi ve sellem:

'Onlar Allah'tan ayrı hahamlarını, rahiplerini rabler edindiler.' *âyetini okudu. Adiyy der ki: Ben: Muhakkak onlar (Yahudiler ve Hristiyanlar), onları (yöneticilerini ve din adamlarını) rab edinmediler ki, dedim. Bunun üzerine Rasulullah Sallallahu aleyhi ve sellem bana:*

"Evet, âlim ve hahamları (yöneticileri) onlara, helali (serbesti) haram (yasak) kıldılar, haramı da helal kıldılar. Ve onlar da kendilerine (yöneticilerine) itaat etti. İşte onların yöneticilerine ibâdet etmesi budur", *buyurdular."*

"Onlar Allah'tan ayrı hahamlarını ve rahiplerini rabler edindiler." *âyetinin tefsirinde Huzeyfe İbn el-Yemman, Abdullah İbn Abbas ve başkaları:*

"Muhakkak ki onlar, onların serbest ve yasak kıldıklarında onlara tâbi olmuşlardır, demişlerdir."[219]

İşte gördüğün gibi… Adiyy b. Hatim Radiyallahu anhu ve onun kavmi, dönemin ehli kitap yöneticilerine itaat ederken, bu itaatin onları ilâh edinmek ve onlara ibâdet etmek manasına geldiğinin farkında değillerdi. Onlara itaat ederken "Bunlar bizim ilâhımızdır, biz onları ilâh edinmek kastıyla itaat ediyoruz" demiyorlardı. Çünkü Allah Rasulü'ne verdiği cevap bu görüşü doğrulamakta:

[219] İbn Kesir, *Tefsir'ul Kur'ân'il Azim,* 4/438.

"Adiyy der ki: Ben: Muhakkak onlar (Yahudiler ve Hristiyanlar), onları (yöneticilerini ve din adamlarını) rab edinmediler ki, dedim."

Yöneticileri de böyle bir iddiada bulunmuyordu. Şimdi gelelim bizim bu konudaki şüphemize. Evet, günümüzde insanlar oy verirlerken yöneticileri ilâh edinme kastı ile oy vermiyor olabilirler. Fakat aynı durum yukarıda sana aktardığım gibi Allah Rasulü *Sallallahu aleyhi ve sellem* zamanında da yaşanmış ve o gün bu itaati gerçekleştiren kişiler, kastettikleri şeyle mazur sayılmamışlardı. Çünkü işlenen amel Rabbimizin isimlendirmesiyle "şirk" olan bir ameldir. Kumar oynayan bir adam düşün. Bu adam kumarı oynarken, kazandığı parayı fakir fukaraya dağıtma niyeti ile oynuyor. Bu kişi için ne dersin? Sence niyeti, işlemiş olduğu ameli haram hükmünden çıkartır mı? Elbette ki çıkartmaz. Peki, ya bu işlenen amel şirk olursa durum ne olur!

Şüphede yer alan son ibareye gelince. Sen, günümüz hoca görünümlü kişilerin verdikleri bu fetvayı önemseme. Çünkü bizim hocamız Allah Rasulü *Sallallahu aleyhi ve sellem*, bu ameli işleyen kişilerin cehaletleri ile mazur olmadıklarını, hatta bu konuda cahil oldukları için suçlu olduklarını söylemiştir! Hem cehalet nasıl özür olsun ki, elimizde cehaleti ortadan kaldıran Kur'an ve Sünnet var…

ALLAH ADINI ANIYORLAR

"Oy vermenin şirk olduğunu söylüyorsunuz. Fakat günümüz mevcut yöneticileri, diğerlerine nazaran en azından Allah'ın adını anıyorlar. Allah kelimesini dâhi ağızlarına almayan insanlar geldi bu toplumun başına. Biz de bu yüzden bunlara itaat ediyoruz."

Belki senin de aklına böyle bir şüphe gelmiştir diye, bu şüpheyi de yine Rasulullah *Sallallahu aleyhi ve sellem* zamanında yaşanan bir olayla gidermeye çalışayım. Uzatmamak için Rasulullah *Sallallahu aleyhi ve sellem* döneminde yaşanmış olan bir olaydan ve bunun üzerine inen âyetten bahsedeceğim. Anlatacağım bu hadiseye, tefsirlerden ve çeşitli İslâm kaynaklarından ulaşabilirsin.

Allah Rasulü *Sallallahu aleyhi ve sellem* döneminde, Rabbimiz kendiliğinden ölmüş olan hayvanların etlerini haram kıldı ve bu hayvanların etlerinin murdar olduğunu beyan etti. Tabi Mekkeli müşrikler bu hükümden sonra boş durmadılar! Müslümanlara gelip dediler ki: "Siz, kendi kestiğiniz hayvanların etlerini helal sayıyorsunuz, fakat Allah'ın canını alarak öldürdüğü hayvanların etlerini haram kabul ediyorsunuz? Nasıl oluyor da sizin kestiğiniz helal, Allah'ın öldürdüğü haram oluyor?"

O gün bir kısım sahabeye de ortaya atılan bu şüphe olumlu geldi. Çünkü müşrikler bu sözleriyle sanki Allah *Subhanehu ve Teala*'nın rızasını gözetir gibiydiler. Sonuçta onlar da "Allah" dediler ve O'nun öldürdüğü hayvanların etlerinin haram olamayacağını savundular. Mekkeli müşrikler böyle bir hüküm ihdas ettiler ve kendiliğinden ölmüş olan

hayvanların etlerini serbest, yani helal kabul ettiler. Bu olaydan ötürü içlerinde şüphe oluşan sahabeler olunca, Rabbimiz hemen konu ile ilgili âyetini indirdi:

"Üzerine Allah'ın adı anılmayan (hayvanlar)dan yemeyin. Çünkü bu fısktır, yoldan çıkmaktır. Şeytan, sizinle mücadele etmeleri için mutlaka kendi dostlarına fısıldar. Şayet siz de onlara itaat ederseniz, muhakkak ki müşrik olursunuz."[220]

Allah Subhanehu ve Teala bir amelin adına yasak/haram dedi. Bir kısım insanlar da Allah'ın yasak dediği bir hükme serbest dedi. Fakat bunu derken de Allah'ın adını andılar. İşte bu noktada yapılacak olan itaat sonucunda –sahabe de olsan- Allah korusun müşrik olursun. Demek ki önemli olan yöneticilerin Allah demesi değil, yöneticilerin Allah'ın kanunları ile hükmetmesidir! Çünkü şeytan da, Yahudiler de, Hristiyanlar da "Allah" demekten geri durmazlar. Nasıl ki onların Allah demesi, onlara itaati meşru kılmıyorsa, günümüz yöneticilerine itaat etmek te meşru değildir. Çünkü Allah Subhanehu ve Teala'nın helal dediğine haram, haram dediğine de helal diyerek isyan ediyorlar. Daha bu saatten sonra "Allah" deseler ne olur ki! Ayrıca Rabbimiz bizlere bu konuda uyarıda bulunmuş ve her "Allah" diyene itaat etmememiz gerektiğini bildirmiştir.

"Ey insanlar! Muhakkak ki Allah'ın vaadi haktır. (O halde) sakın dünya hayatı sizi aldatmasın. Aldatıcılar da sizi Allah ile aldatmasın."[221]

[220] Enam Suresi: 121.
[221] Fatır Suresi: 5.

KÜÇÜK BİR KÂĞIT PARÇASINI SANDIĞA ATMAKLA İNSAN MÜŞRİK OLUR MU

"Oy kullanmak şirktir ve bu ameli işleyen kişi tövbe edip hâlini düzeltmezse, ebedi olarak cehennemde kalır dediniz. Bu nasıl olabilir? Altı üstü küçük bir kâğıt parçasını sandığa atıyoruz. Bununla insan nasıl müşrik olur?"

Zahiren işlenen amellerin küçük veya büyük görünmesi, işlenen o amelin Allah *Subhanehu ve Teala*'nın katındaki hükmünü belirlemez. Yani bir amel için "bir kerecik, küçük bir şey" diye isimlendirmemiz, o amelin Allah *Subhanehu ve Teala*'nın katında gerçekten de küçük olduğunu göstermez. Bir put düşün, bu putun karşısına geçip, sadece bir defalığına mahsus ve iki saniyelik secde eder misin?

Tabi ki olmaz öyle şey…

Görünüşte işlenen amel altı üstü iki saniyelik eğilmek, doğru mu? Fakat kişi ister bunu bir saniye yapsın, ister bir saat fark etmez. Çünkü Allah *Subhanehu ve Teala*'nın katında bu amel, kendisinden başkasına secde etmektir ve şirktir. Şimdi konumuza örnek olacak bir hadisi seninle paylaşayım:

Tarık b. Şihab, Rasulullah *Sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir:

"Bir adam bir sinek sebebi ile cennete girdi, bir diğer adam da bir sinek sebebi ile cehenneme girdi.

(Sahabeler) dediler ki: Bu nasıl olur ya Rasulullah? Allah Rasulü Sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:

Bir kavim vardı. Bu kavim, putlarına bir şey kurban etmeden kimseye yol vermezdi. İki arkadaş yolculukları sırasında bu kavimle karşılaştı. Kavmin bekçileri, arkadaşlardan birisine, bir şey kurban etmesini söyledi. Adam dedi ki, benim kurban edecek bir şeyim yok ki! Dediler ki, bir sinek dâhi olsa bir şey kurban et. Adam da sineği kurban etti ve onun önünü açtılar. Bu kişi bu sebeple cehenneme girdi. Arkadaşlardan diğerine de dediler ki, bir şey kurban et. Adam, ben Allah'tan başkasına bir şey kurban etmem, dedi. Bu sebeple adamın boynunu vurdular ve o da cennete girdi."[222]

Bir sinek… Bundan daha küçük bir şey olabilir mi? Fakat küçücük bir sinek sebebi ile bir kişi cennete, bir kişi de cehenneme girdi diyor Allah Rasulü Sallallahu aleyhi ve sellem. Evet, sinek küçük bir varlık olabilir. Fakat ona yüklenen anlam Allah Subhanehu ve Teala'nın katında çok büyük!

Bir kâğıt parçası…

Evet, bu da görünürde küçük bir şey olabilir. Fakat o küçük kâğıt parçasını sandığa atmak demek, meclis üyelerini meclise sokmak ve onlara, Allah Subhanehu ve Teala'nın kanunları yerine yeni kanun yapmaları adına yetki vermek demektir. Senin sandığa attığın o küçük kâğıt parçası ile meclise giriyorlar ve içkiyi, kumarı, zinayı, faizi serbest hâle getiriyorlar. Hâkimiyet bize aittir diyorlar. İnsanların yöneticisi biziz diyorlar. Dini/Allah'ı kanunlarımıza karıştırmayız diyorlar.

İşin diğer bir boyutu ise oy kullanarak yapılan bu amel, demokrasi denen düzeni desteklemektir ve bu düzenin devamı için yapılan

[222] Muhammed b. Süleyman et-Temimi, *Kitabu't Tevhid,* s. 55, Hüccet Yayınları.

bir itaattir. Demokrasi düzeni, bundan yüzyıllar önce Antik Yunanda icat edilen bir düzendir. Demokrasi, Yunancada "Demokratia" kelimesinden gelmektedir. "Demos" halk/insanlar anlamına gelir. "Kratos" ise egemenlik/hâkimiyet anlamına gelir. Bu kelimelerden ise "Demokratia" kelimesi türemiştir. Yani demokrasi; halkın kendi kendini yönetmesini, hâkimiyetin insanlarda olduğunu ifade eden Yunanca bir kelimedir. Bu demokrasi inancına göre, demokrasi ile yönetilen yerlerde tüm insanlık birey olarak hâkimiyet ve egemenlik sahibidir. Demokrasi düzenlerinde halk; ne Allah *Subhanehu ve Teala*'nın, ne de egemenlikleri dışında başka bir hâkimiyet kabul ederler. Çünkü demokrasi denilen düzenin kuruluşu, aslında bu amaç için olmuştur. Bu ise başlı başına tüm insanların topyekûn Allah *Subhanehu ve Teala*'ya baş kaldırmasıdır! Günümüzde Türkiye'de yaşayan insanların tamamının bir meclise girmeleri imkânsız olduğundan, her ilde bu insanları temsil eden milletvekilleri seçilmektedir. Bu milletvekilleri ise halktan aldıkları vekâlet ile meclise girer ve vekili olduğu şahıslar adına o mecliste kanun çıkarırlar.

Bu küçük kâğıdı bir de bu açılardan değerlendirdiğimizde, aslında bu kâğıdın pek de küçük olmadığı rahatlıkla görülecektir!

O ZAMAN KIRMIZI IŞIKTA DA DURMA

"Madem bu yönetimin kanunlarına itaat etmek şirktir, o zaman siz de kırmızı ışıkta durmayın. Sonuçta bu da bu yönetimin bir kanunudur!"

Tâğutlara yapılan itaat konusunda, bu iddia da birçok insan tarafından ortaya atılmakta. Oysaki yapmamız gereken aslında bu değil. Sonuçta birileri bizim işlediğimiz amelin İslâm hukukuna göre şirk olduğunu söylüyor. Yapmamız gereken, hiç vakit kaybetmeden Kitap ve Sünnetten bu işin hükmünü araştırmak ve şayet gerçekten Allah *Subhanehu ve Teala*'ya şirk koşmuşsak, bir an önce tövbe edip hâlimizi düzeltmektir. Fakat biz bunu yapmak yerine, sanki karşımızdaki muhatap bizi kendi dinine çağırıyormuş gibi –haşa- kendimizi ona cevap vermek zorunda hissediyoruz. "Madem sen bana yanlış yoldasın dedin, al bu da senin yanlışın" diyerek, bununla suçumuzu örtebileceğimizi sanıyoruz. Böyle bir tavır sergileyerek, Allah *Subhanehu ve Teala* katındaki durumumuzu değiştiremeyiz. Gel şimdi kısaca bu şüpheye verilecek cevabı okuyalım:

İnsanlara yapılacak olan her itaat, şeriâtın yasakladığı itaat şekli değildir. Örneğin yukarıdaki iddiada söz konusu edilen itaat şekline bakalım. Kırmızı ışıkta durmak şeriâtın yasaklamış olduğu bir durum değildir. Aksine bu insanların yararına olan bir yasaktır. Kırmızı ışıkta durmak; arabaların çarpışmasını, yayaların ezilmesini ve bunlar gibi felaketlerin oluşmasını engelleyen bir önlemdir. Dolayısı ile böyle bir şeyi bir Müslümandan kim isterse istesin, buna uymanın dinen hiçbir

sakıncası yoktur. Kaldı ki dinde bunu öngörür. Yani şayet bir İslâm devleti olmuş olsa, insanlar Allah Subhanehu ve Teala'nın kitabı ile yönetilse, yol işaretleri yani kırmızı ışıklar yine olacaktır. Dolayısı ile bu ve bunlar gibi şeyler kimden gelirse gelsin, şeriât yasaklamadığı sürece onlara uymanın hiçbir sakıncası yoktur.

Şeriâtın yasakladığı itaat, Allah Subhanehu ve Teala'ya isyan olan, Kitap ve Sünnetin haram kıldığı itaattir. Bu konu ile ilgili Allah Rasulü bir hadisinde "Allah'a isyan olan meselelerde kula itaat yoktur." diye buyurmuştur ve itaatin sınırını bu şekilde belirlemiştir. Böyle bir meselede bırakın devlet yöneticilerine itaat etmeyi, kişinin anne ve babasına bile itaat etmesi yasaktır.

"Eğer (anne baban), hakkında hiçbir bilgi sahibi olmadığın bir şeyi bana ortak koşman için seninle uğraşırlarsa, onlara itaat etme. Fakat dünyada onlarla iyi geçin. Bana yönelenlerin yoluna uy. Sonra dönüşünüz ancak banadır. Ben de size yapmakta olduğunuz şeyleri haber vereceğim."[223]

Müslüman kırmızı ışıkta duruyorsa, bunu tâğutlar emrettiği için değil, Allah Subhanehu ve Teala yasaklamadığı için yapıyor demektir! Şayet kırmızı ışıkta durmak Allah Subhanehu ve Teala'ya isyan içeren bir amel olsaydı, o zaman Müslüman kırmızı ışıkta da duramazdı. Peki, oy vererek yapılan itaat ile kırmızı ışıkta durun hükmüne yapılan itaat arasında bir benzerlik var mıdır sence? Asla yoktur. Çünkü kişi oy vererek, seçmiş olduğu vekili meclise gönderiyor. Bu vekil de Allah Subhanehu ve Teala'ya isyan olan tüm kanun ve yasaları, hiç gözünü kırpmadan teşri ediyor. İşte oy veren kişi, yapılan tüm gayri İslâmî kanunlara uyarken, kırmızı ışıkta duran ise, sadece dinin yasaklamadığı ve insanların yararına olan bir davranışta bulunuyor.

[223] Lokman Suresi: 15.

BU GİTSİN DE ÖBÜRÜ MÜ GELSİN

"Bu yönetimin Allah'ın düzeni olmadığı doğrudur. Fakat biz bundan önce öyle yönetimler gördük ki, insanlara zulmediyorlardı. En azından bunlar, diğerlerine göre daha iyi. Biz bunlara oy vermezsek, yine iktidara zalimler gelecek ve eski zulüm dönemleri tekrar yaşanacak."

Bu iddiayı savunan kişiler buna; "ehven-i şer, kötünün iyisi, meydanı onlara mı bırakalım" gibi isimlerde vermektedirler. Oysaki yapmamız gereken şey, ne olursa olsun, kim olursa olsun Allah *Subhanehu ve Teala*'nın şeriâtı dışında kalan tüm beşeri kanunlara itaat etmenin şirk olduğunu kabul etmektir. Kanun koymanın Allah'a ait olduğunu ve bu konuda O'nun hiçbir ortağının olamayacağını kabul etmemiz gerekir. Şayet bu şekilde itikat edersek o zaman anlarız ki zalim olsun veya olmasın, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın düzeni dışında kalan hiçbir düzene itaat edilemez. Şimdi bu iddiaya kısaca birkaç şekilde cevap vermeye çalışayım:

Düşün ki kumar oynayan bir yakının var. Sen bu kişiye sürekli kumar oynamamasını nasihat ediyorsun. Bu kişi de sana; "kumar oynamayayım da, içki mi içeyim? Çünkü içki içersem sarhoş olacağım ve akli dengemi kaybederek, belki de insanlara zulmedeceğim. Bu yüzden kötünün iyisini yapıyorum" dese, ne dersin? Allah için bu örneği yukarıdaki iddia ile birlikte düşün, ne fark var! Yani kötünün iyisi diye, illa haram olan veya şirk olan bir iş mi yapmamız gerekiyor?

Kötünün iyisi demek, kötüyü terk etmek demektir. Yani yapmamız gereken ne kumar oynamak, ne de içki içmek olmalıdır.

Evet, daha önceki yönetimlerin insanlara zulmettikleri doğrudur. Şuan ki düzen, bu anlamda öncekilere göre daha iyi de olabilir. Fakat bu bize, Allah *Subhanehu ve Teala*'dan başka bir ilâh daha edinmemizi meşrulaştırmaz –haşa-. Sana bir örnek daha vereyim:

Ebu Leheb ve Ebu Cehil. Bu iki isim, Rasulullah *Sallallahu aleyhi ve sellem* zamanında insanların yöneticileri olan ve insanları şeriât dışında yöneten kâfir insanlardı. Bu insanların döneminde yaşamış olan halkın; "Ebu Cehil gitsin de, Ebu Leheb mi gelsin" diyerek Ebu Cehil'e itaat etmelerine ne dersin? İnanıyorum ki, sen de böyle bir şeyin asla mümkün olamayacağı kanaatindesindir. Peki niçin? Çünkü ikisi de kâfir ve ikisi de Allah'ın nizamı dışında, kendi uydurdukları nizamlar ile insanları yönetmekte. İşte bu sebeple zalim olsun veya olmasın onlara itaat edilemez. Dolayısı ile bir yöneticinin önce ne ile insanları yönettiğine bakılır. Şayet şeriât dışı bir kanun ile yönetiyorsa, bu ister zalim olsun veya olmasın, bu kişiye itaat etmek şirktir. Son olarak bu iddiaya şöyle bir cevap daha vereyim:

Allah *Subhanehu ve Teala*'nın kanunları yerine farklı kanunlar teşri etmenin şirk olduğunu ve bunun açıkça ilâhlık iddia etmek olduğunu yukarıdaki başlıklarda yazmıştım. Yine bu düzenlere itaat etmenin şirk olduğunu da, Kur'an ve sünnet ile açıklamaya çalışmıştım. Peki, yukarıdaki iddiada; "bu gitsin de öbürü mü gelsin, kötünün iyisi, meydanı onlara mı bırakalım" denilmekte. Sana sorayım; öbürü gelmedi de, şuan bunlar neyle insanları yönetiyor? Kötünün iyisi denilenlerin çıkartmış oldukları hangi kanunlar Allah'ın kitabına dayanıyor? Meydanı onlara bırakmadılar da şuan meydanda hangi sistem işliyor? Öbürleri ile bunların sistemleri/yönetimleri arasında ne fark var?

Hiçbir fark yok. O da Allah'ın kanunlarını tatbik etmiyor, bu da. Onların yönetimlerinden de Rabbimiz razı değildi, bunların yönetimlerinden de. Onlar da açıkça ilâhlık iddiasındaydı, bunlar da. O halde biz nasıl olur da Allah'a isyan olan, O'nun ilâhlığını gasp etmeye çalışan bir sistemin farklı yöneticileri ve renkleri için kötünün iyisi diyebiliriz! Dolayısı ile kişi, öbürüne de itaat etmekle şirk koşmuş oluyor, bunlara itaat etmekle de.

Buraya kadar ana başlığımız ile ilgili birkaç şüpheyi incelemiş olduk. Şimdi kişiyi İslâm dininden çıkartan ve "illâllah" rüknünü bozan şirk amellerini incelemeye devam edelim.

Muhakeme Şirki

Önceki başlıklarda sana, insanlar arasındaki ihtilaflı meseleleri çözmenin, taraflar arasında hüküm vermenin, yalnızca âlemlerin Rabbi olan Allah *Subhanehu ve Teala*'ya ait olan bir ilâhlık yetkisi olduğunu açıklamıştım. Şayet bizler O'nun kullarıysak, yaratıcımız, sahibimiz, yedirip içirenimiz yalnızca Allah *Subhanehu ve Teala* ise –ki öyle- o halde hükümlerine başvuracağımız, anlaşmazlığa düştüğümüz herhangi bir meseleyi kendisine götüreceğimiz ve O'nun verdiği karara göre hareket edeceğimiz Rabbimiz de yine yalnızca âlemlerin Rabbi olan Allah *Subhanehu ve Teala* olmalıdır. Biz böyle yapmakla, aslında O'nun tek ilâh olduğunu ve O'nun dışında bu hakkın kimseye ait olmadığını ortaya koymuş oluruz. Yok, eğer böyle yapmaz ve ihtilaf yaşadığımız herhangi bir meseleyi, O'nun hükümleri dışında farklı hükümlerle çözecek kişilere, kurum ve kuruluşlara, mahkemelere götürür, onların hükümlerine başvurursak, işte o zaman Allah *Subhanehu ve Teala*'nın dışında kendimize bu nokta da bir ilâh edinmiş ve "illâllah" sözümüzü boza-

rak –Allah korusun- müşrik olmuş oluruz. Şimdi konu ile ilgili sana bir âyeti ve bu âyetin iniş sebebi ile ilgili olayı aktarayım:

"Sana indirilene ve senden önce indirilenlere iman ettiklerini iddia edenleri görmedin mi? Tâğutu tekfir etmeleri kendilerine emrolunduğu halde, tâğutun önünde muhakemeleşmek istiyorlar. Hâlbuki şeytan onları büsbütün saptırmak istiyor."[224]

Bu âyet, bir Yahudi ile münafık üzerine inmiştir. Bu kişiler, aralarında bir husumet yaşadılar. Yahudi olan kişi, haklı olduğundan emin olduğu için anlaşmazlığı Rasulullah *Sallallahu aleyhi ve sellem*'e götürmeyi talep etti. Çünkü biliyordu ki Allah Rasulü hüküm vereceği zaman hakkı söyler ve kimseden rüşvet kabul etmez. Münafık olan ise Yahudi'ye –bir rivayette Kab b. Eşref ismindeki bir Yahudi'ye, farklı bir rivayette ise bir kâhine- giderek, anlaşmazlığı onun çözmesi için teklifte bulundu. Çünkü biliyordu ki kendisi haksız ve bu kişi rüşvet kabul eden biridir. Bunun üzerine Rabbimiz Allah *Subhanehu ve Teala* bu âyeti kerimeyi indirdi.

Anlaşmazlık için başvurulan kişi, meseleyi Allah'ın kitabına göre çözmeyen kişiydi. Dolayısı ile bu kişiye Allah *Subhanehu ve Teala* "tâğut" dedi. Herhangi bir meseleyi Allah'ın kitabı yerine, tâğutun hükmüne götüren kişiler için ise "iman ettiklerini iddia edenleri görmedin mi?" diye buyurarak, bu ameli işleyen kişilerin iman ile hiçbir bağlarının kalmadığını ve bu amellerinden ötürü müşrik olduklarını bildirdi. Dolayısı ile kişinin herhangi bir meseleden ötürü karşılaştığı ihtilafı veya problemi, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın kitabı ve Rasulü'nün sünneti dışında farklı bir merciye götürmesi, Kelime-i Tevhidin "illâllah" rüknünü bozan ve şirk olan amellerdendir.

---

[224] Nisa Suresi: 60.

"Yani bu âyet göstermektedir ki bir kimsenin, prensip itibarı ile tâğutî bir merciye kendi ile ilgili kararlar vermesi için başvurması, o kişinin imanına ters bir davranıştır. Allah'a ve Kitabına iman, bir kimsenin böyle bir mercii kabul etmemesini gerektirir. Kur'an'a göre Allah'a iman, tâğutu inkâr etmeyi gerektirir. O ikisini birden aynı anda kabul etmek münafıklığın (müşrikliğin) ta kendisidir."[225]

"Hakkında ayrılığa düştüğünüz herhangi bir şeyin hükmü Allah'a aittir. İşte bu, Rabbim Allah'tır. Yalnız O'na tevekkül ettim ve ancak O'na yöneliyorum."[226]

"Eğer bir hususta anlaşmazlığa düşerseniz, Allah'a ve ahirete gerçekten inanıyorsanız onu Allah'a ve Rasule götürün (onların talimatına göre halledin); bu hem hayırlı, hem de netice bakımından daha güzeldir."[227]

"Hayır, Rabbine andolsun ki aralarında çıkan anlaşmazlık hususunda seni hakem kılıp sonra da verdiğin hükümden içlerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın (onu) tam manasıyla kabullenmedikçe iman etmiş olmazlar."[228]

Duada Şirk

Dua, kişinin Rabbine karşı acziyetini ve muhtaç oluşunu gösteren en büyük ibâdetlerden birisidir. Allah *Subhanehu ve Teala* ibâdetler arasında duaya büyük önem vermiştir ve kuluna, kendisine yapacağı dua oranında değer vereceğini bildirmiştir:

---

[225] Mevdudi, *Tefhimu'l Kur'an,* 1/375.
[226] Şura Suresi: 10.
[227] Nisa Suresi: 59.
[228] Nisa Suresi: 65.

"De ki: Sizin duanız olmasa, Rabbim size ne diye değer versin ki?"[229]

Nasıl ki namaz, oruç, zekât, hac gibi ameller birer ibâdet ise ve bu ibâdetleri Allah Subhanehu ve Teala'dan başkasına sunmak şirkse, dua da bunlar gibi bir ibâdettir ve Allah Subhanehu ve Teala'dan başkasına veya O'nun ile birlikte bir başkasına sunulduğunda, aynı şekilde şirk olur. Şimdi sana kısaca duanın bir ibâdet olduğunu açıklayayım:

"Rabbiniz şöyle buyurdu; bana dua edin, duanıza icabet edeyim."

Bu âyette Rabbimiz kullarına, kendisine dua etmelerini buyurmuştur. Şimdi bak âyetin devamında Rabbimiz dua için hangi ifadeyi kullanıyor:

"Bana ibâdet etmekten büyüklenenler, aşağılanmış bir şekilde cehenneme gireceklerdir."[230]

Gördüğün gibi Rabbimiz dua için bizzat ibâdet ismini kullanmıştır.

"Bu âyette iki nokta dikkate değerdir. Birincisi: "dua" ve "ibâdet" kelimeleri aynı anlamda kullanılmıştır. Nitekim birinci cümlede "dua" kelimesi kullanılırken, ikinci cümlede de aynı anlamı ifade etmek üzere "ibâdet" kelimesi kullanılmıştır. Bu iki kullanımdan duanın, ibâdetin ruhu olduğu anlaşılmaktadır. İkincisi: Allah'a dua etmeyenler hakkında, "Büyüklenerek bana ibâdet etmekten yüz çevirenler" *şeklinde bir*

[229] Furkan Suresi: 77.
[230] Mümin Suresi: 60.

ifade geçmektedir. Bu da gösteriyor ki, Allah'a yalvarmak ve dua etmek ibâdetin ta kendisidir..."[231]

Numan b. Beşir *Radiyallahu anhu*'dan rivayet edildiğine göre Allah Rasulü *Sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur:

"Dua ibâdetin ta kendisidir."

Sonra Allah Rasulü** Sallallahu aleyhi ve sellem **şu âyeti okudu:

"Bana dua edin, duanıza icabet edeyim. Bana ibâdet etmekten kibirlenenler, zelil olarak cehenneme gireceklerdir."[232]

Hâkim'den gelen rivayette ise Allah Rasulü *Sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur:

"İbâdetin en üstünü duadır."[233]

Aktardığım âyet ve hadisler duanın bir ibâdet olduğunu ve bu ibâdetin Allah *Subhanehu ve Teala* katında ne kadar kıymetli olduğunu gösteren delillerin çok küçük bir kısmıdır. Bunlar dâhi bu gerçeği beyan etmek için yeterli, değil mi? O halde dua hakkındaki bu kısa tanımdan sonra konumuza geçelim.

Günümüzde insanların bir kısmı Allah *Subhanehu ve Teala*'nın katında bu kadar önemli ve değerli olan bir ibâdeti, ya direk olarak Allah'tan başkasına, ya da Allah ile birlikte başkalarına da sunmaktadırlar. Mezarlar, türbeler, Peygamberlerin veya sâlih zatlar olarak bilinen kişilerin kabirleri. İnsanlar buralara giderek bu ölülere dua ediyorlar. "Ey filanca! Bana çocuk ver, bana iş ver, bana hayırlı bir eş ver, sınavımda bana yardım et" gibi duaları onlara yöneltiyor ve onlardan yardım istiyorlar.

---

[231] Mevdudi, *Tefhimu'l Kur'an,* 5/158.
[232] Ahmed Bin Hanbel, 18352, 18386, 18391, 18436; Ebu Davud, 1479.
[233] Hakim, 1/490, 491. Hadise sahih demiştir.

Bir: Dua bir ibâdettir ve Allah Subhanehu ve Teala'dan başkasına yapılamaz. Nasıl ki bu kişilere secde etmek, onlara namaz kılmak olacak bir şey değilse, dua da bunun gibi onlara yapılamaz.

İki: Bu kişiler ölüdürler ve kendilerine seslenen insanları duyamazlar. Duysalar bile kendilerine cevap vermeye, dualarına icabet etmeye muktedir değildirler.

"Şayet onlara dua etseniz, sizi duyamazlar. Duysalar bile duanıza icabet edemezler. Kıyamet günüde sizin şirkinizi inkâr ederler…"[234]

"Sizin Allah'ı bırakıp da dua ettikleriniz, hiçbir şey yaratamazlar. Çünkü onlar, kendileri yaratılmışlardır. Onlar diri değil, ölüdürler. Ne zaman diriltileceklerini de bilmezler."[235]

Veya insanlar kabir ve türbelere gitmeden sıkıntılı ve zor zamanlarda "yetiş ya şeyh, himmet ey filan" diyerek, yanında olmayan diri veya ölü kişilerden medet diliyor ve başındaki musibetin def edilmesi için onlara sığınıyorlar. Oysaki yapılan bu amel de ibadettir, duadır.

"Onlar, yardım göreceklerini umarak Allah'tan başka ilâhlar edindiler. Hâlbuki o (sahte) ilâhların, onlara yardım etmeye güçleri yetmez. Aksine, kendileri bunlar için yardıma hazır askerlerdir."[236]

"(Onlar mı hayırlı) Yoksa darda kalana, kendisine dua edildiğinde karşılık veren ve başındaki sıkıntıyı gideren, sizi yeryü-

[234] Fatır Suresi: 14.
[235] Nahl Suresi: 20, 21.
[236] Yasin Suresi: 74, 75.

zünün halifeleri yapan Allah mı? Allah'tan başka bir ilâh mı var? Ne kadarda az düşünüyorsunuz!"[237]

[237] Neml Suresi: 62.

BİZ ONLARA İBÂDET ETMİYORUZ, ALLAH'A YAKLAŞMAK İÇİN BÖYLE YAPIYORUZ

"Biz, Allah dostlarına, O'nun veli kullarına dua edip, onlardan direk bir şeyler istemiyoruz aslında. Biz onları Allah ile kendi aramızda aracı tayin ediyoruz. Çünkü biz günahkâr olan insanlarız. Fakat onlar Allah dostlarıdırlar. Onlar bizim dualarımızı Allah'a ulaştırıyorlar. Bir devlet dairesinde yetkiliye ulaşabilmek için hangi amaçla aracılara müracaat ediyorsak, söz konusu kabirlere ve ölülere de o gaye ile dua ediyoruz. Ya da bir patronla direk görüşemediğimiz zaman müdür veya yardımcılarına müracaat ettiğimiz gibi, o sâlih kulların himmetine sığınıyoruz. Onlar Allah dostu, biz de bu nedenle onları duamızda vesile kılıyoruz. Bizim bunu yapmamızdaki asıl gaye ise Allah'a yaklaşmaktır."

Bu tür benzetmeler Allah *Subhanehu ve Teala*'ya tanımamaktan ileri geliyor. Âlemlerin Rabbi olan, her şeyi en iyi gören ve işiten, hiçbir benzeri olmayan, âlemlerden müstağni olan Allah ile -haşa- şirket patronlarını, devlet dairelerindeki insanları kıyas ederek benzetme yapılıyor! Evet, bu şüphede sayılan varlıkların, mutlaka aracılara ihtiyaçları vardır, bu doğru. Çünkü bunlar yaratılmış aciz varlıklardır. Bir patronun yardımcıları/aracıları olması, aslında o kişinin aciz olduğunu gösterir! Fakat Allah *Subhanehu ve Teala*'nın bir aracıya veya yardımcıya ihtiyacı yoktur. O, tüm eksikliklerden münezzehtir. Mekke müşrikleri de bu düşünce ile Allah ile kendi aralarına aracılar tayin etmiş ve onlar vasıtası ile dualarının Allah'a ulaşacağına inanıyorlardı.

"Dikkat edin, halis din yalnızca Allah'a aittir. Onu bırakıp da kendilerine bir takım dostlar edinenler: "Biz onlara, sadece bizi Allah'a yaklaştırsınlar diye ibâdet ediyoruz" derler. Doğrusu Allah, ayrılığa düştükleri şeylerde aralarında hüküm verecektir. Şüphesiz Allah, yalancı ve nankörleri doğru yola iletmez."[238]

Bu âyet kendilerinden önce yaşayıp ölmüş olan ve sâlih zatlar olarak bilinen kişilerin heykellerini yapan ve bunları dualarında Allah ile kendi aralarına aracı tayin eden Mekkeli müşriklerden bahsediyor. Bugünde aynı amel işlenmekte ve insanlar birtakım mazeretlerle, Allah ile kendi aralarında aracılar tayin ederek şirke düşüyorlar. Oysaki Allah *Subhanehu ve Teala*, Allah dostu olarak isimlendirilen kişilerin, aracı edinmeleri için insanlara hiçbir delil indirmemiştir. Bunun şeriâtta hiçbir karşılığı yoktur. Dolayısı ile bu ve buna benzer ameller, yani kişinin duasını Allah *Subhanehu ve Teala*'dan başkasına yöneltmesi, duasında kendi ile Rabbi arasına aracılar koyması, sıkıntılı ve zor anlarında Allah *Subhanehu ve Teala*'dan başkasından imdat dilemesi, Kelime-i Tevhidin "illâllah" rüknünü bozan şirk amellerindendir.

Korkuda Şirk

Kişi, yalnızca Allah *Subhanehu ve Teala*'dan korkmalı ve yalnızca O'nun azabından çekinmelidir. İnsanın Allah *Subhanehu ve Teala*'dan başka varlıklardan korkması, korkuda Rabbine şirk koşmasıdır.

"İşte o şeytan, ancak kendi dostlarını korkutur. Siz, onlardan korkmayın. Eğer müminlerseniz, benden korkun."[239]

[238] Zümer Suresi: 3.
[239] Al-i İmran Suresi: 175.

"…O halde, sizde insanlardan korkmayın. Benden korkun…"[240]

Şüphe

"Siz, yalnızca Allah'tan korkulur, O'nun dışında başka bir şeyden korkarsan şirk koşmuş olursun diyorsunuz. Fakat insan yırtıcı hayvanlardan, ansızın meydana gelen bazı olaylardan korkabiliyor. Bunun önüne nasıl geçebiliriz ki?"

Cevap

İnsanın yırtıcı hayvanlardan ve buna benzer durumlardan korkması, fıtri olan korkudur. Bu korku doğaldır ve bu şirk değildir. Benim burada bahsettiğim korku türü boyun eğmeyi, tazimi ve kendisinden korkulana ibâdet anlamına gelen amellerin yapılmasını beraberinde getiren korkudur.

Örneğin kişinin, yöneticilerin vereceği cezadan veya ailesinin kınamasından korkarak Allah *Subhanehu ve Teala*'ya şirk koşması, bir din vaizinin insanlardan korkarak hakkı gizlemesi, işçinin patronundan korkarak farz ibâdetleri yerine getirmemesi veya kişinin bunlara benzer korku sebebi ile Allah *Subhanehu ve Teala*'ya şirk koşmasıdır. İşte bu tür korku, şirk olan ve Kelime-i Tevhidin "illâllah" rüknünü bozan amellerdendir.

Sevgide Şirk

Kişi, şayet Allah *Subhanehu ve Teala*'nın sevgisi üzerine bir sevgi çıkarır veya O'nu sever gibi birilerini de severse, bu amel ile Allah *Subhanehu ve Teala*'ya şirk koşmuş ve müşrik olmuş olur.

---

[240] Maide Suresi: 44.

"İnsanlar arasında Allah'ı bırakıp da, O'na şirk koşanlar vardır. Onları, Allah'ı sever gibi severler. Müminlerin Allah'a olan sevgileri ise daha güçlüdür. Zulmedenler azaba uğrayacakları zaman bütün kuvvetin Allah'a ait olduğunu ve Allah'ın azabının çok şiddetli olduğunu bir bilselerdi!"[241]

"Allah Subhanehu ve Teala için sevmek ve Allah Subhanehu ve Teala için buğz etmek Tevhidin olmazsa olmaz şartlarındandır. Kişi gerçekten iman ettiğini söylüyorsa, Allah Subhanehu ve Teala'nın ve Rasulü Sallallahu aleyhi ve sellem'in sevgisinin önüne başka hiçbir şeyin sevgisini geçirmemelidir. Onların sevdiğini sevmeli, onların buğzettiklerine ise buğz etmelidir. Allah Subhanehu ve Teala'ya olan sevgi, ayrıca kişiyi itaat ve kulluğa sevk etmeli ve Allah Subhanehu ve Teala'nın emir ve yasaklarını yerine getirmeyi de beraberinde getirmelidir."[242]

"(Ey Muhammed!) Deki: Eğer Allah'ı seviyorsanız, bana itaat edin ki, Allah'ta sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Çünkü Allah çok bağışlayan ve çok merhamet edendir."[243]

Enes b. Mâlik Radiyallahu anhu'nun rivayetine göre Peygamber Sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur:

"Üç haslet vardır ki, bunlar kimde bulunursa imanın tadını duyar:

1- Kendisine Allah ve Rasulü'nün, başkalarından daha sevimli olması

2- Bir kimseyi sadece Allah için sevmesi

---

[241] Bakara Suresi: 165.
[242] *Kur'an-ı Kerimde Üç Temel Kâide,* 201, 202, Hüccet Yayınları.
[243] Al-i İmran Suresi: 31.

3- Allah'ın kendisine hidayet verdikten sonra tekrar küfre dönmekten, ateşe atılmaktan hoşlanmadığı gibi hoşlanmamasıdır."[244]

Berâ *Radiyallahu anhu*'nun rivayetine göre Allah Rasulü *Sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur:

"İmanın en sağlam kulpu, Allah için sevmen ve Allah için buğzetmendir."[245]

İbn Kayyım *Rahimehullah* şöyle demiştir:

"Allah'ı sevmek hatta O'nu, O'ndan başka her şeyden daha fazla sevmek dinin en önemli farzlarından, en büyük asıllarından ve en değerli kaidelerinden biridir. Onunla birlikte O'nun sevgisine benzer bir şekilde bir mahlûku seven, affedilmeyecek şirke düşmüş demektir."[246]

Sevdiğini Allah için sevmemek veya başkalarının sevgisini, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın ve Rasulü'nün sevgisinin önüne geçirmek Kelime-i Tevhidin "illâllah" rüknünü bozan ve şirk olan amellerdendir.

Buraya kadar sana özet olarak açıkladığım konular, kişiyi İslâm dininden çıkartan ve Kelime-i Tevhidin "illâllah" rüknüne aykırı olan amellerdi. Bir de bunların dışında bir kısım ameller vardır ki, aynı şekilde bunlar da kişiyi İslâm dininden çıkartan amellerdir. Bunlar küfür olan amellerdir. Şimdi sana kısaca bu amellerin bir kısmını açıklayayım.

[244] Sahih Müslim, s. 80.
[245] *El-Câmi'us-Sagîr:* 1/132.
[246] İbn Kayyım, *Allah Sevgisi,* s. 59.

"KÜFÜR" NE DEMEKTİR

Küfür kelimesi "k-f-r" fiilinden türemiştir. Kelimenin sözlük anlamı örtmek, gizlemek, saklamak, setretmektir. Örneğin Rabbimiz bir âyeti kerimesinde, tohumu toprak ile örttüğü için çiftçiye "kâfir" diyerek, kelimenin sözlük manasını kullanmıştır.

"…Bir yağmur ki, bitirdiği bitki çiftçilerin hoşuna gider…"[247]

Âyette geçen "çiftçiler" kelimesi "kuffâr" diye ifade edilmiştir. Bu, kelimenin sözlük manasıdır. Kelime şer'i olarak da, kişiyi İslâm dininden çıkartan, inkâr, red gibi anlamlara gelen bütün söz ve ameller için kullanılır. Küfür imanın zıttı demektir[248] Küfür kelimesinin ism-i faili ise "Kâfir"dir. Yani kişiyi İslâm dininden çıkartan küfür ameli işlendiğinde, sahibine "kâfir" ismi verilir. Yukarıda şirkten ve şirk koşan kişinin başına gelecek korkunç akıbetlerden bahsetmiştim. Küfür amelleri işleyen kişiler de, şayet tövbe edip hallerini düzeltmezlerse –Allah muhafaza- aynı akıbetle karşı karşıya kalacaklardır. Peki, Kelime-i Tevhidin "illâllah" rüknünü bozan ve küfür olan ameller nelerdir, gel şimdi birlikte kısaca bunları inceleyelim:

Yalanlama Küfrü

Bu küfür şekli kişinin ister açıktan, isterse de kalben Allah *Subhanehu ve Teala*'nın herhangi bir hükmünü yalanlaması veya Allah *Subhanehu ve Teala*'nın

[247] Hadid Suresi: 20.

[248] Küçük küfür olarak bilinen ve kişiyi dinden çıkartmayan ameller de vardır. Fakat ben burada, kişiyi İslâm'dan çıkartan "büyük küfrü" açıkladığım için diğerine değinmedim.

eşyaya vermiş olduğu ismin dışında, ona farklı bir isim vermesiyle gerçekleşir. Örneğin Allah Subhanehu ve Teala namaz, oruç, zekât gibi ibâdetlerin farz olduklarını söylemişken, bir insanın bunların farziyetini inkâr etmesi; ölümden sonra dirilmek, ahiret hayatı, hesap, cennet, cehennem gibi Allah Subhanehu ve Teala'nın vadettiği buyrukları yalanlaması veya O'nun kitabını ve Peygamberini/hadislerini yalanlaması gibi ameller, "Yalanlama küfrü" dediğimiz hükme tâbidir. Bununla birlikte Allah Subhanehu ve Teala'nın; şirk ve küfür dediği amellerin şirk ve küfür olmadıklarını veya müşrik ve kâfir dediği insanların Müslüman olduklarını söylemek, buna bu şekilde inanmak da, aynı şekilde yalanlama küfrüdür.

"Allah'a karşı yalan ile iftira edenden veya kendisine gelen hakkı yalanlayandan daha zalim kim olabilir? Cehennemde (bunu yapan) kâfirler için yer mi yok!"[249]

Yüz Çevirme Küfrü

Bu küfür şekli kişinin, Allah Subhanehu ve Teala'nın kitabından ve Peygamberinden yüz çevirmesiyle gerçekleşir. Örneğin "bu devirde şeriât uygulanamaz, Peygambere uyamam" gibi sözler söylemek veya hakkın konuşulduğu yerleri duymamak için terk etmek, kulaklarını tıkamak, anlatılanları dinlememek veya kişinin Allah Subhanehu ve Teala'nın kitabını okuyarak ve Peygamberinin sünnetini öğrenerek bunlarla amel etmemesi, kelime-i tevhidi araştırarak gereklerini yerine getirmemesi gibi durumlar "yüz çevirme küfrü" dediğimiz hükme tabidir.

"Kâfir olanlar, uyarıldıkları şeylerden yüz çevirmektedirler."[250]

---

[249] Ankebut Suresi: 68.

İnat ve Kibir Küfrü

Bu küfür şeklinde kişi, Allah Subhanehu ve Teala'ya ve Peygamberine inanır; fakat gururundan, inat ve kibrinden, insanların kınamasından, hakkı küçük gördüğünden veya Müslümanları ve onların yollarını küçümsediğinden ötürü hakka tabi olmaz. İşte bu ve bunlar gibi durumlar "inat ve kibir küfrü" dediğimiz hükme tabidir. Nitekim şeytan da aynı küfrü işledi ve kâfirlerden oldu. O, Allah Subhanehu ve Teala'yı tanıyor ve O'ndan gelenin hak olduğunu da biliyordu. Fakat Allah Subhanehu ve Teala'nın verdiği bir emri küçümsedi ve bu emre karşı büyüklenerek kâfirlerden oldu.

"Allah buyurdu: Ben sana emretmişken seni secde etmekten alıkoyan nedir? (İblis): Ben ondan daha üstünüm. Çünkü beni ateşten yarattın, onu çamurdan yarattın, dedi."[251]

"Onlar şöyle cevap verdiler: Sana düşük seviyeli kimseler tâbi olup dururken, biz sana iman eder miyiz hiç!"[252]

Şüphe Küfrü

Bu küfür şekli kişinin, Allah Subhanehu ve Teala'nın kitabındaki âyetlerinden veya Peygamberinin insanları dâvet ettiği mesajdan şüphe duyması, Kur'an'a ve Sünnete uymakta tereddüt yaşaması ile gerçekleşir.

"Sizden önce geçen Nuh, Ad, Semud milletlerinin ve onlardan sonra gelenlerin haberleri -ki onları Allah'tan başkası bilmez- size ulaşmadı mı? Onlara peygamberleri belgelerle

[250] Ahkaf Suresi: 3.
[251] Araf Suresi: 12.
[252] Şuara Suresi: 111.

geldiler, fakat ellerini ağızlarına götürüp: 'Biz sizinle gönderilene inanmıyoruz. Bizi çağırdığınız şeyden de şüphe ve endişe içindeyiz' dediler."[253]

"Eğer sana indirdiğimiz şeyden şüphe içinde isen, senden önce Kitab'ı (Tevrat'ı) okuyanlara sor. Andolsun ki, sana Rabbinden hak gelmiştir. O hâlde, sakın şüphe edenlerden olma!"[254]

Nifak Küfrü

Bu küfür şekli kişinin zahiren iman etmiş olarak görünmesi, sorumlu tutulmuş olduğu iman esaslarını yerine getirmesi veya böyle görünmesi, Müslümanların arasında sanki onlardanmış gibi hareket etmesi, fakat kalben bunların zıddını yaşamasıdır. O, görünürde Müslüman gibi olsa da, kalben hakkı inkâr etmiş kişidir. Bu kişilere Rabbimiz "münafık" ismini vermiştir ve münafıkların, cehennemin en alt tabakasında azaba uğrayacaklarını bildirmiştir.

"İnsanlardan, inanmadıkları hâlde, "Allah'a ve ahiret gününe inandık" diyenler de vardır."[255]

"Şüphesiz ki münafıklar, cehennem ateşinin en aşağı tabakasındadırlar. Onlara hiçbir yardımcı da bulamazsın."[256]

Alay Etme Küfrü

Bu küfür şekli kişinin, İslâm'ın herhangi bir hükmü ile alay etmesi, dinin değerlerini küçümsemesi, Allah'ın âyetleri veya Peygamberi ile

[253] İbrahim Suresi: 9.
[254] Yunus Suresi: 94.
[255] Bakara Suresi: 8.
[256] Nisa Suresi: 145.

dalga geçmesi ile gerçekleşir. Bu, ister şaka ile olsun, ister ciddi olsun, ister öfke anında olsun, isterse de kâfirlere hoş görünüp yaranmak için olsun fark etmez. Bu tür durumların hepsi, sahibini dinden çıkaran küfür amelleridir. İslâm âlimleri, böyle bir kişinin kâfir olacağında icmâ etmişlerdir.

"Eğer onlara, (niçin alay ettiklerini) sorarsan, elbette; biz sadece lafa dalmış şakalaşıyorduk, derler. De ki: Allah ile O'nun âyetleriyle ve O'nun Peygamberi ile mi alay ediyordunuz? (Boşuna) özür dilemeyin; çünkü siz iman ettikten sonra tekrar kâfir oldunuz."[257]

Bununla birlikte kişi, kendisi bu amelleri işlemez fakat bu amellerin işlendiği ortamlarda, insanların yanlarında durursa, onlara engel olmadığı veya o ortamı terk etmediği sürece, kendisi de onlar gibi kâfir olur.

"O (Allah), Kitap'ta size şöyle indirmiştir ki: Allah'ın âyetlerinin inkâr edildiğini yahut onlarla alay edildiğini işittiğiniz zaman, onlar bundan başka bir söze dalıncaya (konuya geçinceye) kadar kâfirlerle beraber oturmayın; yoksa siz de onlar gibi olursunuz. Elbette Allah, münafıkları ve kâfirleri cehennemde bir araya getirecektir."[258]

Buraya kadar sana kısaca açıklamış olduğum bu ameller, şeriâtın "büyük küfür" diye isimlendirdiği ve Kelime-i Tevhidin "illâllah" rüknünü bozan amellerdir.

[257] Tevbe Suresi: 65, 66.
[258] Nisa Suresi: 140.

ÜÇÜNCÜ RÜKÜN; "MUHAMMEDUN RASULULLAH"

Kelime-i Tevhidin bu rüknü, kişinin iman etmesi gereken son rüknüdür. Peki, bu rüknün gerekleri nelerdir, kişi nasıl bir amel işlerse "Muhammedun Rasulullah" rüknünü ihlal ederek tevhidini bozar veya buna aykırı hareket etmiş olur? Şimdi kısaca bunlara değinelim. Yardım ve başarı yalnızca âlemlerin Rabbi olan Allah *Subhanehu ve Teala*'dandır.

Peygambere İman

Kişinin Müslüman olabilmesi için mutlaka Allah Rasulü *Sallallahu aleyhi ve sellem*'in nübüvvetine iman etmesi ve O'nun, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın elçisi olduğuna inanması gerekmektedir. Çünkü bu şart, Kelime-i Tevhidin "Muhammedun Rasulullah" rüknünün gereğidir.

"Deki: Ey insanlar! Şüphesiz ki ben, yerlerin ve göklerin hükümranlığı kendisine ait olan Allah'ın, hepinize gönderdiği Peygamberiyim. Ondan başka hiçbir ilâh yoktur. O, diriltir ve öldürür. O halde, Allah'a ve O'nun sözlerine inanan Rasulüne, o ümmi Peygambere iman edin ve ona uyun ki, doğru yolu bulasınız."[259]

Peygambere iman, kişiyi onun getirdiklerini tasdik etmeye, her koşul ve şartta ona tâbi olmaya ve önder olarak sadece kendisine

[259] Araf Suresi: 158.

uymaya sevk etmelidir. Aksi halde kişinin Peygambere iman iddiası, sadece sözden ibaret kalacaktır.

İman ile İlgili Konularda İtaat

Kelime-i Tevhidin "Muhammedun Rasulullah" rüknünün, kişiyi sorumlu tutmuş olduğu şartlardan diğeri ise akideyi ilgilendiren konularda, kişinin sadece Allah Rasulü Sallallahu aleyhi ve sellem'e uyması ve onun öğrettiği gibi Rabbini Tevhid etmesidir. Şayet kişi, iman esaslarını ile ilgili meselelere Allah Rasulü'nün öğrettiği şekli ile inanıp amel etmezse, bu kişi Kelime-i Tevhidin "Muhammedun Rasulullah" rüknünü ihlal etmiş ve İslâm dininin dışında kendisine farklı bir din edinmiş olur.

"Bir insanın akîdeyi ilgilendiren, yani iman esasları olan meselelerde mutlak olarak Peygamber Sallallahu aleyhi ve sellem'e tâbi olması gerekmektedir. Kişi bu konuda eksiklik gösterir ve Peygamber Sallallahu aleyhi ve sellem'in iman ile ilgili açıklayıp öğrettiği meselelerin bir tanesini dâhi yerine getirmezse, imanı kabul edilmeyecek ve Müslüman vasfına sahip olamayacaktır. Bahsettiğimiz bu meselenin özeti "Lâ ilâhe illâllah" meselesidir. Kişi Allah Subhanehu ve Teala'yı tevhid etme ve tevhidin anlamı ve şartları noktasında, mutlak olarak Peygamber Sallallahu aleyhi ve sellem'e tâbi olup onun öğrettiği şekilde tevhid akîdesine iman etmek zorundadır. Çünkü bütün Peygamberlerin gönderilmelerindeki ilk sebep, insanları tevhid akîdesine davet etmek ve bu daveti kabul eden insanlara da Tevhidi öğretmek olmuştur.

"Ad kavmine de kardeşleri Hûd'u gönderdik. O kavmine dedi ki: Ey kavmim! Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilâhınız yoktur (Lâ ilâhe illâllah). Hâlâ sakınmayacak mısınız?"[260]

"Semud kavmine de kardeşleri Sâlih'i gönderdik. O da dedi ki: Ey kavmim! Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilâhınız yoktur (Lâ ilâhe illâllah)."[261]

"Medyen halkına da kardeşleri Şuayb'i gönderdik. O kavmine dedi ki: Ey kavmim! Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilâhınız yoktur (Lâ ilâhe illâllah)."[262]

"(Ey Muhammed!) Senden önce gönderdiğimiz tüm Peygamberlere muhakkak ki: "Benden başka ilâh yoktur, o halde yalnızca bana kulluk edin (Lâ ilâhe illâllah)" diye vahyetmişizdir."[263]

Görüldüğü gibi bütün Peygamberlerin kavimlerini dâvet ettikleri ortak mesaj, Kelime-i Tevhid olmuştur. Bu bakımdan tevhid ile ilgili tüm meselelerde, kişinin Allah Rasulü Sallallahu aleyhi ve sellem'e eksiksiz bir şekilde tâbi olması gerekmektedir."[264]

İbâdet ile İlgili Konularda İtaat

Allah Rasulü Sallallahu aleyhi ve sellem, insanları Allah'a giden yola ulaştırmak, O'nun razı olacağı amelleri insanlara öğretmek için, Allah Subhanehu ve Teala'nın tüm insanlığa göndermiş olduğu rehberdir. Bu bakımdan

---

[260] Araf Suresi: 65.
[261] Araf Suresi: 73.
[262] Araf Suresi: 85.
[263] Enbiya Suresi: 25.
[264] *Kur'an-ı Kerimde Üç Temel Kâide,* s. 37, 38, Hüccet Yayınları.

bize düşen gerek farz olan ibâdetlerde, gerekse de nafile olarak yaptığımız ibâdetlerde, mutlaka Allah Rasulüne uymak ve onun bizlere öğrettiklerine herhangi bir şeyi eklememek veya çıkartmamaktır. Kelime-i Tevhidin "Muhammedun Rasulullah" kısmını söylediğimizde, her şeyde olduğu gibi ibâdetlerde de Peygambere uyacağımıza ve onun bizlere öğrettikleri dışında dine herhangi bir şey eklemeyeceğimize veya çıkartmayacağımıza dair söz vermiş oluyoruz.

"Deki: Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah'ta sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah bağışlayan ve esirgeyendir."[265]

"Andolsun ki sizin için, Allah'ı ve ahiret gününü umanlar ve Allah'ı çokça zikredenler için Allah'ın Resulünde güzel bir örnek vardır."[266]

Şayet kişi Allah Rasulü'nün öğretmediği, din diyerek uygulamadığı herhangi bir amel işlerse, bu amel asla kendisinden kabul edilmeyecektir ve bunun karşılığını Allah katında bulamayacaktır.

Enes bin Mâlik *Radiyallahu anhu* şöyle dedi:

Üç kişi Allah Rasulü** Sallallahu aleyhi ve sellem'in hanımlarına gelerek **Allah Rasulü** Sallallahu aleyhi ve sellem'in evinde yaptığı gizli ibâdetleri sordular. Bunun üzerine onlardan biri: Ben kadınlarla evlenmeyeceğim, dedi. Birisi: Et yemeyeceğim, (sürekli oruç tutacağım) dedi. Diğeri de: Ben geceleri uyumayacağım, dedi. **Allah Rasulü** Sallallahu aleyhi ve sellem **bunları duyunca (mescitte bu mesele hakkında fetva vermek için) minbere çıktı ve Allah'a hamd ve sena ettikten sonra şöyle buyurdu:

[265] Al-i İmran Suresi: 31.
[266] Ahzab Suresi: 21.

"Bazı insanlara ne oluyor da şöyle şöyle diyorlar! Fakat ben geceleri hem namaz kılar hem de uyurum. Bazı günler oruç tutar bazı günler de iftar ederim (oruç tutmam). Kadınlarla da evlenirim. Her kim benim sünnetimden yüz çevirirse (benim yaptıklarım dışında bir ibâdet yaparsa) benden değildir."[267]

Âişe annemiz Radiyallahu anha şöyle dedi:

Allah Rasulü Sallallahu aleyhi ve sellem, sahabelerine bir şey emrettiği zaman daima güç yetirebilecekleri işleri emrederdi. Sahabeler: Ey Allah'ın Rasulü! Bizim konumumuz senin konumun gibi değil. Muhakkak ki Allah, senin gelmiş ve geçmiş günahlarını bağışladı, dediklerinde Allah Rasulü Sallallahu aleyhi ve sellem bu sözden dolayı sinirlenir hatta öfkelendiği yüzünden belli olurdu. Sonra da şöyle derdi:

"Sizin içinizde Allah'tan en çok korkanınız ve Allah'ı en iyi bileniniz benim (bu yüzden siz ibadetler konusunda bana uyun ve benim yaptıklarımı yapın)."[268]

Âişe annemiz Radiyallahu anha şöyle dedi: Allah Rasulü Sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:

"Her kim, bizim emrimiz olmayan bir şey ortaya çıkarırsa, o şey reddolunmuştur, geçerli değildir."

Müslim'de ise şöyle geçmektedir:

"Her kim, bizim şu dinimizde olmayan (benim öğretmediğim) bir şey icad ederse, o icad ettiği reddolunur."[269]

---

[267] Buhari, 5063; Müslim, 1401.
[268] Buhari, 20.
[269] Buhari, 2697; Müslim, 17/1718.

İşte gördüğün gibi… Allah Rasulü *Sallallahu aleyhi ve sellem*'in öğretmediği, kendisinin uygulamadığı herhangi bir şey dindenmiş gibi yapıldığında bu asla kabul görmeyecektir. Buna bazı örnekler vereyim. Mesela günümüzde kandil geceleri kutlanır ve bu günlere özel ibâdetler yapılır. Normalde bunu yapan toplumumuzun fertleri zaten tevhidin gereklerini yerine getirmez ve şirk ameller işlerler. Fakat gelenek haline getirdikleri bu tür bid'at ve uygulamalar, dinde aslı ve esası olmayan amellerdir. Dolayısı ile bu, Rasulullah *Sallallahu aleyhi ve sellem*'in sünnetinden yüz çevirmenin en açık örneğidir.

Peygamberin doğum gününe özel yapılan ibâdetler de bunun gibidir. Burada bu uygulamaların detaylarından bahsederek, bu tür adetlerin dinde olmadığını ispatlamaya çalışmayacağım. Çünkü sana anlattığım meselenin asıl konusu bu değildir. Fakat Allah Rasulü ve sahabelerin hayatı biraz araştırılıp incelendiğinde, onların bu tür uygulamalar yapmadıkları, bunların dine sonradan eklenen bid'atler olduğu kolaylıkla görülecektir. İşte bu ve benzeri uygulamalar kişiden asla kabul görmeyecek ve bunların Allah katında hiçbir karşılığı olmayacaktır. Bizim ibâdetlerimizin kabul görebilmesi için, önce Allah *Subhanehu ve Teala*'ya şirk koşmamamız ve ibâdetlerimizi Allah Rasulü *Sallallahu aleyhi ve sellem*'in uygulayıp öğrettiği şekilde yapmamız gerekmektedir.

Kelime-i Tevhidin "Muhammedun Rasulullah" rüknü, kısaca burada sana anlattığım amelleri gerektirmektedir. Bugüne kadar anlamını bilmeden sadece söylemekle yetindiğimiz Kelime-i Tevhidin özet olarak açıklaması, şartları, gerekleri ve kişinin sorumlu oldu esaslar bunlardır.

HERKES YANLIŞ BİR SİZ Mİ DOĞRUSUNUZ

"Sizin buraya kadar anlatmış olduğunuz meseleleri ne babalarımızdan/atalarımızdan duyduk, ne günümüzdeki din adamlarından duyduk, ne de ülkede sizin bu anlattıklarınızla amel eden insan var! Yani bunca insan yanlış, hata ettiler, bilmiyorlardı da siz mi doğrusunuz?"

Bu şüpheyi günümüz insanlarından oldukça fazla duymaktayız. İnsanlar bir sözün doğruluğuna, insanların geneli tarafından kabul görmüş ve yaşanıyor olmasıyla kanaat getirmektedirler. Oysaki bu hakkın tespiti için çok yanlış bir görüş ve metottur. Hele ki bu Allah *Subhaneha ve Teala*'nın dini ise! Niçin diyeceksin:

a) Şayet konumuz Allah *Subhaneha ve Teala*'nın dini ise – ki öyle- o halde bu konuda insanların görüş ve amellerinden önce, Allah *Subhaneha ve Teala*'nın kitabına ve Rasulü'nün sünnetine bakmamız ve onun talimatlarına göre bu dini yaşamamız gerekmektedir. Çünkü bu din ile alakalı olan meselelerde herkes hata edebilir, herkes yanlış yapabilir, ancak Allah ve Rasulü hata yapmaz!

"Şüphesiz ki bu Kur'an en doğru yola iletir; iyi davranışlarda bulunan müminlere, kendileri için büyük bir mükâfat olduğunu müjdeler."[270]

[270] İsra Suresi: 9.

"Sözü dinleyip de onun en güzeline (Kur'an'a) uyanlar var ya, işte onlar Allah'ın hidayete erdirdiği kimselerdir. İşte onlar akıl sahiplerinin ta kendileridir."[271]

"Onlar hâlâ Kur'an'ı iyice düşünmüyorlar mı? Eğer o, Allah'-tan başkasının katından olsaydı, kuşkusuz içinde birçok aykırılık-lar (çelişkiler, ihtilaflar) bulacaklardı."[272]

Sana bir soru sorayım! Sence yukarıdaki şüphede, insanların genelinin mi yanlış yolda olduklarını söylemek daha doğru ve inandırıcı olur, yoksa –haşa- Allah ve Rasulü'nün mü? Çünkü ikisinden birisi yanlış! Ya insanlar, ya da dinin konumuz ile ilgili hükümleri! Dikkat ettiysen kitabın başından sonuna kadar Kelime-i Tevhidi anlatırken ya âyetle ya hadisle, ya da İslâm kaynaklarında yer alan nakillerle açıkladım. Dolayısı ile bu hükümlerin yanlış ve hatalı olduklarını söyleyemeyeceğimize göre, o halde hatalı ve yanlış yolda olan insanlardır. Sadece biz, bugüne kadar Kur'an ve Sünnete bakarak dinimizi araştırmadığımız ve dinimiz hakkında sürekli başkalarını dinlediğimiz için, bu anlatılanlar bize anormal bir şeymiş gibi geliyor, hepsi bu!

b) İnsanların çoğunluğu hakkın tespiti için asla ölçü olamaz. Çünkü Kur'an-ı Kerim'de Rabbimiz insanların çoğunun yanlış yolda olduğunu ve müşrik olduklarını bildirmektedir.

"Eğer yeryüzündekilerin çoğuna uyarsan, seni Allah yolun-dan saptırırlar. Onlar ancak zanna uyuyorlar ve onlar sadece yalan uyduruyorlar."[273]

"Onların çoğu, ancak ortak koşarak Allah'a iman ederler."[274]

---

[271] Zümer Suresi: 18.
[272] Nisa Suresi: 82.
[273] Enam Suresi: 116.

c) Kur'an-ı Kerim'e baktığımızda, kavimlere gönderilen Peygamberlerin, insanların çoğunluğu tarafından yalanlandıklarını ve insanların çoğunun Peygamberlere iman etmediklerini rahatlıkla görebiliriz. Örneğin Nuh Aleyhis selam kavmine tam 950 yıl boyunca İslâm'ı anlattı, onları tevhid dinine dâvet etti; fakat ona inanan insan sayısı, elleri ile yaptığı gemiye sığacak kadarını geçmedi! Hakeza diğer Peygamberler de insanların geneli tarafından yalanlanıp inkâr edildikleri için, Allah Subhanehu ve Teala o kavimleri helak etti!

d) Yukarıdaki şüphe, gerçekten de çok tehlikeli bir şüphedir. Çünkü bizden önce yaşamış olan insanların birçoğu genel olarak hep bu şüpheyi öne sürmüş ve Peygamberlerin getirdikleri dine, bu sebeple tâbi olmamışlardı.

"Onlara; "Allah'ın indirdiklerine uyun" denildiğinde, derler ki: "Hayır, biz atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye uyarız." Şayet şeytan, onları çılgınca yanan ateşin azabına çağırmışsa da mı (onlara uyacaklar)?"[275]

"Onlara, "Allah'ın indirdiğine (Kur'an'a) ve Peygamber'e gelin" denildiğinde onlar, "Babalarımızı üzerinde bulduğumuz din bize yeter" derler. Peki ya babaları bir şey bilmiyor ve doğru yolu bulamamış olsalar da mı?"[276]

"Onlara, "Allah'ın indirdiğine uyun!" denildiğinde, "Hayır, biz, atalarımızı üzerinde bulduğumuz (yol)a uyarız!" derler. Peki ya ataları bir şey anlamayan, doğru yolu bulamayan kimseler olsalar da mı (onların yoluna uyacaklar)?"

[274] Yusuf Suresi: 106.
[275] Lokman Suresi: 21.
[276] Maide Suresi: 104.

Âyetlerde de gördüğün gibi müşriklerin hakkı kabul etmemek için ileri sürdükleri bir gerekçe de bu idi. Onlar babalarından, atalarından duyageldikleri dini yaşamış ve hak ile karşılaştıklarında ise ölçü olarak onlardan duyup öğrendikleri dini öne sürmüşlerdi. Toplumun genelinin yaşadığı dini doğru, Peygamber ve yanındaki birkaç Müslümanın anlattıkları dini ise yanlış olarak değerlendirmişlerdi. Kendilerini tevhid dinine dâvet eden insanlara, aslında şunu diyorlardı; "babalarımızdan, atalarımızdan öğrendiklerimiz, çevremizdeki bu kadar insanın üzerinde bulunduğu yol yanlış da, bir siz mi doğrusunuz?"

SON SÖZ

Kelime-i Tevhidin anlamına, şartlarına ve bu konuda ileri sürülen iddialara ve şüphelere cevap vermek için söylenebilecek birçok şey vardır mutlaka. Fakat bu kitapta amacım kısa ve öz bir şekilde sana bazı uyarılarda bulunmak ve Kelime-i Tevhidin ana hatlarından seni de haberdar edebilmekti.

Allah için bu kelimenin gereklerini öğren ve biran önce bunlarla amel etmeye başla. Allah Subhanehu ve Teala'nın kitabını oku ve onunla amel et. İnsanların senin hakkında ne düşüneceklerine, ne söyleyeceklerine aldırma!

Evet, belki bu güne kadar bu gerçeklerden habersiz yaşadık. Fakat önemli olan, hak ile karşılaştıktan sonra ona karşı kibirlenmemek ve tövbe ederek hâlimizi düzeltmektir. İnanıyorum ki Rabbimizin dinine karşı kayıtsız kalmayacaksındır.

Çünkü çok fazla vaktimiz yok!

Gel, ahiret hayatımızı -Allah'ın izni ile- kurtaralım ve orası için yaşayıp amel edelim…

Rabbim seni de, beni de doğru olan yolda muvaffak etsin. Allahumme amin.

Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur…

İçindekiler

İLK SÖZ **5**

GİRİŞ **9**

KELİME-İ TEVHİDİN ÖNEMİ **15**

ELHAMDULİLLAH TÜRKÜM **22**

MÜŞRİKLERİN ALLAH İNANCI **25**

KELİME-İ TEVHİDİ YANLIŞ BİLDİK **36**

KELİME-İ TEVHİD'İN ANLAMI **38**

ALLAH'TAN BAŞKA YARATICI YOKTUR 39
ALLAH'TAN BAŞKA RIZIK VEREN YOKTUR 40
ALLAH'TAN BAŞKA TEVEKKÜL EDİLECEK YOKTUR 41
ALLAH'TAN BAŞKA KORKULACAK YOKTUR 42
ALLAH'TAN DAHA ÇOK SEVGİ DUYULACAK YOKTUR 43
ALLAH'TAN BAŞKA FAYDA VEYA ZARAR VERECEK YOKTUR 45
ALLAH'TAN BAŞKA DUALARA İCABET EDEN YOKTUR 46
ALLAH'TAN BAŞKA GAYBI BİLEN YOKTUR 47
ALLAH'TAN BAŞKA TEŞRİ (KANUN YAPMA) YETKİSİNE SAHİP YOKTUR 49
ALLAH'TAN BAŞKA HÜKÜM VERECEK YOKTUR 51

PEYGAMBERLERİN GÖNDERİLME AMACINI YANLIŞ BİLDİK **54**

TÂĞUT MU? O DA NEDİR? **63**

"TÂĞUT" KAVRAMININ SÖZLÜK VE ŞER'İ MANASI **66**

KELİME-İ TEVHİD ÜÇ RÜKÜNDEN OLUŞUR **72**

İLK RÜKÜN; LÂ İLÂHE **74**

ŞEYTAN **76**

GAYBDEN HABER VERDİKLERİNİ İDDİA EDENLER **81**

FALCILAR 84
CİNCİ HOCALAR 87
BAZI TARİKAT ÖNDERLERİ 90
SİHİRBAZLAR 95
BÜYÜCÜLER 97
BAZI TARİKAT ŞEYHLERİ 97

YARATILMIŞLAR ÜZERİNDE TASARRUF SAHİBİ OLDUKLARINI İDDİA EDENLER 100

KANUN TEŞRİ EDENLER 108

BEĞENMİYORSAN BAŞKA ÜLKEYE GİT 121

O ZAMAN BU DEVLETİN ELEKTRİĞİNİ, SUYUNU, YOLUNU KULLANMA 123

BUNLAR YAVAŞ YAVAŞ ŞERİÂTI GETİRECEK 125

SİSTEM BÖYLE 130

İHTİLAFLI MESELELERDE ALLAH'IN KANUNLARI İLE HÜKÜM VERMEYENLER 133

İKİNCİ RÜKÜN; İLLÂLLAH 139

"ŞİRK" NE DEMEKTİR 140

ŞİRK TÜM İYİ AMELLERİ BOŞA ÇIKARIR 143

ŞİRK EN BÜYÜK ZULÜMDÜR 146

ALLAH ŞİRKİ AFFETMEZ 148

MÜŞRİK OLARAK ÖLEN KİŞİ EBEDİYEN CEHENNEMDE KALIR 151

İTAAT ŞİRKİ 152

BİZ ALLAH'TAN BAŞKA İLÂH EDİNMEK KASTI İLE OY VERMİYORUZ Kİ 158

ALLAH ADINI ANIYORLAR 161

KÜÇÜK BİR KÂĞIT PARÇASINI SANDIĞA ATMAKLA İNSAN MÜŞRİK OLUR MU 163

O ZAMAN KIRMIZI IŞIKTA DA DURMA 166

BU GİTSİN DE ÖBÜRÜ MÜ GELSİN 168

MUHAKEME ŞİRKİ 170
DUADA ŞİRK 172

BİZ ONLARA İBÂDET ETMİYORUZ, ALLAH'A YAKLAŞMAK İÇİN BÖYLE YAPIYORUZ 177

KORKUDA ŞİRK 178
SEVGİDE ŞİRK 179

"KÜFÜR" NE DEMEKTİR 182

YALANLAMA KÜFRÜ 182
YÜZ ÇEVİRME KÜFRÜ 183
İNAT VE KİBİR KÜFRÜ 184
ŞÜPHE KÜFRÜ 184
NİFAK KÜFRÜ 185
ALAY ETME KÜFRÜ 185

ÜÇÜNCÜ RÜKÜN; "MUHAMMEDUN RASULULLAH" 187

PEYGAMBERE İMAN 187
İMAN İLE İLGİLİ KONULARDA İTAAT 188
İBÂDET İLE İLGİLİ KONULARDA İTAAT 189

HERKES YANLIŞ BİR SİZ Mİ DOĞRUSUNUZ 193

SON SÖZ 197